

วารสาร

สังคมพัฒนศาสตร์

Journal of Social Science Development

P-ISSN: 2774-0412 ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2563)

E-ISSN: Vol.3 No.2 (July - December 2020)

🌀 วัตถุประสงค์

วารสารสังคมพัฒนศาสตร์ เป็นวารสารวิชาการของวัดสนธิ์ (นาสน) ตำบลมะม่วงสองต้น อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการค้นคว้าและนำเสนอองค์ความรู้ทางด้านวิชาการ โดยการเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์และนักศึกษา ในมิติเพื่อสนับสนุนการศึกษา การสอน การวิจัยในมหาวิทยาลัยสงฆ์รวมถึงคณะสงฆ์ไทย และสถาบันภายนอก รวมทั้งนักวิชาการและผู้สนใจ โดยเน้นสาขาวิชาเกี่ยวกับ การพัฒนาชุมชน การพัฒนาสังคม ศิลปะทั่วไปและมนุษยศาสตร์ ศาสนศึกษา ธุรกิจทั่วไป การจัดการและการบัญชี สังคมศาสตร์ทั่วไป การศึกษา รวมถึงสหวิทยาการ ด้านสังคมศาสตร์และและศาสตร์แห่งการพัฒนา โดยรับพิจารณาตีพิมพ์ต้นฉบับของบุคคลหรือองค์กร ทั้งภายในและภายนอกวัด เปิดรับบทความเฉพาะภาษาไทย ประเภทบทความวิจัย และบทความวิชาการ

บทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารสังคมพัฒนศาสตร์จะต้องผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อย 2 ท่าน ในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-reviewed) ผลงานที่ส่งมาจะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความ วิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร ทักษะและข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวารสาร ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น มิใช่ความคิดของคณะผู้จัดทำ และไม่ถือเป็นทัศนะ และความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ ทั้งนี้กองบรรณาธิการไม่สงวนลิขสิทธิ์ในการคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา

วารสารสังคมพัฒนศาสตร์ มีกำหนดออกเผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ (ราย 6 เดือน)*

ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน

ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม

เจ้าของ

วัดสนธิ์(นาสน)

89 หมู่ 5 ตำบลมะม่วงสองต้น อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

โทร.075-340-043 โทรสาร. 075-340-042 E-mail: suriya.sur@mcu.ac.th

ที่ปรึกษา

พระพรหมบัณฑิต,ศ., ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระเทพวัชรบัณฑิต,ศ., ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระเทพปัญญาสุธี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิทยาเขตนครศรีธรรมราช

บรรณาธิการบริหาร

พระณัฐพงษ์ ญาณเมธี

วัดสนธิ์(นาสน), มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

พระณัฐพงษ์ สิริสุวณโณ

วัดสนธิ์(นาสน), มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

กองบรรณาธิการ

พระครูอรุณสุตาลังการ,รศ., ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

พระครูสิริธรรมาภิจิต,ผศ., ดร.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช

พระสาโรจน์ ธมมสโร,ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

ศาสตราจารย์ ดร.ครองชัย หัตถา

นักวิชาการอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร.ประเวศ อินทองปาน

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสโศกราช

รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ บุญโท

มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

รองศาสตราจารย์ พัน ดอกบัว

มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิพนธ์ ทิพย์ศรีนิมิต

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสนา แก้วหล้า

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนิศร ยืนยง

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีระศิลป์ บุญทอง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

ดร.ประนอม การชนะนันท์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ดร.มุกดาวรรณ พลเดช

วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้

ดร.อุทัย เอกสะพัง

มหาวิทยาลัยทักษิณ

ดร.สุชาติพงษ์ ทรงทอง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

พ.ต.อ.พิพากษ์ เกียรติภูมิเลิศ

โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ผู้ช่วยกองบรรณาธิการ

พระมหานุนิต อนนตเมธี (ปราบพาล)

วัดหน้าพระบรมธาตุ

พระไกรสร ปิยสีโล (ต้นทัพไทย)

วัดสนธิ์(นาสน)

พระดิศรณ์ อีรปญโญ (สิงห์เพียง)

วัดสนธิ์(นาสน)

พระเดช ปุญญวโร (บุญโยดม)

วัดศาลามีชัย

พระบุรีศรี เตชพล (ศรีสุข)

วัดศาลามีชัย

พระเกียรติศักดิ์ กิตติสกุโก (ข้าเกลี้ยง)

วัดศาลามีชัย

นายธีรวัฒน์ ทองบุญชู

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

นายศักดิ์ดา หารเทศ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

นายอภินันท์ คำหารพล

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

นางสาวปญญาดา จงละเอียด

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

นางสาวทิพย์วรรณ จันทรา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

ฝ่ายกฎหมาย

นางสาวจรวพร เหมรังษี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

ออกแบบปก

นายวินัย อีระพิบูลย์วัฒนา

☯ จักรุปเล่ม

พระบุญญฤทธิ์ ภัททจารี (ชราสี)

วัดสนธิ์(นาสน)

☯ โรงพิมพ์

หจก.กรีนโซน อินเตอร์ 2001

155/2 ถนนปากนคร ตำบลท่าซัก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

Tel. 075-466-031 Fax. 075-446-676

บทบรรณาธิการ

วารสารฉบับนี้เป็นฉบับที่ 2 ประจำปีพุทธศักราช 2563 เล่มนี้เป็นปีที่ 3 ของการปรับปรุงรูปแบบ และประเด็นหลัก เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพวารสารในฐานข้อมูล TCI รองรับการประเมินจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index -TCI) และเพื่อให้คุณภาพของบทความเป็นไปตามเงื่อนไข และกติกาสากล จึงเปิดโอกาสให้นักวิชาการ นักวิจัย นักศึกษา คณาจารย์ ครูอาจารย์ ได้เผยแพร่บทความทางวิชาการหรือบทความวิจัย ซึ่งกองบรรณาธิการได้ดำเนินการตามกระบวนการเชิงหลักการเผยแพร่บทความตามเกณฑ์สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาทุกประการ

กองบรรณาธิการวารสารสังคมพัฒนศาสตร์ ขอขอบคุณท่านผู้เขียน ท่านสมาชิกและท่านผู้อ่านที่ให้ความสนใจและไว้วางใจวารสารของเราเป็นอย่างดีตลอดมา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความที่ได้เลือกสรรมาตีพิมพ์ จะมีประโยชน์ต่อผู้อ่านทุกท่าน บรรณาธิการขอขอบคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาอ่านและแนะนำการปรับแก้บทความวิจัยให้มีคุณภาพทางวิชาการยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้กองบรรณาธิการหวังอย่างยิ่งว่าเนื้อหาในวารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านบ้างตามสมควร หากผู้อ่านจะมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงวารสารนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กองบรรณาธิการขอน้อมรับไว้ด้วยความยินดียิ่ง

พระณัฐพงษ์ ญาณเมธี

บรรณาธิการ

บรรณาธิการ	(ก)
บทบรรณาธิการ	(จ)
กระบวนการสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้งในชุมชน กรณีศึกษา : กลุ่ม วิสาหกิจชุมชนบ้านควนเกียะ ตำบลนางหลง อำเภอชะอวด จังหวัด นครศรีธรรมราช	1
PROCESS OF CREATING VALUE FOR HONEY SOAP PRODUCTS IN THE COMMUNITY A CASE STUDY : BAN KHUAN THIA COMMUNITY ENTERPRISE GROUP VILLAGE, NANGLONG SUB-DISTRICT, CHA UAT DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE	
สุชาติ ทองหนูรุ่ง, จิตติมา ดำรงวัฒนะ, อุดมศักดิ์ เดโชชัย และเดโช แชน้ำแก้ว	
ผลสำรวจและแนวทางพัฒนาคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทาง วิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชนที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาการพัฒนา ชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช ระหว่างปี พ.ศ.2557-2561	12
THE SURVEY RESULTS AND GUIDELINES FOR CHARACTER OF KNOWLEDGE AND ACADEMIC CAPABILITY OF GRADUATE IN COMMUNITY DEVELOPMENT FROM PROGRAM IN COMMUNITY DEVELOPMENT. FACULTY OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES, NAKHON SI THAMMARAT RAJABHAT UNIVERSITY, BETWEEN 2014-2018.	
เดโช แชน้ำแก้ว, เชษฐา มุทะมัด, จิตติมา ดำรงวัฒนะ, ดำรงพันธ์ ใจห้าววิระพงศ์ และบุญยิ่ง ประทุม	
ผลกระทบจากการดูดทราย : กรณีศึกษา หมู่ที่ 1 ตำบลนบพิตำ อำเภอ นบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช	32
THE STUDY OF THE IMPACTS OF SAND SUCTION: A CASE STUDY OF MOO 1 NOPPITAM SUB-DISTRICT NOPPITAM DISTRICT NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE THAILAND	
แพรวาโพยม ยลธรรธรรม, พงศ์ประสิทธิ์ อ่อนจันทร์, เชษฐา มุทะมัด และอุดมศักดิ์ เดโชชัย	

**แนวทางการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
โรงเรียนบ้านโป่งแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย
เขต 2** 42

THE GUIDELINES FOR ADMINISTRATION AND MANAGEMENT PROMOTING
CLASSROOM RESEARCH OF BAN PONG DAENG SCHOOL UNDER CHIANG RAI
PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2

ภัทสร อินต๊ะ, สมเกียรติ และประเวศ เวชชะ

**พิชชาเตาดิน : แนวทางพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน กรณีศึกษา
ครอบครัวสวนของพ่อ บ้านหนองชุมแสง หมู่ที่ 1 ตำบลอ่าวตง อำเภอ
วังวิเศษ จังหวัดตรัง** 56

CLAY OVEN PIZZA: COMMUNITY PRODUCT DEVELOPMENT GUIDELINESM CASE
STUDY FATHER'S GARDEN FAMILY BANNONGCHUMSAENG MOO1 AOTONG
SUBDISTRICT WANGWISSET DISTRICT TRANG PROVINCE THAILAND.

นฤมล ยอดชุม, จิตติมา ดำรงวัฒนะ, เดโช แชน้ำแก้ว, พงศ์ประสิทธิ์ อ่อนจันทร์

คำแนะนำสำหรับผู้เขียน

73

กระบวนการสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้งในชุมชน
กรณีศึกษา : กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเถียะ ตำบลนางหลง
อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช*

PROCESS OF CREATING VALUE FOR HONEY SOAP PRODUCTS
IN THE COMMUNITY A CASE STUDY : BAN KHUAN THIA
COMMUNITY ENTERPRISE GROUP VILLAGE, NANGLONG SUB-
DISTRICT, CHA UAT DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

สุชาวดี ทองหนูรุ่ง

Suchavadee Thongnurung

จิตติมา ดำรงวัฒนะ

Jittima Damrongwattana

อุดมศักดิ์ เดโชชัย

Udomsak Dechochai

เดโช แขน้ำแก้ว

Daycho Khaenamkaew

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand

E-mail: suchavadee.rung2532@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่ม สภาพปัญหาจากกระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่ม และแนวทางการส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้งในชุมชนกรณีศึกษา : กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเถียะ ตำบลนางหลง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า 1.กระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้งในชุมชน กรณีศึกษา : กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเถียะ ตำบลนางหลง อำเภอชะอวดจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า มีกระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่ม 6 ด้านสำคัญ ดังนี้ คือ 1) สร้างความหลากหลายทางผลิตภัณฑ์ 2) ราคาเยี่ยมเยาครอบครัวกลุ่มลูกค้ามากขึ้น 3) มีการจำหน่ายสินค้าหลายช่องทาง เช่น รวมกลุ่ม ออกบูทจำหน่าย และผ่านทางออนไลน์ เป็นต้น 4) ออกแบบบรรจุภัณฑ์ให้สวยงาม ทันสมัย 5) มีกฎ ระเบียบ ในการอยู่

* Received 10 July 2020; Revised 19 October 2020; Accepted 17 November 2020

ร่วมกัน 6) ใช้น้ำผึ้งแท้เป็นส่วนผสมหลักของผลิตภัณฑ์ 2.สภาพปัญหากระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้งในชุมชน กรณีศึกษา : กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเถียะ ตำบลนางหลง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา พบว่า 1) ขาดการตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากน้ำผึ้ง 2) ขาดทักษะการผลิต และการทำการตลาด 3) ควรมีหน่วยงานสนับสนุนงบประมาณมากขึ้น 3.แนวทางการส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้งในชุมชน กรณีศึกษา : กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเถียะ ตำบลนางหลง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา พบว่า 1) มีแนวทางส่งเสริมจากรัฐ 2) ส่งเสริมการขายออนไลน์ 3) ส่งเสริมการโฆษณาผ่านสื่อออนไลน์ 4) พัฒนาการให้บริการ 5) ควบคุมคุณภาพสินค้า 6) สนับสนุนการใช้ผลิตภัณฑ์ชุมชน 7) ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สรุปได้ว่า การแปรรูปน้ำผึ้งของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเถียะ ตำบลนางหลง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ช่วยอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นพร้อมทั้งช่วยเพิ่มมูลค่าของผลผลิตทางการเกษตรให้กับคนในชุมชน และยังถ่ายทอดองค์ความรู้กับผู้สนใจอีกด้วย

คำสำคัญ: กระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้งในชุมชน, สภาพปัญหากระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้งในชุมชน, แนวทางการส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้งในชุมชน

Abstract

This research The objective is to study the process of creating value added. Problem conditions from the value-added process And ways to promote the marketing of honey soap products in the community: a case study of Ban Khuan Thia Community Enterprise, Nang Long Subdistrict, Cha-uat District, Nakhon Si Thammarat Province Thai land By using qualitative research methods The result is found that 1.The process of creating added value of honey soap products in the community: a case study of Ban Kuan Thia Community Enterprise, Nang Long Subdistrict, Cha-uat District, Nakhon Si Thammarat Province Found that there are 6 important value added processes as follows 1) Create product Thai land diversification 2) Affordable price to cover more customer groups 3) Various products are being distributed, such as distribution booths And online etc. 4) Design the package to be beautiful, modern 5) There are rules for coexistence 6) Use genuine honey Is the main ingredient of the product 2. The problems of the process of adding value to honey soap products in the community, case study: Ban Khuan Thia Community Enterprise Group Nang Long

Subdistrict Cha-uat District Nakhon Si Thammarat Province Found that 1) Lack of extension of development from generation to generation 2) Thai land Lack of production skills and marketing. 3) There should be more budget support agencies. 3. Guidelines for promoting honey soap marketing in the community: a case study of Ban Khuan Thia Community Enterprise Nang Long Subdistrict Cha-uat District, Nakhon Si Thammarat Province Found that 1) There are guidelines for promoting from the state 2) Online sales promotion Thai land 3) Advertising via online media 4) Developing services 5) Quality control of products 6) Supporting the use of community products 7) Promoting exchange of knowledge

Keywords: The process of creating added value for honey soap products in the community, Problems in the process of adding value to honey soap products in the community, Guidelines for promoting marketing of honey soap products in the community.

บทนำ

เครื่องสำอางที่มนุษย์นำมาใช้ทำความสะอาดร่างกาย คือ สบู่ ซึ่งกรรมวิธีการผลิตสบู่มีการเพิ่มส่วนผสมอื่นๆ เพื่อให้สบู่มีสรรพคุณตรงตามความต้องการของผู้บริโภคมากขึ้น เช่น มีสีกลิ่น ที่สวยงามน่าใช้ มีกลิ่นหอม มีรูปร่างที่แปลกใหม่ และมีสรรพคุณทางยา ในทางการค้ามีการใช้สารสังเคราะห์เพิ่มขึ้น สารเคมีที่เป็นอันตราย มีสารพิษตกค้าง และราคาสูง ในสถานะเศรษฐกิจถดถอยการผลิตสบู่สมุนไพรไว้ใช้เอง น่าจะเป็นแนวทางหนึ่งที่น่าจะลดค่าใช้จ่ายช่วยเหลือเศรษฐกิจประชาชน ชุมชนได้มากขึ้น เพราะวัตถุดิบที่ใช้เป็นวัสดุที่ผลิตเองในประเทศ อีกทั้งในแหล่งชุมชนที่มีพืชผักสมุนไพรหาได้ในประเทศมากมาย (สมฤทัย จิตภักดีดินทร์, 2545) เช่น น้ำผึ้ง ขมิ้น ใบยอ ใบย่านาง จึงเป็นการสนับสนุนการนำสารจากวัสดุธรรมชาติที่ผลิตได้เองมาใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า ราคาถูก ประหยัด และใช้ได้ง่าย (ฐาปวีร์ คงสุข, 2553)

ปัจจุบันการผลิตสบู่มีการพัฒนาปรับปรุงสูตรได้หลากหลายชนิด เช่น สบู่สมุนไพรที่กำลังนิยมอยู่ในขณะนี้ได้มีการดัดแปลงสูตรโดยนำสมุนไพรมาเป็นส่วนผสมเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มสรรพคุณทางยา และลักษณะที่พึงประสงค์มากขึ้น สารสำคัญที่มีในสมุนไพรไม่เป็นอันตรายต่อผู้ใช้ไม่ทำให้เกิดอาการระคายเคืองผิวหนัง และเกิดอาการแพ้ เช่น สบู่ น้ำผึ้ง จากกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเถาะ ตำบลนางหลง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้งนี้เกิดจากความสามัคคีภายในชุมชนบ้านควนเถาะ ที่เกิดจากการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีการพัฒนานำเอาสมุนไพรในท้องถิ่นมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์จากน้ำผึ้ง ซึ่งเป็นแหล่งรายได้ที่ดีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นอาชีพที่น่าสนใจ ปัจจุบันการเลี้ยงผึ้งโพรง หรือผึ้งป่าในปัจจุบันได้ขยายตัวขึ้น

ทุกปี โดยเฉพาะในพื้นที่ป่าอุดมสมบูรณ์เหมาะสมเป็นอย่างมาก เนื่องจาก ในการเลี้ยงผึ้งโพรง แทบจะไม่มีต้นทุนในการเลี้ยง เพียงแต่ทำลังผึ้งให้อยู่กับเสาที่ปักหลักไว้ในสวนผลไม้ เช่น สวนเงาะ ลองกอง มังคุด ทุเรียน เป็นต้น ผึ้งโพรงจะให้ผลผลิตตลอดทั้งปี สร้างรายได้เป็นกอบเป็นกำ และสามารถประกอบเป็นอาชีพหลักได้ เพราะน้ำผึ้งให้ประโยชน์ทางด้านสุขภาพ เป็นยารักษาโรค เป็นอาหาร เป็นเครื่องดื่ม ฯลฯ นอกจากนี้ผึ้งยังสามารถแปรรูปเป็นอุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่น ใช้สำหรับทำเครื่องหนัง โลชั่นต่าง ๆ และพิษผึ้งสามารถรักษาโรคต่าง ๆ ได้อีกมาก เช่น ปวดข้อ ปวดกระดูก เหน็บชา เป็นต้น (ชนาภา เวชรังษี, 2562) ซึ่งการจำหน่ายน้ำผึ้งในกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเถียะ จะมีราคาอยู่ที่ ขวดละ 500 บาท และอนาคตราคาน้ำผึ้งจะขยับขึ้นราคาขวดละ 1,000 บาท ซึ่งในพื้นที่จำนวน 1 ไร่ สามารถวางลังผึ้งได้ถึง 20 ลัง แต่ละลังจะให้ผลผลิตน้ำผึ้งที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสภาพของพื้นที่ เช่น บางพื้นที่ 8 ลัง ให้น้ำผึ้ง 32 ขวด บางพื้นที่ 5 ลัง ให้น้ำผึ้ง 30 ขวด แต่โดยเฉลี่ยแล้ว 1 ไร่ จะได้น้ำผึ้ง 60 ขวด/ปี ถ้าคิดราคาขวดละ 500 บาท เท่ากับมีรายได้ จากการเลี้ยงผึ้งมูลค่าถึง 30,000 บาท/ปี จึงเป็นช่องทางหนึ่งในการประกอบอาชีพที่สามารถสร้างรายได้ให้กับครอบครัวในชุมชน และผึ้งโพรงเป็นแนวทางทำการเกษตรที่นอกจากจะตอบโจทย์ในเรื่อง การสร้างรายได้แล้ว ยังช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมควบคู่กันด้วย ดังนั้นการนำน้ำผึ้งมาเป็นส่วนผสมในการผลิตสบู่จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างมาก นอกจาก จะเป็นการนำเอาวัตถุดิบที่มีในชุมชนมาแปรรูปแล้ว ยังสามารถเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ ทั้งยังมีสรรพคุณสำคัญในการช่วยบำรุงผิวพรรณ อีกทั้งสามารถเผยแพร่แก่ชุมชน เกิดสร้างงานสร้างอาชีพให้กับชุมชนเพิ่มขึ้นอีกด้วย

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการทำวิจัยเรื่อง กระบวนการสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้งในชุมชน กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเถียะ อำเภอยะเอนก จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเป็นการศึกษากระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้งในชุมชน ตลอดจนศึกษาสภาพปัญหากระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้งในชุมชน และศึกษาแนวทางการส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้งให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเถียะเพื่อให้วิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลิตภัณฑ์จากน้ำผึ้งมีแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค และสามารถนำไปใช้ในการกำหนดนโยบาย และการจัดการผลิตภัณฑ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นที่รู้จักกับผู้บริโภคเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังทำให้สามารถ ผลิตผลิตภัณฑ์ที่สามารถแข่งขันกับคู่แข่งในตลาดได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้งในชุมชน กรณีศึกษา กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเถียะ ตำบลนางหลง อำเภอยะเอนก จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหากระบวนการสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์สบู่น้ำผึ้งในชุมชนกรณีศึกษากลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเถียะ ตำบลนางหลง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์สบู่น้ำผึ้งในชุมชนกรณีศึกษา กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเถียะ ตำบลนางหลง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

1.1 กลุ่มดำเนินการผลิต คือ ผู้ที่ดำเนินการผลิตผลิตภัณฑ์สบู่น้ำผึ้ง กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเถียะเป็นประธานและคณะกรรมการกลุ่ม จำนวน 10 คน ดังนี้ 1) นางบุญทิพย์ หนูช่วย (ประธาน) 2) นางยุภาภรณ์ หนูช่วย (รองประธาน) 3) นางประทุม อนุตรพันธ์ (เหรัญญิก) 4) นางยินดี มีศิลป์ (กรรมการ) 5) นางพลับพลึง เดชราช (กรรมการ) 6) นางสาวเกษร ศรีหิรัญ (กรรมการ) 7) นางดวงสุตา คชพันธ์ (กรรมการ) 8) นางเอื้อน พูลเอียด (กรรมการ) 9) นางยุพิน สุขสวัสดิ์ (กรรมการ) และ 10) นางเรวดี เดชราช (กรรมการ)

1.2 กลุ่มผู้ส่งเสริม และสนับสนุน คือ ผู้ที่ส่งเสริม และสนับสนุนกระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์สบู่น้ำผึ้งในกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเถียะ มีจำนวน 5 คน ได้แก่ 1) นายอัครเดช เกิดนุ่น (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 3) 2) นายสมเกียรติ พูลช่วย (ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 3) 3) นายวิรัตน์ ศรีชุมพวง (สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล) 4) นางสาวใจขุนทดธีแก้ว (ผู้ใช้ผลิตภัณฑ์สบู่น้ำผึ้ง) และ 5) นายสายัญญ์ ชูยก (ผู้เลี้ยงผึ้ง)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การสัมภาษณ์แบบกว้าง ๆ เป็นการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์โดยมีจุดมุ่งหมาย การสัมภาษณ์ คือ การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์สบู่น้ำผึ้งสภาพปัญหากระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์สบู่น้ำผึ้ง และแนวทางการส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์สบู่น้ำผึ้งในชุมชนบ้านควนเถียะ โดยแบบสัมภาษณ์จะประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเป็นการสัมภาษณ์ข้อมูลแบบกว้าง ๆ

ส่วนที่ 2 กระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์สบู่น้ำผึ้งในชุมชน

ส่วนที่ 3 ปัญหากระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์สบู่น้ำผึ้งในชุมชน

ส่วนที่ 4 แนวทางการส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์สบู่น้ำผึ้งในชุมชน

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะจากกระบวนการสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์สบู่น้ำผึ้งใน

ชุมชน

2.2 การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม โดยผู้วิจัยไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่ม แต่จะดูการปฏิบัติของกลุ่มอาชีพแบบต่าง ๆ โดยการเก็บข้อมูลโดยการจดบันทึก คือ กระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้ง สภาพปัญหากระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้ง และแนวทางการส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้งในชุมชนของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน บ้านควนเถียะ หมู่ที่ 3 ตำบลนางหลง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร หนังสืออินเทอร์เน็ต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 สร้างความสัมพันธ์ และการปรับตัวให้เข้ากับชุมชน

3.3 สำรวจพื้นที่ในชุมชน

3.4 การเก็บข้อมูลรายละเอียดแบบเจาะลึก ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลส่วนรายละเอียด แต่ละประเด็นโดยพบปะพูดคุยกับกลุ่มเป้าหมาย

4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง กระบวนการสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้งในชุมชน กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเถียะ หมู่ที่ 3 ตำบลนางหลง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก และผู้ให้ข้อมูลรอง เมื่อรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบเนื้อหาอย่างถูกต้องเรียบร้อยแล้ว จึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อให้ได้เนื้อหาที่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ที่ผู้วิจัยทำการศึกษา และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

1. กระบวนการสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้งในชุมชน กรณีศึกษา กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเถียะ ตำบลนางหลง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.1 กระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้ง พบว่า มีการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยการทำผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้งโดยนำน้ำผึ้งมาเป็นส่วนประกอบหลักแล้วนำสมุนไพรพื้นบ้านต่าง ๆ ที่มีสรรพคุณหลากหลายมาเป็นส่วนผสมเพื่อเพิ่มมูลค่าอีกด้วย

ภาพที่ 1 แสดงสมุนไพรพื้นบ้านต่าง ๆ

ภาพที่ 2 แสดงการปรับเปลี่ยนราคา
ผลิตภัณฑ์สบู่จากที่ใช้ผลิตภัณฑ์
สบู่ผ้าฝ้าย

2. สภาพปัญหากระบวนการสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้งในชุมชน กรณีศึกษา
กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเถียะ ตำบลนางหลง อำเภอยะวต จังหวัดนครศรีธรรมราช

1. ปัญหาด้านการขาดองค์ความรู้ทางภูมิปัญญาท้องถิ่นมาต่อยอดพัฒนาพบว่า ปัญหา
ด้านการขาดองค์ความรู้ทางภูมิปัญญาท้องถิ่นมาต่อยอดพัฒนามีปัญหาสมาชิก บางคน ยังไม่รู้
เกี่ยวกับการนำสมุนไพรมาแปรรูปขาดความรู้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์มาพัฒนาของที่มีในชุมชน
มาเพื่อต่อยอดมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์

ภาพที่ 3 แสดงการขาดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในการ
นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาต่อยอดพัฒนา

3. แนวทางการส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้งในชุมชน กรณีศึกษา กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเถียะ ตำบลนางหลง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

3.1 แนวทางการส่งเสริมการตลาดด้านการโฆษณา พบว่า แนวทางการส่งเสริมการตลาดด้านการโฆษณาจะมีการโฆษณาการผ่านโซเชียลสื่อออนไลน์ มีการโฆษณาแบบการออกบูทเพื่อที่จะให้สินค้าเป็นที่รู้จักมากขึ้น รวมถึงโฆษณาเชิญชวนปากต่อปากเพื่อให้เป็นที่รู้จัก

ภาพที่ 4 แสดงการโฆษณาโดยการ
ออกบูทแสดงสินค้า

ภาพที่ 5 แสดงการมีการจัดการ
ในการเสนอขายสบู่

อภิปรายผล

1. กระบวนการสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้งในชุมชน กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเถียะ ตำบลนางหลง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของดนัย จันทรฉาย ว่า การสร้างมูลค่าเพิ่มหมายถึง การนำเสนอผลิตภัณฑ์ หรือบริการที่ครบถ้วนสมบูรณ์ด้วยคุณภาพ บริการ และราคา เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าให้เกิดความพึงพอใจในการซื้อ ครอบครอง และใช้ประโยชน์ทั้งนี้ในความหมายด้านการตลาด การสร้างมูลค่าเพิ่ม คือ การพัฒนาตัวผลิตภัณฑ์ให้เกิดความพึงพอใจต่อผู้บริโภคสูงสุด และเกินความคาดหวังของผู้บริโภค อีกทั้งมูลค่าเพิ่มอาจเกิดจากการเพิ่มสิ่งทีนอกเหนือจากสิ่งที่ผู้บริโภคคาดว่าจะได้รับการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ จะช่วยสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันโดยผ่านการสร้างคุณค่าสำหรับลูกค้าที่ดีขึ้น (ดนัย จันทรฉาย, 2547) โดยมีขั้นตอนการผลิตผลิตภัณฑ์สบู่ หรือบริการที่ดีกว่าเพื่อการเป็นผู้นำในการผลิตผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้ง นอกจากการสร้างความแตกต่างในตลาดแล้วมูลค่าเพิ่มจะเป็นตัวช่วยในการสร้างคุณค่าที่ส่งผลต่อการรับรู้ของผู้บริโภคที่สูงกว่า ซึ่งนำไปสู่ความมั่นใจในการตัดสินใจเลือกหรือซื้อผลิตภัณฑ์และบริการต่อไป

2. สภาพปัญหาการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์สบู่น้ำผึ้งในชุมชนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเถี่ยหมู่ที่ 3 ตำบลนางหลง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของกรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก เรื่องประเทศไทยมีสมุนไพรเป็นจำนวนมาก แต่ยังมีปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบสมุนไพร อีกทั้งสมุนไพรที่ปลูกมีคุณภาพต่ำลง เพราะเกษตรกรยังไม่รู้วิธีการเลือกสายพันธุ์ วิธีการปลูกที่เหมาะสมกับดินฟ้าอากาศ จึงต้องเร่งรัดส่งเสริมด้านการผลิตสมุนไพรทั้งระบบ ซึ่งการดำเนินงานจะต้องร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ เช่น กรมป่าไม้ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์, ออย., กรมสนับสนุนบริการสุขภาพฯ โดยเบื้องต้นจะร่วมกับกรมป่าไม้ในการจัดพื้นที่ปลอดสารเคมีในป่าชุมชน ให้ทำการเพาะปลูกสมุนไพรเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 6,000 ไร่ ในระยะ 2 ปี และจะส่งเสริมให้ประชาชนเปลี่ยนอาชีพจากเดิมที่ปลูกข้าว หรือ ยางพาราแล้วมีปัญหา หันมาปลูกสมุนไพรกันมากขึ้น ให้เป็นทั้งอาชีพหลักและอาชีพเสริม มีการจัดตั้งศูนย์แปรรูปวัตถุดิบในชุมชนเป็นแหล่งรวบรวมสมุนไพรที่มีในท้องถิ่นนั้นๆ มาแปรรูปเป็นวัตถุดิบที่นำมาใช้เป็นส่วนผสมในผลิตภัณฑ์ จนถึงขั้นแปรรูปเป็นสารสกัดส่งขายต่างประเทศ ซึ่งจะเกิดประโยชน์กับชุมชน ช่วยให้เกิดการหมุนเวียนเศรษฐกิจในชุมชน จากที่เคยประสบปัญหาเกี่ยวกับการปลูกพืชเศรษฐกิจอื่นๆ เกษตรกรจะมีรายได้เพิ่มขึ้น และยังช่วยส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยให้เป็นทางเลือกกับประชาชนอีกด้วย (กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก, 2558)

3. แนวทางการส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์สบู่น้ำผึ้งในชุมชนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเถี่ยหมู่ที่ 3 ตำบลนางหลง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของกาญจนาภรณ์ รัตนสนธิ เรื่ององค์ประกอบของการส่งเสริมการตลาดที่สำคัญ ๆ ประกอบด้วยเครื่องมือ 5 ประการโดยมีรายละเอียด ดังนี้ 1) การโฆษณา เป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ขายสินค้ากับผู้ซื้อสินค้า โดยผ่านสื่อต่าง ๆ ได้แก่ สิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ป้ายโฆษณา การโฆษณาในโรงภาพยนตร์ ฯลฯ 2) การขายโดยใช้พนักงานขาย เป็นการติดต่อสื่อสารข้อมูลโดยใช้บุคคลเพื่อจูงใจให้ซื้อ เป็นการขายโดยใช้พนักงานขายผลิตภัณฑ์สินค้าหรือบริการ เป็นการติดต่อสื่อสารแบบ 2 ทางเพื่อตอบคำถามต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้บริโภคหรือลูกค้าเกิดความต้องการซื้อสินค้าที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยใช้เครื่องมือในการส่งเสริมการตลาดวิธีนี้ใช้ได้ดีกับระยะเวลาที่นำผลิตภัณฑ์สินค้าหรือบริการเข้าสู่ตลาดใหม่ๆ โดยมีการใช้ร่วมเครื่องมือทางการตลาดนี้ร่วมกับการส่งเสริมการตลาดอื่น ๆ 3) การส่งเสริมการขาย เป็นการส่งเสริมการขาย โดยการใช้เครื่องมือต่างๆ ในทางการตลาดด้วยจุดมุ่งหมายที่จะเชิญชวนให้ซื้อสินค้าและผลิตภัณฑ์สินค้าหรือบริการ โดยสามารถนำเครื่องมือที่ได้มากระตุ้นความสนใจของผู้บริโภคหรือลูกค้าให้เกิดการอยากซื้อ โดย การส่งเสริมการขายต้องใช้ร่วมกับการโฆษณาหรือการขายโดยพนักงานขาย 4) การประชาสัมพันธ์ เป็นการประชาสัมพันธ์ที่มีการติดต่อสื่อสารทางด้านการประชาสัมพันธ์ที่มีอิทธิพลต่อเจตคติที่ดีต่อ

บริษัทหรือองค์กรกลุ่มต่างๆอาจเป็นผู้บริโภคหรือลูกค้า ผู้ถือหุ้น พนักงาน กลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม รัฐบาล ประชาชนในท้องถิ่นหรือกลุ่มอื่น ๆ หรือเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างองค์กรและชุมชนโดยใช้การให้ข่าวเป็นเทคนิคในการติดต่อสื่อสารที่สำคัญเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีสร้างความเข้าใจและการยอมรับจากผู้บริโภคหรือลูกค้าหรือชุมชน 5)การตลาดทางตรง เป็นตลาดทางตรงซึ่งในระบบทางการตลาดแบบมีปฏิสัมพันธ์ที่ใช้สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ หรือการแลกเปลี่ยนที่สามารถวัดได้ ปัจจุบันมีนัการตลาดให้ความสำคัญ กับเรื่องบทบาทกับการตลาดทางตรง อย่างกว้างขวางขึ้น เป็นบทบาทในการสร้างความสัมพันธ์ในระยะยาวกับผู้บริโภคหรือลูกค้าเพิ่มมากขึ้น (กาญจนาภรณ์ รัตนสนธิ, 2544)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

1.ข้อเสนอแนะต่อกลุ่ม 1.1 ควรมีการเชิญชวนให้คนในชุมชนที่สนใจเข้ามามีส่วนร่วมในการทำผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้งมากขึ้น 1.2 ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการควบคุมเงินทุนและการบริหารจัดการกลุ่มให้ดียิ่งขึ้น 1.3 ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการแบ่งหน้าที่ที่รับผิดชอบให้ชัดเจนในแต่ละตำแหน่งของสมาชิก 2.ข้อเสนอแนะต่อชุมชน 2.1 ควรมีการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้ผู้บริโภคได้สนใจมากขึ้น และมีความปลอดภัย สะอาด และถูกต้องตามโภชนาการ 2.2 ควรมีการจัดกลุ่มเพื่อไปอบรมให้ความรู้แก่เด็ก และชุมชนอื่น ๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วม 2.3 ส่งเสริมให้คนในชุมชนพัฒนาสินค้า และผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่เพื่อราคาที่ดี และสูงขึ้น 3. ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 3.1 ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริมด้านการจำหน่ายในตลาดให้กว้างขึ้น โดยการส่งจำหน่ายต่างจังหวัด รวมถึงจำหน่ายในประเทศให้มากขึ้น เพื่อเป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย และเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค 3.2 ควรส่งเสริมให้การแปรรูปผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้งสามารถผลิตได้ในระดับอุตสาหกรรมเพื่อให้มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักให้มากกว่านี้ และนำออกจำหน่ายในประเทศ และนอกประเทศให้กว้างขวางขึ้น 3.3 ควรพิจารณาให้หน่วยงานจัดสนับสนุนงบประมาณให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตภัณฑ์สบู่จากน้ำผึ้ง เพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนในการผลิตสินค้า และจะก่อให้เกิดการสร้างเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็งขึ้น 4.ข้อเสนอแนะเพื่อวิจัยครั้งต่อไป 4.1 ควรส่งเสริมให้มีการทำวิจัยเรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นกรณีศึกษา กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเถียะ อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช 4.2 ควรส่งเสริมให้มีการทำวิจัยเรื่อง การสร้างเครือข่ายของของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเถียะ อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

เอกสารอ้างอิง

กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก. (2558). คู่มือมาตรฐานการนวดไทยในสถานพยาบาลภาครัฐ/เอกชนและสถานบริการ/สถานประกอบการ พ.ศ. 2558.

เรียกใช้เมื่อ 27 มีนาคม 2560 จาก https://www.dtam.moph.go.th/index.php?option=com_content&view=article&id=469:pr0246&catid=8&lang=th&Itemid=114

กาญจนารัตน์ รัตนสนธิ. (2544). การส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสำหรับเยาวชนไทย : กรณีศึกษา นักศึกษาระดับปริญญาตรี 4 ปี สถาบันราชภัฏเชียงใหม่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชนาภา เวชรังษี. (2562). เลี้ยงผึ้งโพรง ที่ ควนเสาชิง. เรียกใช้เมื่อ 27 มีนาคม 2563 จาก <https://ref.codi.or.th/public-relations/news/16596-2019-01-29-03-19-29>

ฐาปวีส์ คงสุข. (2553). สมุนไพรให้ความงาม. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ประพันธ์สาสน์.

दनัย จันทรฉาย. (2547). เจาะลึกการตลาดจาก A ถึง Z: แนวคิดที่ผู้จัดการทุกคนต้องรู้ซึ่ง. กรุงเทพมหานคร: ดีเอ็มจี.

สมฤทัย จิตภักดิ์ดินทร์. (2545). เครื่องสำอางในชีวิตประจำวัน. ใน เครื่องสำอางที่ใช้ทำความสะอาด. สงขลา: ภาควิชาเทคโนโลยีเภสัชกรรม คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ผลสำรวจและแนวทางพัฒนาคุณลักษณะทักษะด้านความรู้
ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชนที่สำเร็จการศึกษาจาก
สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ระหว่างปี พ.ศ.2557-2561*
THE SURVEY RESULTS AND GUIDELINES FOR CHARACTER OF
KNOWLEDGE AND ACADEMIC CAPABILITY OF GRADUATE IN
COMMUNITY DEVELOPMENT FROM PROGRAM IN COMMUNITY
DEVELOPMENT. FACULTY OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES,
NAKHON SI THAMMARAT RAJABHAT UNIVERSITY,
BETWEEN 2014-2018.

เดโช แชน้ำแก้ว

Daycho Khaenamkhaew

เชษฐา มุหะหมัด

Chettha Muhamad

จิตติมา ดำรงวัฒนะ

Jittima Damrongwattana

ดำรงพันธ์ ใจห้าววิระพงศ์

Damrongphan Jaiwiraphong

บุญยิ่ง ประทุม

Boonying Pratum

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand

E-mail: Daycho_kha@nstru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อสำรวจคุณลักษณะคุณลักษณะทักษะด้านความรู้
ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชน และ 2) เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาคุณลักษณะ
ทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชน ศึกษาแบบผสานวิธี เจริญ
ปริมาณมีประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 284 คน ใช้แบบสอบถาม

* Received 5 August 2020; Revised 20 October 2020; Accepted 18 November 2020

วิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเชิงคุณภาพสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ใช้บัณฑิต บัณฑิตพัฒนาชุมชนและผู้ผลิตบัณฑิต รวมทั้งสิ้น 20 คน เลือกแบบเจาะจงวิเคราะห์ข้อมูลโดยพรรณนาวิเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า 1) คุณลักษณะคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชน เฉลี่ย 5 ปี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37, S.D. = 0.35$) และ 2) แนวทางพัฒนาคุณลักษณะคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชน ได้แก่ การพัฒนาความรู้ทางวิชาการที่ศึกษามาเกี่ยวกับงานพัฒนาชุมชนในรูปแบบที่หลากหลายเพื่อแก้ปัญหาให้กับชุมชน การพัฒนาความรู้ในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ เช่น ระบบการบริหารงานภาครัฐในทุกฝ่ายเพื่อบูรณาการกับการปฏิบัติงานของตนเอง การพัฒนาความรู้ในการจัดระบบงานและควบคุมงานที่ได้รับมอบหมาย เช่น การจัดทำโครงการหรือกิจกรรม การลงพื้นที่เพื่อความเข้าใจสภาพปัญหาคนในชุมชน การจัดทำหนังสือราชการควบคู่กับการทำงานเชิงพื้นที่ และมีความรู้ทั่วไปหรือข่าวสารที่ทันสมัยให้ทันตามสถานการณ์ เช่น การใช้ภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ: คุณลักษณะของบัณฑิต; ทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ; บัณฑิตพัฒนาชุมชน.

Abstract

This article aims to study: (1) The Survey results for character of Knowledge and Academic Capability of graduate in community development from Program in community development. (2) Guidelines for character of Knowledge and Academic Capability of graduate in community development from Program in community development. Mixed methods, Questionnaires were used to collect data from 284 Graduate users. The data were analyzed using frequency, percentage, mean and standard deviation. Furthermore, qualitative information from in-depth interviews with 20 key purposing informants; Graduate users, Graduate of community development and graduate producers were also used to voice their views. The data were analyzed using descriptive analysis. The findings revealed as follows: (1) The Survey results for character of Knowledge and Academic Capability of graduate in community development from Program in community development; Average 5 years in a high level ($\bar{X} = 4.37, S.D. = 0.35$). (2) Guidelines for character of Knowledge and Academic Capability of graduate in community development from Program in community development; The

development of academic knowledge about various community development tasks to solve problems for the community, the development of knowledge in the performance of duties and responsibilities, such as the public administration system in all departments to integrate with the operation. Developing knowledge in organizing work and controlling the assigned tasks such as project or activity development going into the area to understand the problems of people in the community. Preparation of government documents in parallel with spatial work and have general knowledge or up-to-date news in accordance with the situation, such as the use of English.

Keywords: character of graduate; Knowledge and Academic Capability; graduate in community development

บทนำ

มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้บัณฑิตมีอย่างน้อย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ด้านทักษะทางด้านปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Program in community development, 2019) โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการที่ต้องมีความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ และทฤษฎีที่สำคัญในเนื้อหาสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน รู้จักตนเอง ชุมชนท้องถิ่น สามารถวิเคราะห์ปัญหา เข้าใจและอธิบายถึงความต้องการของชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งประยุกต์ความรู้ ทักษะ และเทคนิคการทำงานกับชุมชนท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมกับสภาพปัญหา และความต้องการ สามารถดำรงชีวิต และพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้รู้เท่าทันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และวิทยาการทันสมัย รวมทั้งติดตามการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์สังคมในปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง มีความรู้ในแนวกว้างของหลากหลายสาขาวิชาเพื่อให้เล็งเห็นมิติการพัฒนาแบบองค์รวม โดยสามารถบูรณาการความรู้ในสาขาวิชาการพัฒนาชุมชนกับความรู้ในศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาชุมชน และชี้นำสังคมให้พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืนตามวิถีของภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสม (Program in community development, 2019)

ในปัจจุบันทักษะความรู้จะส่งผลกระทบต่อชุมชนในการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อประโยชน์ส่วนรวม และนำความรู้ไปใช้เพื่อการพึ่งพาตนเองและชุมชนได้ ทำให้สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ผลิตบัณฑิตพัฒนาชุมชนที่เป็นหัวใจสำคัญในการสร้างเสริมงานพัฒนาชุมชน ทำให้ผู้ผลิตบัณฑิต

จำเป็นต้องมีกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องสถานการณ์จริงในลักษณะ นักพัฒนาชุมชน นักพัฒนาสังคม เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการชุมชน ผู้บริหารท้องถิ่น นักการเมืองท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ข้าราชการท้องถิ่น นักวิชาการ นักวิจัย นักพัฒนาเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการทางสังคม นักจัดการทรัพยากรท้องถิ่น นักสวัสดิการสังคม นักวิเคราะห์นโยบาย และแผน เพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนการพัฒนาชุมชน (Program in community development, 2019) เพราะการมีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะ และความสามารถด้านวิชาการในศาสตร์ต่าง ๆ ที่ได้เล่าเรียนและมีความสามารถในการปฏิบัติงาน ตลอดจนมีความรู้เท่าทันความเป็นไป และการเปลี่ยนแปลงของประเทศ และของโลก ซึ่งเกิดจากการใฝ่รู้ใฝ่เรียนเพื่อเสริมสร้างความเจริญ และความเข้มแข็งให้กับชุมชนและท้องถิ่น (Thongkhamphan, C., Kritsanaphuti, W. and Kaowkahan, L., 2018)

จากความสำคัญข้างต้น จึงศึกษาเรื่อง “คุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชนที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ระหว่างปี พ.ศ.2557-2561” ภายใต้คำถามว่า คุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชนเป็นอย่างไร และมีแนวทางพัฒนาคุณลักษณะคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชนของบัณฑิตพัฒนาชุมชนอย่างไร ซึ่งผู้ใช้บัณฑิตจะเป็นผู้สะท้อนความคิดถึงคุณลักษณะของบัณฑิตพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสถานการณ์การผลิตบัณฑิตได้ในปัจจุบันและเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการทำงานด้านพัฒนาชุมชนต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชนที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ระหว่างปี พ.ศ.2557-2561
2. เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชนที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ระหว่างปี พ.ศ.2557-2561

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method) ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ

ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ใช้บัณฑิต ในระหว่างปี พ.ศ.2557-2561 ผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 346 คน โดยผู้วิจัยสามารถสำรวจข้อมูลจากผู้ใช้บัณฑิตได้จริง จำนวน 284 คน (Program in community development, 2019) รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ปีที่บัณฑิต จบการศึกษา	จำนวนบัณฑิต ที่จบการศึกษา	จำนวนบัณฑิต ที่มีงานทำ และมีผู้ใช้บัณฑิต	จำนวนที่สำรวจข้อมูล จากผู้ใช้บัณฑิต ได้จริง
2557	75	47	47
2558	144	120	102
2559	113	83	80
2560	86	63	24
2561	122	33	31
รวม	540	346	284

2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ กลุ่มผู้ใช้บัณฑิต กลุ่มบัณฑิตพัฒนาชุมชน และกลุ่มผู้ผลิตบัณฑิต รวมทั้งสิ้นจำนวน 20 คน ดังนี้

2.1 กลุ่มผู้ใช้บัณฑิต ได้แก่ หน่วยงานและสถานประกอบการต่าง ๆ ที่รับบัณฑิตพัฒนาชุมชนเข้าทำงานในระหว่างปี 2561-2562 และมีบัณฑิตพัฒนาชุมชนทำงานร่วมกันมาไม่น้อยกว่า 1 ปี ประกอบด้วย 1) หน่วยงานราชการ จำนวน 2 คน 2) บริษัทเอกชน จำนวน 2 คน 3) รัฐวิสาหกิจ จำนวน 2 คน 4) ธนาคาร/สถาบันการเงิน จำนวน 2 คน 5) ธุรกิจอิสระ/ส่วนตัว จำนวน 2 คน 6) องค์กรท้องถิ่น จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 12 คน

2.2 กลุ่มบัณฑิตพัฒนาชุมชน ได้แก่ บัณฑิตที่จบการศึกษาจากสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน ประกอบด้วย 1) บัณฑิตพัฒนาชุมชนที่จบการศึกษาในระหว่างปี ระหว่างปี พ.ศ. 2557-2561 และทำงานมาไม่น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 3 คน 2) บัณฑิตพัฒนาชุมชน (ศิษย์เก่า) ที่ทำงานมาแล้วไม่ต่ำกว่า 5 ปีหลังจบการศึกษา จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 6 คน

2.3 กลุ่มผู้ผลิตบัณฑิต ได้แก่ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรฯ สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน และเกี่ยวข้องกับภาวการณ์มีงานทำของบัณฑิต รวมทั้งสิ้นจำนวน 2 คน

เครื่องมือรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชเป็น การศึกษาวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของ

บัณฑิตพัฒนาชุมชน (Program in community development, 2019) สร้างข้อคำถามในแบบสอบถาม และตรวจสอบเนื้อหา ภาษา สำนวน และปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่

1.1 ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน ตำแหน่งของผู้ใช้บัณฑิตในหน่วยงาน และลักษณะหน่วยงาน เป็นคำถามให้เลือกตอบ

1.2 ตอนที่ 2 เกี่ยวกับคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชนที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ระหว่างปี พ.ศ.2557-2561 โดยใช้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ (Program in community development, 2019) เป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ดังนี้ (Boonmak, S., 2017)

5 คะแนน	หมายถึง	มากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	มาก
3 คะแนน	หมายถึง	ปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	น้อย
1 คะแนน	หมายถึง	น้อยที่สุด

มีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ดังนี้ (Boonmak, S., 2017)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง	น้อยที่สุด

1.3 ตอนที่ 3 เกี่ยวกับข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

2.1 แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มผู้ใช้บัณฑิต กลุ่มผู้ใช้บัณฑิต และกลุ่มผู้ผลิตบัณฑิต (Ritchie and Lewis, 2003) โดยการสร้างแบบสัมภาษณ์ขึ้นเพื่อสัมภาษณ์เฉพาะเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชนที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ระหว่างปี พ.ศ.2557-2561 เป็นการสัมภาษณ์ที่ผู้สัมภาษณ์จะใช้แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไว้แล้ว ซึ่งเป็นแบบในการถามกับผู้ให้สัมภาษณ์ โดยผู้

สัมภาษณ์จะใช้คำถามจากแบบสัมภาษณ์กับผู้ให้สัมภาษณ์เหมือนกันหมดทุกคน มีลักษณะยืดหยุ่นและถามไปตามแบบสัมภาษณ์ ทั้งนี้มีข้อดี คือ สามารถจัดหมวดหมู่ข้อมูลได้ง่าย และสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล มีขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยการขอคำแนะนำจากที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่สร้างไว้และนำแบบสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญไปตรวจสอบและนำแบบสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมเพื่อนำไปสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญต่อไป

2.2 การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม โดยการสังเกตแบบมีส่วนร่วม คือ การสังเกตที่ผู้สังเกตเข้าไปทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มบัณฑิตพัฒนาชุมชนและผู้ใช้บัณฑิตที่ถูกศึกษา และขณะเดียวกันก็สังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม คือ การสังเกตที่ผู้วิจัยเฝ้าสังเกตอยู่วงนอกไม่เข้าไปร่วมในกิจกรรมบางกิจกรรม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ดำเนินการขออนุญาตหนังสือราชการเพื่อเก็บข้อมูลจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และส่งแบบสอบถามไปยังผู้ใช้บัณฑิตโดยตรงผ่านช่องทางจดหมาย ทางไลน์ และทาง Facebook ระหว่างปี พ.ศ.2557-2561 จำนวน 346 ชุด ซึ่งได้ข้อมูลและการติดต่อผู้ใช้บัณฑิตจากบัณฑิตที่จบการศึกษาในระหว่างปี พ.ศ.2557-2561 ได้แบบสำรวจกลับมาจำนวน 284 ชุด นำแบบสำรวจที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของการตอบคำถามเพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ต่อไป

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ

2.1 ผู้วิจัยจะติดต่อเป็นการส่วนตัวก่อนเพื่ออธิบายถึงวัตถุประสงค์ฯ และประโยชน์ของการวิจัย ตลอดจนขั้นตอนต่าง ๆ และเวลาที่ต้องใช้ในการสัมภาษณ์โดยประมาณ เพื่อขอความร่วมมือพร้อมทั้งแนบเอกสารข้อมูลสำหรับเตรียมตัวก่อนสัมภาษณ์และนัดวันที่จะทำการสัมภาษณ์

2.2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการขออนุมัติหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และนำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังกลุ่มผู้ใช้บัณฑิต กลุ่มผู้ใช้บัณฑิต และกลุ่มผู้ผลิตบัณฑิต ที่จะสัมภาษณ์

2.3 ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ กลุ่มผู้ใช้บัณฑิต กลุ่มบัณฑิตพัฒนาชุมชน และกลุ่มผู้ผลิตบัณฑิต รวมทั้งสิ้นจำนวน 20 คน โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ คือ 1) การเตรียมสัมภาษณ์ ได้เริ่มต้นด้วยการนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ที่จะสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยศึกษาประเด็นคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล พร้อมทั้งเตรียมสมุดจดบันทึก และอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้พร้อมก่อนดำเนินการสัมภาษณ์ 2) การดำเนินการสัมภาษณ์ โดยสร้างความคุ้นเคยกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ แจ้งวัตถุประสงค์ของการ

สัมภาษณ์ และอธิบายเหตุผล และหากประเด็นใดที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญไม่ประสงค์ให้ข้อมูลก็จะไม่บันทึกตามความประสงค์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1.1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้จากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 1 ทำการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ จำนวนและร้อยละ โดยใช้ตารางประกอบคำอธิบาย

1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ที่ได้จากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 2 ทำการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้ตารางประกอบคำอธิบาย

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชน โดยการวิเคราะห์เนื้อหาด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มผู้ใช้บัณฑิต กลุ่มผู้ใช้บัณฑิต และกลุ่มผู้ผลิตบัณฑิต จำนวน 20 คน เพื่อนำสาระสำคัญที่ได้จากการสัมภาษณ์ แล้วสรุปประเด็นปัจจัยที่สำคัญ ๆ แล้วนำเสนอโดยการพรรณนา

ผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้บัณฑิตส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 68.31 มีประสบการณ์ในการทำงาน 10-20 ปี จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 39.79 มีตำแหน่งของผู้ใช้บัณฑิตในหน่วยงานเป็นหัวหน้างาน จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 54.58 และมีลักษณะหน่วยงานเป็นหน่วยงานราชการ จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 40.14 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	194	68.31
หญิง	90	31.69
รวม	284	100.00
2. ประสบการณ์ในการทำงาน		

ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ระหว่าง 10-20 ปี	113	39.79
ต่ำกว่า 10 ปี	92	32.39
20 ปีขึ้นไป	79	27.82
รวม	284	100.00
3. ตำแหน่งของผู้ใช้บัณฑิตในหน่วยงาน		
หัวหน้างาน	155	54.58
ผู้จัดการ	81	28.52
เจ้าของกิจการ	48	16.90
รวม	284	100.00
4. ลักษณะหน่วยงาน		
หน่วยงานราชการ	114	40.14
บริษัทเอกชน	45	15.85
องค์กรท้องถิ่น	45	15.85
ธุรกิจอิสระ/ส่วนตัว	36	12.67
ธนาคาร/สถาบันการเงิน	33	11.62
รัฐวิสาหกิจ	11	3.87
รวม	284	100.00

2. คุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชนที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ระหว่างปี พ.ศ.2557-2561 สรุปได้ดังนี้

คุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชนที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ระหว่างปี พ.ศ.2557-2561 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้บัณฑิตคิดเห็นต่อคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชน โดยเฉลี่ย 5 ปี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.35)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย 5 ปี จากมากไปหาน้อย ผลการศึกษาพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาชุมชน และชี้แนะสังคมให้พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืนตามวิถีของภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.47) รองลงมา คือ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีที่สำคัญในเนื้อหาสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.65) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ รู้จักตนเอง ชุมชนท้องถิ่น สามารถ

วิเคราะห์ปัญหา เข้าใจ และอธิบายถึงความต้องการของชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งประยุกต์ความรู้ ทักษะ และเทคนิคการทำงานกับชุมชนท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมกับสภาพปัญหา และความต้องการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.70) ตามลำดับ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 รายละเอียดค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชนที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ระหว่างปี พ.ศ.2557-2561

คุณลักษณะ ทักษะด้าน ความรู้ ความสามารถ ทางวิชาการ	คะแนนความเห็นของผู้ใช้บัณฑิต																	
	ปี 2557			ปี 2558			ปี 2559			ปี 2560			ปี 2561			เฉลี่ย 5 ปี		
	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
ความรู้ และ ความเข้าใจ เกี่ยวกับ หลักการ และ ทฤษฎีที่สำคัญ ในเนื้อหา สาขาวิชาการ พัฒนาชุมชน	4.31	1.51	มาก	4.64	0.26	มากที่สุด	4.9	0.3	มากที่สุด	4.21	0.66	มาก	4.62	0.5	มากที่สุด	4.54	0.65	มากที่สุด
รู้จักตนเอง ชุมชนท้องถิ่น สามารถ วิเคราะห์ปัญหา เข้าใจ และ อธิบายถึงความ ต้องการของ ชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งประยุกต์ ความรู้ ทักษะ และเทคนิคการ ทำงานกับชุมชน ท้องถิ่นได้อย่าง	3.78	1.11	มาก	4.02	0.74	มาก	4.19	0.51	มาก	4.13	0.68	มาก	4.69	0.47	มากที่สุด	4.16	0.7	มาก

คุณลักษณะ ทักษะด้าน ความรู้ ความสามารถ ทางวิชาการ	คะแนนความเห็นของผู้ใช้บัณฑิต																	
	ปี 2557			ปี 2558			ปี 2559			ปี 2560			ปี 2561			เฉลี่ย 5 ปี		
	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
เหมาะสมกับ สภาพปัญหา และความ ต้องการ																		
ดำรงชีวิต และ พัฒนาชุมชน ท้องถิ่นให้รู้เท่า ทันความ เจริญก้าวหน้า ทางเทคโนโลยี และวิทยาการ ทันสมัย รวมทั้ง ติดตามการ เปลี่ยนแปลง ของสถานการณ์ สังคมในปัจจุบัน อย่างต่อเนื่อง	4.04	1.16	มาก	4.79	0.46	มากที่สุด	3.86	0.48	มาก	4.33	0.76	มาก	3.85	0.88	มาก	4.17	0.75	มาก
มีความรู้ในแนว กว้างของ หลากหลาย สาขาวิชาเพื่อให้ เล็งเห็นมิติการ พัฒนาแบบองค์ รวม โดย สามารถบูรณา การความรู้ใน	4.81	0.41	มากที่สุด	4.76	0.62	มากที่สุด	4	0.45	มาก	4.08	0.72	มาก	4.5	0.51	มาก	4.43	0.54	มาก

คุณลักษณะ ทักษะด้าน ความรู้ ความสามารถ ทางวิชาการ	คะแนนความเห็นของผู้ใช้บัณฑิต																	
	ปี 2557			ปี 2558			ปี 2559			ปี 2560			ปี 2561			เฉลี่ย 5 ปี		
	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
สาขาวิชาการ พัฒนาชุมชนกับ ความรู้ในศาสตร์ อื่น ๆ ที่ เกี่ยวข้อง																		
สามารถนำ ความรู้ไปใช้ใน การพัฒนา ชุมชน และชี้แนะ สังคมให้พึ่งพา ตนเองได้อย่าง ยั่งยืนตามวิถี ของภูมิปัญญา ไทยและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ได้อย่าง เหมาะสม	4.82	0.52	มากที่สุด	4.9	0.3	มากที่สุด	4.1	0.3	มาก	4.25	0.79	มาก	4.73	0.45	มากที่สุด	4.56	0.47	มากที่สุด
รวม	4.35	0.39	มาก	4.62	0.31	มากที่สุด	4.21	0.17	มาก	4.2	0.63	มาก	4.48	0.26	มาก	4.37	0.35	มาก

3. แนวทางพัฒนาคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชนที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ระหว่างปี พ.ศ.2557-2561 สรุปได้ดังนี้ แนวทางการพัฒนาคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชนที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาการพัฒนาชุมชนให้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตนั้นจะต้องประกอบด้วยความรู้ทางวิชาการตามสาขาที่ศึกษามา ซึ่งเป็นความรู้ที่เกี่ยวกับงานพัฒนาชุมชนในรูปแบบที่หลากหลายและสามารถปฏิบัติงานนั้นได้ตรงตามความต้องการเพื่อการแก้ปัญหาให้กับชุมชน โดยใช้ความรู้ที่การเรียนรู้มาบูรณาการในการปฏิบัติงานจริง ดังคำกล่าวของผู้ใช้บัณฑิต และบัณฑิตพัฒนาชุมชน ดังนี้

“การส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับลักษณะงานพัฒนาชุมชนเพิ่มมากขึ้น”

(ผู้ใช้บัณฑิตคนหนึ่ง, 2562)

“ได้รับความรู้ในระดับที่สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถบูรณาการได้จากความรู้ตอนที่เรียน”

(บัณฑิตพัฒนาชุมชนคนหนึ่ง, 2562)

“นำความรู้มาใช้ในการปฏิบัติงานได้”

(บัณฑิตพัฒนาชุมชนคนหนึ่ง, 2562)

เมื่อมีความรู้ทางวิชาการที่ศึกษามาแล้วต้องสามารถนำมาบูรณาการกับการปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยการทำความเข้าใจและเรียนรู้เกี่ยวกับงานที่รับผิดชอบ หรือภารกิจของหน่วยงานเป็นหลัก อีกทั้งควรมีความรู้ความเข้าใจในระบบการบริหารงานภาครัฐ หรือระบบโครงสร้างองค์กร ในลักษณะเรียนรู้งานทุกฝ่าย ไม่เฉพาะที่ตนรับผิดชอบ เพื่อให้เข้าใจในระบบงานของทุกฝ่าย และสามารถบูรณาการกับการปฏิบัติงานของตนเองได้อย่างเข้าใจมากขึ้น ดังคำกล่าวของผู้ใช้บัณฑิต และบัณฑิตพัฒนาชุมชน ดังนี้

“การเสริมทักษะด้านองค์ความรู้เกี่ยวกับหน่วยงาน หรือภารกิจที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานให้กับบัณฑิตมากขึ้น เพราะบางครั้งยังไม่เข้าใจในภารกิจที่รับผิดชอบ”

(ผู้ใช้บัณฑิตคนหนึ่ง, 2562)

“การเรียนรู้งานในหน้าที่ตามความรับผิดชอบให้ได้ เพราะเป็นภารกิจที่ต้องปฏิบัติ”

(ผู้ใช้บัณฑิตคนหนึ่ง, 2562)

“การเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการภาครัฐ”

(บัณฑิตพัฒนาชุมชนคนหนึ่ง, 2562)

“ในการปฏิบัติงานควรส่งเสริมการเรียนรู้ในทุกฝ่าย หรือทุกกอง ไม่เฉพาะฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เพราะแต่ละฝ่ายมีความสำคัญ และบางครั้งต้องปฏิบัติงานร่วมกันลักษณะเครือข่ายการทำงาน”

(บัณฑิตพัฒนาชุมชนคนหนึ่ง, 2562)

หากเข้าใจในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบแล้วก็ต้องมีความรู้ในการจัดระบบงานและควบคุมงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วง จึงจำเป็นต้องเข้าใจขั้นตอนการปฏิบัติ ในลักษณะการบริหารงาน รวมถึงวิธีการในการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เช่น โครงการหรือกิจกรรมที่แก้ปัญหาให้กับชุมชนได้ ทั้งนี้การปฏิบัติงานที่ดีต้องสามารถเข้าใจคนในชุมชน เสมือนเราเป็นญาติพี่น้องที่เกื้อกูลซึ่งกันและกัน โดยการลงพื้นที่บ่อย ๆ เพื่อให้เข้าใจสภาพปัญหาของคนในชุมชนอย่างแท้จริง ในขณะที่ต้องมีความรู้ในการจัดทำหนังสือราชการ หรือการโต้ตอบหนังสือราชการ ควบคู่กับการทำงานเชิงพื้นที่ด้วย ดังคำกล่าวของผู้ใช้บัณฑิต บัณฑิตพัฒนาชุมชน และผู้ผลิตบัณฑิต ดังนี้

“การเสริมสร้างความเข้าใจความเข้าใจในขั้นตอนและวิธีการในการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล”

(ผู้ใช้บัณฑิตคนหนึ่ง, 2562)

“การเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับการบริหารงานโครงการให้มากขึ้น”

(ผู้ใช้บัณฑิตคนหนึ่ง, 2562)

“ตอนเรียนอยากให้สาขาวิชาฯ ได้ส่งเสริมการเรียนรู้ในการลงพื้นที่ หรือเรียนรู้จากสถานที่ปฏิบัติงานจริงในชุมชน หรือฝึกงานมากขึ้น”

(บัณฑิตพัฒนาชุมชนคนหนึ่ง, 2562)

“ทางสาขาวิชาฯ อาจจะต้องมีการให้ความรู้ที่เกี่ยวกับหนังสือราชการ หรือการโต้ตอบหนังสือราชการมากกว่านี้ หรืองานสารบรรณ จะทำให้บัณฑิตปฏิบัติงานได้ดีมากขึ้น”

(ผู้ผลิตบัณฑิต, 2562)

อีกทั้งยังต้องเติมเต็มความรู้ในลักษณะความรู้ทั่วไปหรือข่าวสารที่ทันสมัย เช่น สถานการณ์บ้านเมืองจากสื่อต่าง ๆ เพราะโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้บัณฑิตพัฒนาชุมชนต้องรู้จักขนขวายความรู้ให้ทันตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป ให้สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาอย่างทันถ่วงที รวมไปถึงสถานการณ์ที่สามารถเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงาน เช่น ด้านภาษาอังกฤษ เพราะมีความจำเป็นต่อการปฏิบัติงานในปัจจุบัน ดังของผู้ใช้บัณฑิต บัณฑิตพัฒนาชุมชน และผู้ผลิตบัณฑิต ดังนี้

“ต้องแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง ที่สามารถแก้ปัญหาให้กับชุมชนได้ เช่น อ่านข่าว ฟังวิทยุชุมชน หรือจากสื่อออนไลน์”

(บัณฑิตพัฒนาชุมชนคนหนึ่ง, 2562)

“ควรเพิ่มเติมความรู้ให้เท่าทันสถานการณ์ในปัจจุบัน เพื่อให้ทันต่อสถานการณ์บ้านเมือง”

(ผู้ใช้บัณฑิตคนหนึ่ง, 2562)

“การเพิ่มเติมความรู้ และเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษ โดยสาขาวิชาจะมีการอบรมภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา (บัณฑิต) และทางมหาวิทยาลัยเองก็จะมีการเสริมภาษาอังกฤษให้ด้วยก่อนจบการศึกษา”

(ผู้ผลิตบัณฑิต, 2562)

จากการศึกษา สรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนาคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชนที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาการพัฒนาชุมชนให้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตนั้นจะต้องประกอบด้วยความรู้ทางวิชาการตามสาขาที่ศึกษามา ซึ่งเป็นความรู้ที่เกี่ยวกับงานพัฒนาชุมชนในรูปแบบที่หลากหลายและสามารถปฏิบัติงานนั้นได้ตรงตามความต้องการเพื่อการแก้ปัญหาให้กับชุมชน โดยใช้ความรู้ที่การเรียนมาบูรณาการในการปฏิบัติงานจริง หรือการปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยการทำความเข้าใจและเรียนรู้เกี่ยวกับงานที่รับผิดชอบ หรือภารกิจของหน่วยงานเป็นหลัก อีกทั้งควรมีความรู้ความเข้าใจในระบบการบริหารงานภาครัฐ หรือระบบโครงสร้างองค์กร พร้อมทั้งทั้งเรียนรู้ในระบบงานของทุกฝ่ายเพื่อบูรณาการกับการปฏิบัติงานของตนเองได้อย่างเข้าใจมากขึ้น และ

ต้องมีความรู้ในการจัดระบบงานและควบคุมงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงในลักษณะการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เช่น โครงการหรือกิจกรรมที่แก้ปัญหาให้กับชุมชนได้ โดยการลงพื้นที่บ่อย ๆ เพื่อให้เข้าใจสภาพปัญหาของคนในชุมชนอย่างแท้จริง และต้องมีความรู้ในการจัดทำหนังสือราชการ หรือการโต้ตอบหนังสือราชการ ควบคู่กับการทำงานเชิงพื้นที่ด้วย ทั้งยังต้องเติมเต็มความรู้ทั่วไปหรือข่าวสารที่ทันสมัยให้ทันตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปเพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงาน เช่น ภาษาอังกฤษเพราะมีความจำเป็นต่อการปฏิบัติงาน

อภิปรายผล

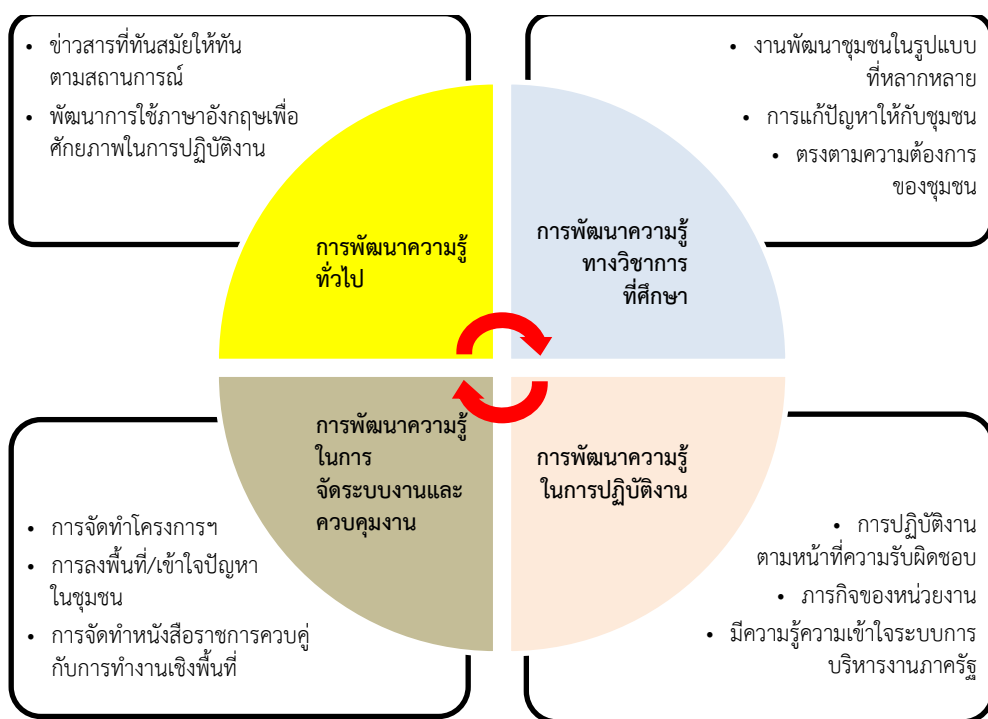
1. คุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชน ที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ระหว่างปี พ.ศ.2557-2561 ซึ่งผู้ใช้บัณฑิตคิดเห็นต่อคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชน โดยเฉลี่ย 5 ปี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.35) ผู้เขียนเห็นว่า บัณฑิตพัฒนาชุมชน เมื่อเข้าสู่การทำงานในสถานประกอบการต่าง ๆ ก็สามารถทำงานในลักษณะการใช้ความรู้ความสามารถทางวิชาการได้เป็นอย่างดี สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาให้กับชุมชนได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ Hnuplong, K., Meebua, S. and Nillakan, L. ที่สรุปว่า ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ อยู่ในระดับมาก (4.47) ทั้งนี้เพราะมีบทบาท หน้าที่ ร่วมในกิจกรรมที่สำคัญ ในการร่วมวางแผนโครงการ การจัดการองค์ความรู้ เนื้อหา และสามารถประสานงานอย่างมีส่วนร่วม กับชุมชนได้ (Hnuplong, K., Meebua, S. and Nillakan, L., 2018)

2. แนวทางการพัฒนาคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชนสำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ระหว่างปี พ.ศ.2557-2561 มีแนวทางการพัฒนา 4 ด้าน ได้แก่ (1) การพัฒนาความรู้ทางวิชาการที่ศึกษามาเกี่ยวกับงานพัฒนาชุมชนในรูปแบบที่หลากหลายและตรงตามความต้องการในการแก้ปัญหาให้กับชุมชน (2) การพัฒนาความรู้ในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ หรือภารกิจของหน่วยงาน เช่น มีความรู้ความเข้าใจระบบการบริหารงานภาครัฐ และเข้าใจงานทุกฝ่ายเพื่อบูรณาการกับการปฏิบัติงานของตนเอง (3) การพัฒนาความรู้ในการจัดระบบงานและควบคุมงานที่ได้รับมอบหมาย เช่น การจัดทำโครงการหรือกิจกรรม การลงพื้นที่เพื่อเข้าใจสภาพปัญหาคนในชุมชน ความรู้ในการจัดทำหนังสือราชการควบคู่กับการทำงานเชิงพื้นที่ และ (4) การพัฒนาความรู้ทั่วไปหรือข่าวสารที่ทันสมัยให้ทันตามสถานการณ์ เช่น ภาษาอังกฤษเพราะมีความจำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของThongkhamphan, C., Kritsanaphuti, W. and Kaowkahan, L. ที่ได้สรุปว่า

การมีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะ และความสามารถด้านวิชาการในศาสตร์ต่าง ๆ ที่ได้เล่าเรียน และมีความสามารถในการปฏิบัติงาน ตลอดจนมีความรู้เท่าทันความเป็นไป และการเปลี่ยนแปลงของประเทศ และของโลก ซึ่งเกิดจากการใฝ่รู้ใฝ่เรียนเพื่อเสริมสร้างความเจริญ และความเข้มแข็งให้กับชุมชนและท้องถิ่น (Thongkhamphan, C., Kritsanaphuti, W. and Kaowkahan, L.,2018)

องค์ความรู้ใหม่

จากการศึกษาผลสำรวจและแนวทางพัฒนาคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชนที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ระหว่างปี พ.ศ.2557-2561 สามารถสรุปเป็นองค์ความรู้ได้ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากผลสำรวจและแนวทางพัฒนาคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชนที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ระหว่างปี พ.ศ.2557-2561

สรุป/ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการศึกษา สามารถนำไปประยุกต์ใช้การบริหารจัดการ/ส่งเสริมให้สถาบันหรือมหาวิทยาลัย เน้นคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชนเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่โดดเด่นและตอบโจทย์ตามความต้องการของผู้บัณฑิต 2. จากผลการศึกษาเรื่อง “รู้จักตนเอง ชุมชนท้องถิ่น สามารถวิเคราะห์ปัญหา เข้าใจ และอธิบายถึงความต้องการของชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งประยุกต์ความรู้ทักษะ และเทคนิคการทำงานกับชุมชนท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมกับสภาพปัญหา และความต้องการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.70)” แม้จะอยู่ในระดับมาก แต่ก็มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด สถาบันหรือมหาวิทยาลัยควรส่งเสริมประเด็นข้างต้นให้มากขึ้นเพื่อการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ 3. จากผลการศึกษาโดยเฉลี่ย 5 ปี ระหว่างปี (พ.ศ.2557-2561) แม้จะอยู่ในระดับมาก แต่เพื่อคุณลักษณะบัณฑิต/คุณภาพการศึกษาคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการที่เป็นเลิศ จึงควรนำไปศึกษาเปรียบเทียบกับสถาบันมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานอื่น ๆ ว่ามีผลต่อการยกระดับคุณลักษณะบัณฑิต/คุณภาพการศึกษาเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสู่การปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- Boonmak, S. (2017). Research Methodology in Social Sciences. Songkhla, Thaksin University.
- Hnuplong, K., Meebua, S. and Nillakan, L. (2018). The Study of Desired Characteristics of Graduates from Creative Cultural Management Program, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University. Narkbhutparitat Journal Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, 10 (Special), 189-200.
- Program in community development. (2019). Educational Quality Assurance Project at 2018. Nakhon Si Thammarat, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University.
- Ritchie, J. and J. Lewis. (2003). Qualitative Research Practice. London: Sage.
- Thongkhamphan, C., Kritsanaphuti, W. and Kaowkahan, L. (2018). Opinions towards Identity of Public Administration Graduate of North Eastern University, Khon Kaen Province. UMT-POLY Journal, 15 (2), 97-110.
- ผู้ใช้บัณฑิตคนหนึ่ง.(2562) ผลสำรวจและแนวทางพัฒนาคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชนที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาการ

พัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช ระหว่างปี พ.ศ.2557-2561, (เดโช แขน้ำแก้ว และคณะ, ผู้สัมภาษณ์) บัณฑิตพัฒนาชุมชนคนหนึ่ง.(2562) ผลสำรวจและแนวทางพัฒนาคุณลักษณะทักษะด้าน ความรู้ ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชนที่สำเร็จการศึกษาจาก สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช ระหว่างปี พ.ศ. 2557-2561, (เดโช แขน้ำแก้ว และคณะ, ผู้ สัมภาษณ์)

ผู้ผลิตบัณฑิต.(2562) ผลสำรวจและแนวทางพัฒนาคุณลักษณะทักษะด้านความรู้ ความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตพัฒนาชุมชนที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาการ พัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช ระหว่างปี พ.ศ.2557-2561, (เดโช แขน้ำแก้ว และคณะ, ผู้สัมภาษณ์)

ผลกระทบจากการดูดทราย : กรณีศึกษา หมู่ที่ 1 ตำบลนบพิตำ
อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช*

THE STUDY OF THE IMPACTS OF SAND SUCTION: A CASE STUDY
OF MOO 1 NOPPITAM SUB-DISTRICT NOPPITAM DISTRICT
NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE THAILAND

แพรวาไพยม ยลธรรม

Phraewphayom Yonthantham

พงศ์ประสิทธิ์ อ่อนจันทร์

Pongprasit Onchan

เชษฐา มุหะหมัด

Chettha Muhamad

อุดมศักดิ์ เดโชชัย

Udomsak Dechochai

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand

E-mail: Daycho_kha@nstru.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบจากการดูดทราย และเพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาผลกระทบจากการดูดทราย กรณีศึกษา หมู่ที่ 1 ตำบลนบพิตำ อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลกระทบจากการดูดทราย กรณีศึกษา หมู่ที่ 1 ตำบลนบพิตำ อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า มีผลกระทบดังนี้ 1) ผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น น้ำเปลี่ยนทิศทาง ตลิ่งพัง เสียงดัง ควั่น ฝุ่นละออง เป็นต้น 2) ผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทางชีวภาพและนิเวศวิทยา เช่น น้ำในแม่น้ำลำคลองเน่า ส่งกลิ่นเหม็น ปนเปื้อนสารพิษ ทำลายแหล่งเพาะพันธุ์พืช และสัตว์น้ำ และเกิดมลพิษต่อร่างกาย 3) ผลกระทบต่อการใช้ประโยชน์ของชุมชน เช่น ระบบการทำเกษตรกรรมของชาวบ้าน 4) ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต เช่น ป่วยเป็นโรคทางเดินหายใจ มลภาวะทางอากาศ และเสียงดัง เป็นต้น 2. แนวทางการแก้ไขปัญหาผลกระทบจากการดูดทราย กรณีศึกษา หมู่ที่ 1 ตำบลนบพิตำ อำเภอนบพิตำ จังหวัด

* Received 9 August 2020; Revised 20 October 2020; Accepted 18 November 2020

นครศรีธรรมราช พบว่า มีแนวทางการแก้ไขปัญหาลักษณะดังนี้ 1) แนวทางการแก้ไขปัญหาลักษณะต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น การทำแนวกันน้ำโดยใช้หินกันเป็นตลิ่งซ่อมแซมถนน เป็นต้น 2) แนวทางการแก้ไขปัญหาลักษณะต่อสภาพแวดล้อมทางชีวภาพและนิเวศวิทยา เช่น กำหนดโซนพื้นที่สาธารณะ ห้ามมีผู้บุกรุก 3) แนวทางการแก้ไขปัญหาลักษณะต่อการใช้ประโยชน์ของชุมชน เช่น สร้างการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เป็นต้น 4) การแก้ไขปัญหาลักษณะต่อคุณภาพชีวิต เช่น คนในชุมชนได้รับสิทธิในการตรวจสอบสุขภาพประจำปี และการบังคับใช้กฎหมายเพื่อคุ้มครองพื้นที่กรรมสิทธิ์ของชาวบ้าน

คำสำคัญ: ผลกระทบ, การดูดทราย, จังหวัดนครศรีธรรมราช

Abstract

this study The objective of this study was to study the effects of sand vacuuming. and to study the approach to solving the problems of sand vacuuming, a case study, Village No. 1, Nopphitam Sub-district, Nopphitam District, Nakhon Si Thammarat Province by using a qualitative research methodology The results of the research were as follows: 1. The impact of sand vacuuming, a case study of Village No. 1, Nopphitam Sub-district, Nopphitam District, Nakhon Si Thammarat Province, found that the impacts were as follows: 1) The impact on the physical environment such as changing water direction, river bank Damage, noise, smoke, dust, etc. 2) Impact on the biological and ecological environment such as rotten water in rivers and canals. smelly contaminated with toxins Destroys breeding grounds for plants and aquatic animals and causes pollution to the body. 3) Impacts on community utilization, such as the farming system of villagers. 4) Impacts on quality of life such as respiratory illnesses. air pollution and noise, etc. 2. Approaches to solving the impact of sand vacuuming. A case study of Village No. 1, Nopphitam Sub-district, Nopphitam District, Nakhon Si Thammarat Province, found that there are guidelines for resolving the impacts as follows: 1) Guidelines for Solve problems affecting the physical environment, such as constructing a water barrier by using stones as a riverbank, repairing roads, etc. 2) Approaches to solving problems affecting the biological and ecological environment, such as defining public areas No intruders are allowed. 3) Approaches to solving problems affecting the use of

the community, such as creating the participation of the government, the private sector, and the people's sector, etc. 4) Solving problems affecting the quality of life, for example, people in the community are entitled to in the annual health check and enforcement of laws to protect the owned land of villagers.

Keywords: the impacts, sand suction, nakhon si thammarat province Thailand

บทนำ

ทรายเป็นทรัพยากรประเภทที่ใช้แล้วหมดไป และสามารถพบได้ทั่วไปทั้งบนบก และในน้ำ การขยายตัวอย่างรวดเร็วทางเศรษฐกิจและสังคม การเพิ่มขึ้นของประชากรอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งความต้องการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของคนภายในประเทศส่งผลให้ความต้องการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ รวมไปถึงทรัพยากรทรายเพิ่มมากขึ้น โดยนำมาใช้เป็นวัสดุก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัย สาธารณูปการต่าง ๆ การถม และการปรับพื้นที่ให้ได้ระดับที่ต้องการ รวมทั้งใช้ในอุตสาหกรรม ซึ่งการนำทรัพยากรทรายมาใช้ประโยชน์โดยขาดการวางแผนแล้วย่อมก่อให้เกิดผลกระทบกับสิ่งแวดล้อมในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เช่น การพังทลายของตลิ่ง การเปลี่ยนทางไหลของน้ำ คุณภาพของน้ำ เป็นต้น การประกอบกิจการขุด ตัก และการดูดทราย ได้แบ่งเป็น 2 ประเภท ตามลักษณะของกิจการในพื้นที่ของรัฐหรือการดูดทรายในที่ดินกรรมสิทธิ์ของเอกชน (อดุลย์ วรรณพีระ, 2548)

การดูดทรายที่คลองกลายผลกระทบที่เกิดขึ้น ผลกระทบที่เกิดขึ้นจะทำให้ชาวบ้านที่อยู่ริมคลองเกิดความเดือดร้อน เนื่องจากริมตลิ่งจะพังลงมาได้ ซึ่งก่อนหน้านี้เคยท่วมคลองกลายไหลเอ่อล้นเข้าท่วมบ้านเรือนราษฎร ผลมาจากการนำแรมมากองไว้กลางคลอง เป็นการปิดกั้นทางน้ำ และตลอดระยะเวลา 4-5 ปีที่ผ่านมาพบว่ามีกรลักลอบดูดทรายจากคลองกลายออกไปจากพื้นที่เป็นจำนวนมากมายมหาศาล กินพื้นที่ยาวจาก อำเภอนบพิตำ จนไปถึง อำเภอท่าศาลา เดือดร้อนมาเป็นเวลาหลายปี ต้องนอนผวาในฤดูน้ำหลาก เพราะตลิ่งพังเป็นประจำทุกปี จนปีล่าสุดพังใกล้ถึงกำแพงบ้านแล้ว ที่ผ่านมามตได้ร้องเรียนไปทั่วทุกหน่วยงาน แต่ไม่มีผลตอบรับที่ทำให้สบายใจได้ แถมยังมีการขุดทรายกันตลอดทั้งปีทั้งกลางวัน และกลางคืนสร้างความเดือดร้อน ทั้งฝุ่น ทั้งเสียง รบกวนชาวบ้านอย่างหนักตลอดมา จึงต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องลงมาตรวจสอบข้อเท็จจริง และแก้ไขปัญหให้กับชาวบ้านในพื้นที่ สำหรับบริเวณจุดที่มีการลักลอบขุดทราย ตั้งอยู่หมู่ที่ 1 และ หมู่ที่ 2 ตำบลนบพิตำ อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นจุดแรก ๆ ของผลกระทบจากการสไลด์ของริมตลิ่งในพื้นที่ตำบลนบพิตำ เพราะเริ่มมีการอนุญาตให้ขุดทรายแบบเปิดสัมปทานรัฐ คือ มีการขอสัมปทานอย่างถูกต้องในการประกอบการขุดทรายในเชิงพาณิชย์ แต่ไม่ได้ดูหรือสำรวจผลกระทบที่จะตามมาต่อชุมชนและระบบนิเวศตลอดแม่น้ำกลาย จึงส่งผลให้เกิดความเดือดร้อนตลอดช่วงหลาย ๆ ปีที่ผ่านมา

โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงฤดูน้ำหลาก จะเกิดความเสียหายอย่างมาก ที่ผ่านมามีชาวบ้านเข้าร้องเรียนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องให้ทำการยับยั้ง และยุติการกระทำดังกล่าว แต่เรื่องราวการร้องเรียนได้เงียบหายไปทุกครั้ง สาเหตุเพราะมีผลประโยชน์ส่วนตัวในทุกภาคส่วน เนื่องจากความต้องการมีมาก เพราะทรายที่ขุดได้จากคลองกลายนั้นเป็นทรายที่มีคุณภาพสูงมาก เหมาะสมในงานก่อสร้างทุกชนิด และทรายลักษณะดังกล่าวมีเพียงไม่กี่พื้นที่เท่านั้นใน 2 อำเภอนี้ จึงมีอเดอร์สั่งซื้อเข้ามามากมาย และส่งขายไปถึงยังต่างจังหวัด (อนันต์ เกตุวงศ์, 2541)

จากความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเรื่อง การศึกษาผลกระทบจากการดูดทรายกรณีศึกษา หมู่ที่ 1 ตำบลนบพิตำ อำเภอ นบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช เพราะเห็นว่า สร้างความเดือดร้อน ทั้งฝุ่น ทั้งเสียง รบกวนชาวบ้านอย่างหนักตลอดมา และชาวบ้านที่อยู่สองฟากของคลองกลายได้เห็นริมตลิ่งที่พังลงมา ทำให้น้ำท่วมไหลเอ่อล้นเข้าท่วมบ้านเรือนที่ได้รับผลกระทบมาจากการลักลอบดูดทรายจากคลองกลายเป็นจำนวนมากเป็นพื้นที่ยาวจากอำเภอ นบพิตำ จนถึงอำเภอท่าศาลาก่อนออกสู่ทะเลอ่าวไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบจากการดูดทราย กรณีศึกษา หมู่ที่ 1 ตำบลนบพิตำ อำเภอ นบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาผลกระทบจากการดูดทราย กรณีศึกษา หมู่ที่ 1 ตำบลนบพิตำ อำเภอ นบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การศึกษาผลกระทบจากการดูดทราย กรณีศึกษา หมู่ที่ 1 ตำบลนบพิตำ อำเภอ นบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีขอบเขตด้านประชากร จำนวน 12 คน ดังนี้

1. ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบจากการดูดทราย จำนวน 8 คน เนื่องจากเป็นชาวบ้านที่อยู่ในพื้นที่ และได้รับผลกระทบจากการดูดทราย ทั้งตลิ่งพัง และทั้งฝุ่น
2. ผู้ให้ข้อมูลรองมีทั้งหมด 4 คน โดยแบ่งได้ ดังนี้

2.1 เจ้าของบ่อทราย จำนวน 1 คน เนื่องจากมีการทำบ่อทรายเพียงบ่อเดียวของหมู่ที่ 1 ตำบลนบพิตำ อำเภอ นบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.2 ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 1 ตำบลนบพิตำ อำเภอ นบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 1 คน เนื่องจากผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ประสานงาน ควบคุม แก้ไขปัญหา และดูแลสมาชิกในหมู่บ้าน

2.3 หัวหน้าส่วนโยธาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน เนื่องจากมีหน้าที่รับผิดชอบงานก่อสร้าง งานการใช้เครื่องจักรกล และบรรเทาสาธารณภัย

2.4 เจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 1 คน เนื่องจากเป็นผู้ที่เข้ามาดูแล และให้ความเป็นธรรมกับชาวบ้าน

ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาเรื่อง การศึกษาผลกระทบจากการดูตหาย กรณีศึกษา หมู่ที่ 1 ตำบลนบพิตำ อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีขอบเขตด้านพื้นที่ ได้แก่ หมู่ที่ 1 ตำบลนบพิตำ อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาเรื่อง การศึกษาผลกระทบจากการดูตหาย กรณีศึกษา หมู่ที่ 1 ตำบลนบพิตำ อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราชมีขอบเขต ด้านระยะเวลา ได้แก่ ปีการศึกษา 1/2562 ระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนธันวาคม (6 เดือน)

ประชากร

การศึกษาเรื่อง การศึกษาผลกระทบจากการดูตหาย กรณีศึกษา หมู่ที่ 1 ตำบลนบพิตำ อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีประชากร จำนวน 12 คน ดังนี้

1. ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบจากการดูตหาย จำนวน 8 คน เลือกแบบเจาะจง เนื่องจากเป็นชาวบ้านที่อยู่ริมคลองกลาย และได้รับผลกระทบจากการดูตหาย ทั้งตลิ่งพัง และทั้งฝูน

2. ผู้ให้ข้อมูลรองมีทั้งหมด 4 คน โดยแบ่งได้ ดังนี้เจ้าของบ่อทราย จำนวน 1 คน เลือกแบบเจาะจง เนื่องจากมีการทำบ่อทรายเพียงบ่อเดียวของหมู่ที่ 1 ตำบลนบพิตำ อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 1 ตำบลนบพิตำ อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 1 คน เลือกแบบเจาะจง เนื่องจากผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ประสานงานควบคุม แก้ไขปัญหา และดูแลสมาชิกในหมู่บ้านหัวหน้าส่วนโยธา อบต. จำนวน 1 คน เลือกแบบเจาะจง เนื่องจากมีหน้าที่รับผิดชอบงานก่อสร้าง งานการใช้เครื่องจักรกล และบรรเทาสาธารณภัย เจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 1 คน เลือกแบบเจาะจง เนื่องจากเป็นผู้ที่เข้ามาดูแล และให้ความเป็นธรรมกับชาวบ้าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การศึกษาผลกระทบจากการดูตหาย กรณีศึกษา หมู่ที่ 1 ตำบลนบพิตำ อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้าง โดยใช้แบบสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีประเด็นคำถามที่กำหนด ตามขอบเขตเนื้อหาการศึกษา และการสัมภาษณ์มีลักษณะการพูดคุยแบบธรรมชาติ และเป็นกันเอง ตามเวลาความเหมาะสม

2. การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม เป็นการสัมภาษณ์ที่ไม่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น ผู้วิจัยไม่สามารถไปควบคุมการทำงาน การขนส่ง การตัดทราย และการดูตหายได้

เนื่องจากจะทำให้เกิดอันตราย และความเสี่ยงต่อตนเองได้ในด้านสุขภาพ และความเป็นอยู่ แต่จะการใช้การสังเกตแทน เพื่อเป็นการป้องกันตนเอง

3. เครื่องบันทึกภาพขณะสัมภาษณ์ โดยการใช้โทรศัพท์มือถือ มีการถ่ายภาพในขณะที่สัมภาษณ์ เพื่อเป็นการศึกษาปรากฏการณ์ต่าง ๆ

4. สมุด เพื่อใช้จดบันทึกขณะสัมภาษณ์ จดบันทึกสิ่งที่เกิดขึ้นในขณะที่สัมภาษณ์ การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาเรื่อง การศึกษาผลกระทบจากการดูทนาย กรณีศึกษา หมู่ที่ 1 ตำบลนบพิตำ อำเภอ นบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ลงพื้นที่สำรวจ หมู่ที่ 1 ตำบลนบพิตำ อำเภอ นบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการสอบถามชาวบ้านเกี่ยวกับผลกระทบที่ได้จากการดูทนาย เช่น ที่อยู่อาศัย พื้นที่ทำมาหากิน ว่ามีความเสียหายมากน้อยเพียงใด

2. หาข้อมูล โดยการสอบถามชาวบ้านเกี่ยวกับการดูทนายของบริษัทนั้น ๆ และสอบถามรายชื่อจากชาวบ้านว่ามีใครบ้างที่มีความเกี่ยวข้องกับบริษัทที่ดูทนาย และสอบถามชาวบ้านว่ามีใครบ้างที่ได้รับความเสียหายจากการดูทนาย

3. เก็บข้อมูลรายละเอียดแบบเจาะลึก ลงพื้นที่สำรวจเก็บข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ โดยประเด็นการสัมภาษณ์จะอยู่ในแบบฟอร์มการสัมภาษณ์

4. รวบรวมวิเคราะห์ และสรุปผล หากขาดรายละเอียดส่วนใด ก็ไปเก็บข้อมูลเพิ่มเติม การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง การศึกษาผลกระทบจากการดูทนาย กรณีศึกษา หมู่ที่ 1 ตำบลนบพิตำ อำเภอ นบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ได้แก่ การทำบ่อทนาย ผลกระทบจากการดูทนาย และแนวทางแก้ปัญหาผลกระทบจากการดูทนายเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เพื่อหาข้อเท็จจริงกับข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก และผู้ให้ข้อมูลรอง เมื่อรวบรวมข้อมูล และตรวจสอบเนื้อหา นำข้อมูลที่ได้มาทั้งหมด มาทำการวิเคราะห์เพื่อให้ได้เนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ผู้วิจัยทำการศึกษา และนำมาวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

1. ผลกระทบจากการดูทนาย กรณีศึกษา หมู่ที่ 1 ตำบลนบพิตำ อำเภอ นบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.1 ผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ พบว่า ปัญหาสภาพแวดล้อมเป็นปรากฏการณ์ที่ก่อให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมากของคนในชุมชน และสิ่งมีชีวิตเป็นอย่าง

มาก การดูดทรายเข้ามามาก จะใช้พื้นที่เยอะ และการดูดทรายทำให้น้ำเปลี่ยนทิศทาง ตลิ่งพัง เสียงดัง ควัน ผุ่นละออง เนื่องจากการดูดทราย การพัดของทรายในน้ำมาปิดทางน้ำ

1.2 ผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทางชีวภาพ และนิเวศวิทยา พบว่า มีน้ำเสีย ไหลลงสู่แม่น้ำลำคลอง อาจมีวัสดุเหลือปนไปกับน้ำทิ้ง เป็นเหตุให้น้ำในแม่น้ำลำคลองเน่า ส่งกลิ่นเหม็น มีสารพิษปะปน สัตว์น้ำ และพืชที่อยู่ในน้ำ ไม่มีที่อยู่อาศัย ทำให้เกิดผลกระทบที่ส่งผลกระทบต่อคนในชุมชน และเกิดมลพิษต่อร่างกาย

1.3 ผลกระทบต่อคุณค่าการใช้ประโยชน์ของชุมชน พบว่า การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ทำกินที่เสียไป ด้านเกษตรกรรมเกิดความเสียหาย ต้นไม้ ผักที่ปลูกไว้มีผุ่นเกาะติดเต็ม ตอนทำความสะอาดจะใช้น้ำเยอะกว่าปกติ เพราะสกปรก เชื้อโรค และความเสี่ยงอันตรายเมื่อรถขนทรายวิ่งผ่านถนนเป็นหลุม ทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง และเกิดความเสียหายของลำคลอง ทำให้สัตว์น้ำตายได้ และไม่มีที่หาอาหาร

1.4 ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต พบว่า คนในชุมชนได้รับผุ่น และทำให้ป่วยเป็นโรคทางเดินหายใจ จากการสูดเอาผุ่นละอองเข้าไป และการใช้เครื่องจักรในการทำงาน ทำให้เกิดเสียงดังรบกวนคนในพื้นที่ และการขุดทรายพลอยได้รับผลกระทบจากผุ่นละอองที่กระจายไปทั่ว และการปล่อยน้ำทิ้งลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ

2. แนวทางการแก้ไขปัญหาผลกระทบจากการดูดทราย กรณีศึกษา หมู่ที่ 1 ตำบล นบพิตำ อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.1 การแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ พบว่า มีการบำบัดฟื้นฟูสภาพแวดล้อมให้กลับมาอยู่ในสภาพที่ดี โดยการทำแนวกันน้ำโดยใช้หินกั้นตลิ่ง เพื่อไม่ให้ตลิ่งพัง ซ่อมแซมถนนที่เป็นหลุม เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายในการขับขี่ และป้องกันการเข้าไปรุกรานพื้นที่ส่วนบุคคล

2.2 การแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทางชีวภาพ และนิเวศวิทยา พบว่า เมื่อผุ่นละอองที่เพิ่มขึ้นก็ต้องมีการใช้น้ำในการดับผุ่น และควรจัดสรรพื้นที่ให้มีความร่มกุ่ม ไม่เข้าไปรุกรานพื้นที่ธรรมชาติ ควรที่จะมีการเก็บกักทรัพยากรที่มีแนวโน้มจะเกิดการขาดแคลน ในบางช่วงเวลาไว้ เพื่อให้สามารถนำมาใช้ในตอนที่เหมาะสมได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

2.3 การแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อคุณค่าการใช้ประโยชน์ของชุมชน พบว่า คนในชุมชนต้องช่วยกันดูแลการใช้ทรัพยากรธรรมชาติร่วมรัฐ และช่วยกันแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เพื่อประโยชน์ ต่อคนในชุมชนมากที่สุด เช่น นำดิน ทราย มาถมเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เพื่อไม่ให้เป็นหลุมลึก และเพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุให้กับคนในชุมชน

2.4 การแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อนคุณภาพชีวิต พบว่า มีการแก้ปัญหาให้คนในชุมชน ได้รับสิทธิในการตรวจสอบสุขภาพประจำปี และให้คำแนะนำคนในชุมชนในการรักษาหน้า

ดิน โดยการปลูกพืชที่รักษาทั้งหน้าดิน และสร้างรายได้ควบคู่ไปด้วย ทั้งนี้การใช้กฎหมายเข้ามาบังคับใช้เพื่อดูแลคุ้มครองพื้นที่กรรมสิทธิ์ของชาวบ้าน

อภิปรายผล

1. ผลกระทบจากการดูดทราย กรณีศึกษา หมู่ที่ 1 ตำบลนบพิตำ อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.1 ผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ พบว่า ปัญหาสภาพแวดล้อมเป็นปรากฏการณ์ที่ก่อให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมากของคนในชุมชน และสิ่งมีชีวิตเป็นอย่างมาก การดูดทรายเข้ามามาก จะใช้พื้นที่เยอะ และการดูดทรายทำให้น้ำเปลี่ยนทิศทาง ดึงพังเสียงดัง ควัน ผุ่นละออง เนื่องจากการดูดทราย การพัดของทรายในน้ำมาปิดทางน้ำ (วิระพันธ์ อุปถัมภ์ภาณุ, 2540)

1.2 ผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทางชีวภาพ และนิเวศวิทยา พบว่า มีน้ำเสียไหลลงสู่แม่น้ำลำคลอง อาจมีวัสดุเหลือปนไปกับน้ำทิ้ง เป็นเหตุให้น้ำในแม่น้ำลำคลองเน่า ส่งกลิ่นเหม็น มีสารพิษปะปน สัตว์น้ำ และพืชที่อยู่ในน้ำ ไม่มีที่อยู่อาศัย ทำให้เกิดผลกระทบที่ส่งผลกระทบต่อคนในชุมชน และเกิดมลพิษต่อร่างกาย (จิตตินันท์ เรื่องวิริยุทธ และสมศักดิ์ บุญควา, 2547)

1.3 พบว่า การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ทำกินที่เสียไป ด้านเกษตรกรรมเกิดความเสียหาย ต้นไม้ ผักที่ปลูกไว้มีผุ่นเกาะติดเต็ม ตอนทำความสะอาดจะใช้น้ำเยอะกว่าปกติ เพราะสกปรก เชื้อโรค และความเสี่ยงอันตรายเมื่อรถขนทรายวิ่งผ่านถนนเป็นหลุม ทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง และเกิดความเสียหายของลำคลอง ทำให้สัตว์น้ำตายได้ และไม่มีที่หาอาหาร (ประสิทธิ์ ตงยั้งศิริ, 2542)

1.4 พบว่า คนในชุมชนได้รับผุ่น และทำให้ป่วยเป็นโรคทางเดินหายใจ จากการสูดเอาผุ่นละอองเข้าไป และการใช้เครื่องจักรในการทำงาน ทำให้เกิดเสียงดังรบกวนคนในพื้นที่ และการขุดทรายพลอยได้รับผลกระทบจากผุ่นละอองที่กระจายไปทั่ว และการปล่อยน้ำทิ้งลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ (วิชัย วรยศอำไพ, 2542)

2. แนวทางการแก้ไขปัญหาผลกระทบจากการดูดทราย กรณีศึกษา หมู่ที่ 1 ตำบลนบพิตำ อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.1 พบว่า มีการบำบัดฟื้นฟูสภาพแวดล้อมให้กลับมาอยู่ในสภาพที่ดี โดยการทำแนวกันน้ำโดยใช้หินกันตลิ่ง เพื่อไม่ให้ตลิ่งพัง ซ่อมแซมถนนที่เป็นหลุม เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายในการขับขี่ และป้องกันการเข้าไปรุกรานพื้นที่ส่วนบุคคล (แสวง รัตนมงคลมาศ, 2538)

2.2 พบว่า เมื่อฝุ่นละอองที่เพิ่มขึ้นก็ต้องมีการใช้รถน้ำในการดับฝุ่น และควรจัดสรรพื้นที่ที่มีความรัดกุม ไม่เข้าไปรุกรานพื้นที่ธรรมชาติ ควรที่จะมีการเก็บกักทรัพยากรที่มีแนวโน้มจะเกิดการขาดแคลน ในบางช่วงเวลาไว้ เพื่อให้สามารถนำมาใช้ในตอนที่เหมาะสมได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด (อานวย วงษ์พานิช, 2549)

2.3 พบว่า คนในชุมชนต้องช่วยกันดูแลการใช้ทรัพยากรธรรมชาติร่วมรัฐ และช่วยกันแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเพื่อประโยชน์ ต่อคนในชุมชนมากที่สุด เช่น นำดิน ทราบ มาถม เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เพื่อไม่ให้เป็นหลุมลึก และเพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุให้กับคนในชุมชน (อดุลย์ วรรณพีระ, 2548)

2.4 พบว่า มีการแก้ปัญหาให้คนในชุมชน ได้รับสิทธิในการตรวจสอบสุขภาพประจำปี และให้คำแนะนำคนในชุมชนในการรักษาหน้าดิน โดยการปลูกพืชที่รักษาทั้งหน้าดิน และสร้างรายได้ควบคู่ไปด้วย ทั้งนี้การใช้กฎหมายเข้ามาบังคับใช้เพื่อดูแลคุ้มครองพื้นที่กรรมสิทธิ์ของชาวบ้าน (ปิยชาติ ธาตรินรานนท์, 2558)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ 2 ส่วน คือ ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป 1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย 1) มีความพร้อมในการรับมือ เมื่อเกิดน้ำป่าไหลหลาก โดยมีการซ้อมการหลีกภัย และต้องมีความพร้อมอยู่ตลอดเวลา 2) มีการบังคับให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ได้รับอนุญาต หากผู้ใดผู้หนึ่งครอบครองในปริมาณที่มากกว่าที่ได้รับอนุญาต อาจนำมาซึ่งทรัพยากรที่ไม่เพียงพอ และเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย 3) มีการควบคุมปริมาณทรายที่จะดูดให้ชัดเจน เพราะทรายในลำคลองอาจจะมีจำนวนลดน้อยลง อาจไม่พอต่อความต้องการในภายหลัง ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงาน 1) มีการส่งเสริมให้เล็งเห็นคุณค่า และความสำคัญของการดูดทรายที่จะทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ความเป็นอยู่ของพื้นที่ใกล้เคียง 2) ให้ความรู้ และคำแนะนำด้านกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และก็สามารถรับคำปรึกษาได้ เช่น เมื่อส่งผลกระทบต่อนักชาวบ้านควรทำอย่างไรให้ไม่ผิดใจกันทั้งสองฝ่าย 3) มีการควบคุมดูแลการดูดทราย และติดตามการเปลี่ยนแปลงของปริมาณทรายที่ดูด และบริเวณพื้นที่ที่ดูดไป 4) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจเพิ่มเงื่อนไขให้มีการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เป็นการเบื้องต้นก่อนที่จะอนุญาตให้มีการประกอบกิจการดูดทราย เพื่อลดปัญหาในการสูญเสียทรัพยากร 2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป 1) ควรจะลงพื้นที่เก็บข้อมูลให้หลาย ๆ พื้นที่ เพื่อจะได้เข้าถึงกลุ่มพื้นที่ต่าง ๆ 2) ควรมีการศึกษาให้แน่ชัดว่าการดูดทรายได้ส่งผลกระทบทำให้ตลิ่งของคลองเกิดการพังทลายนอกเหนือจากตามธรรมชาติหรือไม่ 3) ควรมีการจัดเก็บข้อมูลด้านการผลิตทรายเพื่อประโยชน์ในการวางแผนบริหารจัดการทรัพยากรทรายในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- จิตตินันท์ เรืองวีรยุทธ และสมศักดิ์ บุญควา. (2547). ผลกระทบจากการดูทราย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.
- รัชชัย เทพสุวรรณ และวิเชียร อินทะเสน. (2543). ผลกระทบสิ่งแวดล้อมธรรมชาติจากการดูทรายในแม่น้ำ. กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายทรัพยากรธรณีในทะเล กองเศรษฐกิจธรณีวิทยา กรมทรัพยากรธรณี.
- ธีรธานี โชติทิกร. (2537). การพัฒนาวิธีการวิเคราะห์ของทรายแต่ละประเภท. กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายวิเคราะห์วิจัยแร่และหิน กองวิเคราะห์ กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงอุตสาหกรรม.
- บริษัท เจ คอนสตรัคชั่น จำกัด. (2551). ความเห็นผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อการดูทราย. พิษณุโลก: บริษัท ซี พี แอล จำกัด.
- ประสิทธิ์ ตงยั้งศิริ. (2542). การวางแผนและการวิเคราะห์โครงการ. กรุงเทพมหานคร: บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด.
- ปิยชาติ ชาติรินรานนท์. (2558). การออกแบบและสร้างเครื่องร่อนทราย. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- พจนานุกรมศัพท์ธรณีวิทยา. (2530). ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพมหานคร: อรุณการพิมพ์.
- วิชัย วรยศอำไพ. (2542). ทรัพยากรแร่ทรายในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายแร่และหินอุตสาหกรรม กองเศรษฐกิจธรณีวิทยา กรมทรัพยากรธรณี.
- วีระพันธ์ อุปถัมภ์กุล. (2540). มาตรฐานและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทรายในการก่อสร้าง ในการจัดการทรัพยากรธรณีทรายของประเทศไทย. ใน เอกสารการสัมมนา กรมทรัพยากรธรณี ณ ห้องประชุมกรมทรัพยากรธรณี.
- สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2550). โครงการวางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมจากการใช้ทรัพยากรทราย. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม.
- เสถียร เหลืองอร่าม. (2527). หลักมนุษยสัมพันธ์ต่อการบริหารงานในองค์กร. กรุงเทพมหานคร: แพร์พิตา.
- แสวง รัตนมงคลมาศ. (2538). องค์การนำการตัดสินใจ. กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อดุลย์ ใจตาบุตร และอุดม จำรัสไว. (2548). แหล่งทรายภาคเหนือ. กรุงเทพมหานคร: ห้องประชุมกรมทรัพยากรธรณี.

- อดุลย์ วรรณไพริยะ. (2548). แหล่งทรายและผลกระทบจากการดูดทราย : กรณีศึกษาในพื้นที่
ลุ่มน้ำปิง. กรุงเทพมหานคร: สำนักทรัพยากรแร่ กรมทรัพยากรธรณี.
- อนันต์ เกตุวงศ์. (2541). หลักและเทคนิคการวางแผน. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อำนวย วงษ์พานิช. (2549). การศึกษาผลกระทบทางสังคม อันเนื่องมาจากโครงการก่อสร้าง
ท่าส่งก๊าซธรรมชาติที่มีผลต่อประชาชนตามแนววางท่าส่งก๊าซธรรมชาติ : กรณีศึกษา
ในพื้นที่ อำเภอบางปะหันและอำเภอมือง จังหวัดชลบุรี. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อำไพ ทองภิญโญชัย. (2540). ธรณีวิทยาจังหวัดภูเก็ต. ภูเก็ต: ฝ่ายพัฒนาเหมืองแร่ สำนักงาน
ทรัพยากรธรณีเขต 2.
- Dana and Ford. (1969). A textbook of mineralogy with and extended treatise on
crystallography and physical mineralogy. (4 "ed): John Weley & Sons
Inc.,
- Dye Thomas R. (1982). Understanding Public Policy. Englewood Cliffs, NJ:
Prentice Hall.

แนวทางการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน
ของโรงเรียนบ้านโป่งแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
เชียงราย เขต 2*

THE GUIDELINES FOR ADMINISTRATION AND MANAGEMENT
PROMOTING CLASSROOM RESEARCH OF BAN PONG DAENG
SCHOOL UNDER CHIANG RAI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE
AREA OFFICE 2

ภัตสร อินตะ

Patsron inta

สมเกียรติ ตุ่นแก้ว

Somkiet Tunkaew

ประเวศ เวชชะ

Prawet wetcha

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

Chiang Rai Rajabhat University, Thailand

E-mail: prewet_wet@crju.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อหาแนวทางการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนบ้านโป่งแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน ครู จำนวน 14 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แนวประเด็นคำถามการระดมสมอง และแนวประเด็นการสนทนากลุ่ม กระบวนการ POLC ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนบ้านโป่งแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านการวางแผน โรงเรียนบ้านโป่งแดง ควรมีการวางแผนกำหนดนโยบายในการบริหารงานวิชาการในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูทำการวิจัยในชั้นเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษาละ 1 เรื่อง และ

* Received 8 October 2020; Revised 9 November 2020; Accepted 27 November 2020

ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนละ 1 เรื่อง รวมปีการศึกษาละ 2 เรื่อง และมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการส่งเสริมความรู้ในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการจัดองค์การ โรงเรียนบ้านโป่งแดง ควรมีการดำเนินการจัดโครงสร้างขององค์กร เพื่อบริหารงานที่ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนภายในสถานศึกษา โดยมีการแบ่งกรอบหน้าที่รับผิดชอบแต่ละฝ่ายแต่ละบุคคลให้ชัดเจน ตามความรู้ ความสามารถ ความถนัด ความเหมาะสม ด้านการนำ โรงเรียนบ้านโป่งแดง ควรมีการพัฒนาบุคลากรให้ได้เข้ารับการอบรม การสัมมนา สนับสนุนให้ครูได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนและควรมีการพัฒนาปรับปรุงระบบข้อมูลสารสนเทศ แก้ไขปัญหาข้อบกพร่องในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการควบคุม โรงเรียนบ้านโป่งแดง ควรมีการนิเทศและติดตาม ตรวจสอบประเมินผลอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนให้กับครู และมีการสอดแทรกเนื้อหาความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

คำสำคัญ: การบริหารและการจัดการ, วิจัยในชั้นเรียน, โรงเรียนบ้านโป่งแดง

Abstract

This qualitative study aims to develop administration and management guidelines for promoting classroom research at Ban Pong Daeng School under Chiang Rai Primary Educational Service Area Office 2. The participants were 1 school administrator, 14 teachers, 1 educational supervisor who is a classroom research expert. The research instrument consisted of brainstorming questions and questions for focus-group discussion following POLC framework. The results showed that the Administration and Management Guidelines to Promoting the Classroom Research of Ban Pong Daeng School under Chiang Rai Primary Educational Service Area Office 2 were proposed. Planning: The school should determine a policy for academic administration to promote classroom research for primary level teachers to conduct one classroom research project per academic year and one classroom research project per semester for secondary teachers totaling 2 research projects per year. Clearly define roles and responsibilities and appoint a committee to promote knowledge on conducting classroom research. Organizing: The school should restructure the organization for promoting classroom research development by clearly define job responsibilities of staff based on their knowledge, competence and expertise.

Leading: The school should encourage the personnel to attend workshops and seminars for developing knowledge and experience in conducting classroom research. Improve information system and rectify weaknesses in conducting classroom research. Control: The school should implement supervision and monitoring, review and evaluation regularly. Give advice to teachers on conducting classroom research, and nurture their knowledge and understanding about classroom research.

Keywords: administration and management, classroom research, ban pong daeng school

บทนำ

การบริหารจัดการคุณภาพการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เป็นไปตามมาตรฐานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 1 มาตรา 6 ได้กำหนดไว้ว่าความมุ่งหมายและหลักการการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขตามหมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 ได้ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและตามศักยภาพ มาตรา 24 ข้อ 5 กำหนดให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถที่จะจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

การส่งเสริมการวิจัยเป็นกระบวนการหนึ่งของการเรียนรู้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ระบุไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในหมวด 4 มาตรา 24 (5) กล่าวว่า สนับสนุน ส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน สิ่งอำนวยความสะดวก ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ทั้งสามารถใช้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ และในมาตรา 30 ยังระบุอีกว่า ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

รวมทั้งได้กำหนดมาตรฐานครูในระบบประกันคุณภาพการศึกษาว่า ครูต้องมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ คิดวิเคราะห์และสร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

การศึกษาแนวทางการส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยในชั้นเรียน เป็นการกำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติงานวิจัยในชั้นเรียน จัดสรรงบประมาณสนับสนุน มีการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ สร้างขวัญกำลังใจ จรุง คุณมี (2555 : 1) การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการเสาะแสวงหาความรู้ เพื่อตอบคำถามหรือแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ โดยมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีเหตุผลน่าเชื่อถือ ซึ่งครูผู้สอนต้องดำเนินการควบคู่ไปกับกิจกรรมการเรียน การสอนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหา ปรับปรุง การเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน ที่ครูต้องศึกษา เรียนรู้และปฏิบัติการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนเป็นสำคัญ

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นนักศึกษาผู้ทำการวิจัย ได้เห็นความสำคัญและเห็นความจำเป็นในการที่ต้องร่วมพัฒนาครูในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้ครูได้มีความรู้ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน นำกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนไปพัฒนากระบวนการจัดการเรียน การสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดโดยสามารถทำการวิจัยและเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ นำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญอันจะส่งผลให้นักเรียนมีคุณภาพเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี คนเก่ง และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป จึงได้ทำการวิจัยแนวทางการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนบ้านโป่งแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ซึ่งเป็นการพัฒนาศักยภาพของครู และเพิ่มคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อหาแนวทางการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนบ้านโป่งแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2

วิธีดำเนินการศึกษา

เนื้อหาของการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตตามคำถามของการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาสภาพการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนบ้านโป่งแดง โดยมีขอบเขต ดังนี้

1.1 ด้านเนื้อหา

1.1.1 ด้านการส่งเสริมความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.1.2 ด้านการสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.1.3 ด้านการสนับสนุนงบประมาณการทำวิจัยในชั้นเรียน

- 1.2 ด้านแหล่งข้อมูล
 - 1.2.1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้แก่ ผู้บริหาร ครู โรงเรียนบ้านโป่งแดง
 - 1.2.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้แก่ รายงานการประเมินตนเองของโรงเรียนบ้านโป่งแดง (SAR) ปีการศึกษา 2562
- 1.3 ด้านเวลา ปีการศึกษา 2563
2. ศึกษาเหตุปัจจัยสำคัญใดบ้างที่มีผลต่อการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนบ้านโป่งแดง
 - 2.1 ด้านเนื้อหา
 - 1.1.1 ปัจจัยที่สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนบ้านโป่งแดง
 - 1.1.2 ปัจจัยที่อุดร้งการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนบ้านโป่งแดง
 - 2.2 ด้านแหล่งข้อมูล แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้แก่ ผู้บริหาร ครู โรงเรียนบ้านโป่งแดง
 - 2.3 ด้านเวลา ปีการศึกษา 2563
3. ภาพอนาคตที่พึงประสงค์ของการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนบ้านโป่งแดง
 - 1.1 ด้านเนื้อหา
 - 3.1.1 สภาพที่พึงประสงค์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนบ้านโป่งแดง
 - 3.1.2 การทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน กระบวนการการทำวิจัยในชั้นเรียนและรูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 3.2 ด้านแหล่งข้อมูล
 - 3.2.1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้แก่ ผู้บริหาร ครู โรงเรียนบ้านโป่งแดง และผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน (ศึกษานิเทศก์ สพป.ชร. เขต 2)
 - 3.2.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้แก่ งานวิจัย บทความ เอกสารตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 3.3 ด้านเวลา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2564 – 2566
4. แนวทางการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนบ้านโป่งแดง
 - 1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหากระบวนการบริหาร POLC
 - 1.2 ด้านแหล่งข้อมูล

1.2.1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้แก่ ผู้บริหาร ครู โรงเรียน บ้านโป่งแดง และผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน (ศึกษานิเทศก์ สพป.ชร. เขต 2)

1.2.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้แก่ งานวิจัย บทความ เอกสารตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.3 ด้านเวลา ปีการศึกษา 2564 – 2566

ผลการวิจัย

แนวทางการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนบ้านโป่งแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านการวางแผน (Planning) โรงเรียนบ้านโป่งแดง ควรมีการวางแผนกำหนดนโยบายในการบริหารงานวิชาการ ในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูทำการวิจัยในชั้นเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษาละ 1 เรื่อง และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนละ 1 เรื่อง รวมปีการศึกษา ละ 2 เรื่อง และมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการ ส่งเสริมความรู้ในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการจัดองค์การ (Organizing) โรงเรียนบ้านโป่งแดง ควรมีการดำเนินการจัดโครงสร้างขององค์กร เพื่อบริหารงานที่ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนภายในสถานศึกษา โดยมีการแบ่งกรอบหน้าที่รับผิดชอบแต่ละฝ่ายแต่ละบุคคลให้ชัดเจน ตามความรู้ ความสามารถ ความถนัด ความเหมาะสม ด้านการนำ (Leading) โรงเรียนบ้านโป่งแดง ควรมีการพัฒนาบุคลากรให้ได้เข้ารับการอบรม การสัมมนา สนับสนุนให้ครูได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนและควรมีการพัฒนา ปรับปรุงระบบข้อมูลสารสนเทศ แก้ไขปัญหาข้อบกพร่องในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการควบคุม (Controlling) โรงเรียนบ้านโป่งแดง ควรมีการนิเทศและติดตาม ตรวจสอบประเมินผลอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนให้กับครู และมีการสอดแทรกเนื้อหาความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

อภิปรายผล

1. สภาพการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนบ้านโป่งแดง

การวางแผน (Planning)

โรงเรียนบ้านโป่งแดง ได้มีการกำหนดนโยบายวางแผนให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษาละ 1 เรื่อง และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนละ 1 เรื่อง รวมปีการศึกษาละ 2 เรื่อง ซึ่งทางโรงเรียนได้มีการประชุมชี้แจงก่อนเปิดภาคเรียนที่ 1 เพื่อให้คณะครูทราบนโยบาย วัตถุประสงค์ และความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อ

นำมาใช้พัฒนาการจัด การเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ (ประภาพรรณ รักเลี้ยง, 2556) กล่าวว่า ในการดำเนินงานขององค์การทั้งในระดับการบริหาร บุคคลหรือทีมงาน ล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องกับภารกิจการบริหาร (Functions of Management) หรือกระบวนการบริหาร (Process of Management) โดยกระบวนการบริหารประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ(Organizing) การนำ (Leading) การควบคุม (Controlling) เกี่ยวข้องกับกระบวนการบริหารของบุคคลต่าง ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาและคณะครูโรงเรียนบ้านโป่งแดง ได้ให้ความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยมีการวางแผนและกำหนดเป้าหมายในการทำวิจัยในชั้นเรียนแต่ละปีการศึกษา

การจัดองค์การ (Organizing)

จากการศึกษาพบว่า จากการศึกษพบว่า โรงเรียนบ้านโป่งแดง ไม่ได้มีการดำเนินการจัดโครงสร้างขององค์กร เพื่อบริหารงานที่ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนภายในสถานศึกษา และไม่มีแผนการแบ่งกรอบหน้าที่รับผิดชอบแต่ละฝ่ายแต่ละบุคคลที่ชัดเจน ไม่มีการจัดสรรการใช้ทรัพยากรขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ (ปริศนา สีเงิน, 2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและมาตรฐานการศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำ (Leading)

โรงเรียนบ้านโป่งแดง ได้ดำเนินการส่งเสริมให้ครูได้เข้ารับการอบรม การประชุมเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถทักษะและประสบการณ์ แต่ครูไม่สามารถปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนได้ตามระยะเวลาที่กำหนด ด้วยข้อจำกัดด้านจัดการเรียนการสอน ด้านเวลา และภาระงานพิเศษที่ได้รับมอบหมาย และไม่มีรูปแบบวิธีการวิจัยที่เป็นแบบอย่างหรือชัดเจน ครูไม่มีความชำนาญเกี่ยวกับวิธีการใช้สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และครุภัณฑ์ ต่าง ๆ เพื่อใช้สำหรับงานวิจัย ไม่ได้ดำเนินการจัดหาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อครูเท่าที่ควรที่ทำวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจากงบประมาณที่มีน้อยไม่เพียงพอ และยังไม่มีการจัดกิจกรรมการศึกษาดูงานจากโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการทำ

วิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ (ดุสิต จันทรง, 2548) ได้ศึกษา บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอำเภอ เขต 1 พบว่า ในด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งเสริมให้ครูได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน มีนิเทศครูผู้สอนเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน จัดหาผู้ชำนาญการด้านการวิจัย

การควบคุม (Controlling)

โรงเรียนบ้านโป่งแดง ได้มีการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ (ปฐวิภา นาคี, 2559) ได้กล่าวว่า การบริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษาเป็นกิจกรรมทางการศึกษาที่จะต้องทำเป็นกระบวนการโดยกลุ่มบุคคลต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ คือ การพัฒนาสมาชิกหรือผู้รับบริการทางการศึกษาให้เป็นภารกิจที่สำคัญยิ่งของผู้บริหารที่จะต้องสามารถนำองค์กรให้อยู่รอด ต้องกำหนดแผนงานวิธีการตลอดจนขั้นตอนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานไว้อย่างมีระบบ แต่การติดตามกำกับ ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูยังไม่ต่อเนื่อง ไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ นิเทศ ติดตามผลการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูอย่างชัดเจน รวมทั้งไม่มีการนิเทศภายใน

2. เหตุปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนบ้านโป่งแดง

1. เหตุปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนบ้านโป่งแดง ด้านการส่งเสริมความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.1 เหตุปัจจัยที่สนับสนุน

ครูได้มีวางแผนการนำนโยบายข้อกำหนดที่ครูต้องทำวิจัยในชั้นเรียน ปีการศึกษาละ 1 – 2 เรื่อง มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของครู และได้รับการสนับสนุนให้ได้รับความรู้เพิ่มเติมในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน การเข้ารับการอบรม การสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน มีการจัดการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนจากสื่อแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและท้องถิ่น มีการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน มีการประเมินและตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งสอดคล้อง (ชาติรี เกิดธรรม, 2545) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน เป็นการพัฒนาทางเลือกในการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมด้วยตัวของครูผู้สอนเอง มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลดีที่สุดด้วยตัวของครูเอง ซึ่งการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการพัฒนาวิชาชีพครูให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้นและยังเป็นการแสดงถึงความก้าวหน้า

ทางวิชาชีพ เป็นการส่งเสริมสนับสนุนความก้าวหน้าด้านการวิจัยทางการศึกษาและสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นผลงานทางวิชาการ

1.2 เหตุปัจจัยฉุดรั้ง

ครูยังยึดติดกับสิ่งที่คิดว่าสิ่งที่ปฏิบัติอยู่ดีที่สุดแล้ว ครูขาดทักษะความรู้ความเข้าใจและการทบทวนการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูยึดติดการใช้งบประมาณตามแผนที่วางไว้ ไม่ยืดหยุ่น ครูไม่สามารถปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนได้ตามกำหนดเวลา ด้วยจำกัดด้านเวลา และภาระงานพิเศษที่ได้รับมอบหมาย ครูยังขาดกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ในการบริหารจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูยังไม่ต่อเนื่องและไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน ยังไม่มีการกำกับนิเทศ ติดตาม อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ (วริษา แสนเพชร, 2548) ได้วิจัยถึงสภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอเสลภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2 พบว่า ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน มีภาระงานสอนมากและไม่ค่อยได้รับความร่วมมือจากบุคลากรอื่น

2. เหตุปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนบ้านโป่งแดง ด้านการสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.1 เหตุปัจจัยสนับสนุน

ครูได้มีวางแผนการนำนโยบายข้อกำหนดที่ครูต้องทำวิจัยในชั้นเรียนในชั้นเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษาละ 1 เรื่อง และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นภาคเรียนละ 1 เรื่อง รวมปีการศึกษาละ 2 เรื่อง ครูได้รับการสนับสนุนด้านวัสดุ อุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ครูเข้ารับการอบรม การสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการทำใบงาน และสื่อต่าง ๆ ในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน มีการจัดการเรียนการสอนที่จะสามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนจากสื่อแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและท้องถิ่น มีการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีการพัฒนาปรับปรุงระบบข้อมูลสนเทศในการค้นคว้าส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน งบประมาณมีเพียงพอต่อการนำไปใช้งาน ซึ่งสอดคล้องกับ(พิสิษฐ์ คำแสน, 2546) ได้ศึกษา การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเสลภูมิ จังหวัดลำพูน ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนมีความตระหนัก รับรู้ และเห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและต่อการพัฒนาความก้าวหน้าในวิชาชีพครู

2.2 เหตุปัจจัยฉุดรั้ง

ครูยังยึดติดกับสิ่งที่คิดว่าสิ่งที่ปฏิบัติอยู่ดีที่สุดแล้ว ไม่ได้สำรวจความต้องการของครูด้านด้านวัสดุ อุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ครูยังไม่มี ความชำนาญ

และทักษะในการใช้สื่อ วัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ทันสมัย ครูไม่ได้รับการอบรมการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูไม่สามารถปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนได้ตามกำหนดเวลา ด้วยจำกัดด้านเวลา และภาระงานพิเศษที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งสอดคล้องกับ (วริษา แสนเพชร, 2548) ได้วิจัยถึงสภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนใน โรงเรียนประถมศึกษาอำเภอเสนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2 พบว่า ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน มีภาระงานสอนมากและไม่ค่อยได้รับความร่วมมือจากบุคลากรอื่น

3. เหตุปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนบ้านโป่งแดง ด้านการสนับสนุนงบประมาณการทำวิจัยในชั้นเรียน

3.1 เหตุปัจจัยสนับสนุน

ครูมีการวางแผนจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้สำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ มีการประเมิน ตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่ายเงินงบประมาณ ครูเข้ารับการอบรม การสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน มีการส่งเสริมการพัฒนาปรับปรุงระบบข้อมูลสารสนเทศในการค้นคว้าส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ (อรัญญา พลเจียง, 2554) ได้ศึกษา บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัย ในชั้นเรียน ของโรงเรียนในอำเภอฝาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ผล พบว่า ด้านการสนับสนุนงบประมาณการทำวิจัย ผู้บริหารมีบทบาทในการส่งเสริมด้วยการเปิด โอกาสให้ครูผู้สอนที่มีผลงานวิจัยได้มีโอกาสในการเผยแพร่ผลงานของตนและเสนอแนวทางในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ด้วยการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนโครงการงานวิจัยในชั้นเรียน

3.2 เหตุปัจจัยอุดหนุน

ครูยังยึดติดกับสิ่งที่คิดว่าสิ่งที่ปฏิบัติอยู่ดีที่ที่สุดแล้ว ไม่ได้สำรวจสภาพความต้องการด้านงบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ครูไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนจัดสรรงบประมาณ ยึดติดการใช้งบประมาณตามแผนที่วางไว้ ไม่ยืดหยุ่น ไม่มีการจัดสรรงบประมาณในการศึกษาดูงานจากโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการทำวิจัยในชั้นเรียน และยังไม่มีการกำกับนิเทศ ติดตาม อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ (สุพัตรา บุญเมือง, 2557) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า เราสามารถทราบถึงปัญหาและปัจจัยต่างๆทั้งภายนอกและภายในที่มีผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โดยผู้บริหารสถานศึกษา เป็นปัจจัยหลักในการวางแผนพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ต้องให้ความสนใจ ส่งเสริมและสนับสนุนครู ทางด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งส่งผลให้การจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพต่อไป

ตอนที่ 3 ภาพอนาคตที่พึงประสงค์ของการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนบ้านโป่งแดง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2564 – 2566

1. การวางแผน (Planning)

โรงเรียนบ้านโป่งแดง ควรมีการวางแผนโครงการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ในด้านการสนับสนุนงบประมาณ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ โดยการศึกษาดูงานโรงเรียนที่มีผลสำเร็จในการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูทุกคนทำการวิจัยในชั้นเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษาละ 1 เรื่อง และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนละ 1 เรื่อง รวมปีการศึกษาละ 2 เรื่อง ซึ่งสอดคล้อง (ชาตรี เกิดธรรม, 2545) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน เป็นการพัฒนาทางเลือกในการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมด้วยตัวของครูผู้สอนเอง มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลดีที่สุดด้วยตัวของครูเอง ซึ่งการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการพัฒนาวิชาชีพครูให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้นและยังเป็นการแสดงถึงความก้าวหน้าทางวิชาชีพ

2. การจัดองค์การ (Organizing)

โรงเรียนบ้านโป่งแดง ควรมีการดำเนินการจัดโครงสร้างขององค์กร เพื่อบริหารงานที่ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนภายในสถานศึกษา โดยมีการแบ่งกรอบหน้าที่รับผิดชอบแต่ละฝ่ายแต่ละบุคคลให้ชัดเจน ตามความรู้ ความสามารถ ความถนัด ตามความเหมาะสม เพื่อจัดสรรการใช้ทรัพยากรขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด มีการประสานบุคคล การเงิน งบประมาณ สารสนเทศและทรัพยากรอื่นๆที่จำเป็นในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ และมีการกำหนดรูปแบบวิธีการวิจัยในชั้นเรียนที่เป็นระบบตามระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้องชัดเจนมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ (ปริศนา สีเงิน, 2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด

3. การนำ (Leading)

โรงเรียนบ้านโป่งแดง ควรมีการดำเนินการส่งเสริมให้ครูได้เข้ารับการอบรมการประชุมเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ โดยให้วิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนมาทบทวนความรู้หรือเพิ่มเติมความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของครูมากยิ่งขึ้น และมีการกำหนดรูปแบบวิธีการวิจัยที่เป็นแบบอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดำเนินการจัดหาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ ซึ่ง

สอดคล้องกับ (ดุสิต จันทรง, 2548) ได้ศึกษา บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริม การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 1 พบว่า ใน ด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ได้แสดงให้เห็น ถึงความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งเสริมให้ครูได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัย ในชั้นเรียน จัดหาผู้ชำนาญการด้านการวิจัย

4. การควบคุม (Controlling)

โรงเรียนบ้านโป่งแดง ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ นิเทศ ติดตาม และ ประเมินผลการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูอย่างชัดเจน มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลด้าน การส่งเสริมความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกในการ ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนงบประมาณการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ (ดุสิต จันทรง, 2548) ได้ศึกษา บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้น เรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 1 พบว่า ควรมีนิเทศครูผู้สอน เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนจัดเตรียมอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

ตอนที่ 4 แนวทางการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของ โรงเรียนบ้านโป่งแดง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2564 – 2566

1. การวางแผน (Planning)

โรงเรียนบ้านโป่งแดง มีการวางแผนกำหนดนโยบายในการบริหารงาน วิชาการในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โดยครูทำการวิจัยในชั้นเรียนระดับชั้น ประถมศึกษา ปีการศึกษาละ 1 เรื่อง และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนละ 1 เรื่อง รวมปีการศึกษาละ 2 เรื่อง ดำเนินการประชุมชี้แจงร่วมกับคณะครูเพื่อให้ทราบนโยบาย วัตถุประสงค์ และความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน กำหนด บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนให้มีความชัดเจน และแต่งตั้ง คณะกรรมการดำเนินการส่งเสริมความรู้ในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. การจัดองค์การ (Organizing)

โรงเรียนบ้านโป่งแดง มีการดำเนินการจัดโครงสร้างขององค์กร เพื่อ บริหารงานที่ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนภายในสถานศึกษา โดยมีการแบ่งกรอบหน้าที่ รับผิดชอบแต่ละฝ่ายแต่ละบุคคลให้ชัดเจน ตามความรู้ ความสามารถ ความถนัด ตามความ เหมาะสม เพื่อจัดสรรการใช้ทรัพยากรขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิด ประสิทธิภาพสูงสุด มีการประสานบุคคล การเงิน งบประมาณ สารสนเทศและทรัพยากรอื่นๆที่ จำเป็นในการดำเนินงาน

3. การนำ (Leading)

โรงเรียนบ้านโป่งแดง มีการพัฒนาบุคลากรให้ได้เข้ารับการอบรม การสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการที่ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน สนับสนุนให้ครูได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับ การทำวิจัยในชั้นเรียน โดยจัดให้มีการศึกษาดูงานโรงเรียน หรือสถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ ที่ประสบความสำเร็จในการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลให้ครูมีทักษะ ความรู้ ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างเป็นระบบ ตามระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้องและควร มีการพัฒนาปรับปรุงระบบข้อมูลสารสนเทศ

4. การควบคุม (Controlling)

โรงเรียนบ้านโป่งแดง มีการติดตาม ตรวจสอบประเมินผลอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนให้กับครู เพื่อให้เป็นไปตาม เป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนการปฏิบัติงาน กระบวนการนิเทศภายในควรมีการสอดแทรก เนื้อหาความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสปรึกษา แลกเปลี่ยน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหารสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบควรเพิ่มการสนับสนุน และ ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น 2) ผู้บริหารสถานศึกษาหรือ หน่วยงานที่รับผิดชอบควรมีการควบคุม กำกับ ติดตามผลการดำเนินการเกี่ยวกับการทำวิจัยใน ชั้นเรียนของครูผู้สอนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง 3) ผู้บริหารสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่ รับผิดชอบ ควรพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการทำวิจัยในชั้น เรียนมากยิ่งขึ้น ข้อเสนอแนะการศึกษาครั้งต่อไป 1) ควรมีการศึกษาแนวทางการบริหารและ การจัดการเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพานอรุณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 2) ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับ กระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนที่สนับสนุนการพัฒนาและส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน สำหรับครูผู้สอน 3) เมื่อนำแนวทางการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้น เรียนของโรงเรียนบ้านโป่งแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ไปใช้ ควรมีการประเมินผลการใช้แนวทางการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้น เรียนด้วย

เอกสารอ้างอิง

- ชาติรี เกิดธรรม. (2545). อยากทำวิจัยในชั้นเรียนแต่เขียนไม่เป็น. กรุงเทพมหานคร : เลียงเชียง.
- ดุสิต จันทรง. (2548). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 1. ใน การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปฏิภาณ นาดี. (2559). ปัจจัยที่ส่งเสริมการบริหารงานด้านการจัดกีฬา โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่. เรียกใช้เมื่อ 2 มีนาคม 2563, จาก http://library.cmu.ac.th/digital_collection/etheses/index.php.
- ประภาพรรณ รักเลียง. (2556). หลักทฤษฎีและปฏิบัติการบริหารการศึกษา. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
- ปริศนา สีเงิน. (2559). สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิชัย แก้วสุวรรณ. (2548). บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก. ใน สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วริษา แสนเพชร. (2548). สภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสีจันทาลำพูน. ใน การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุพัตรา บุญเมือง. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี. เรียกใช้เมื่อ 20 ตุลาคม 2563, จาก <http://gg.gg/mvnco>
- อรัญญา พลเจียง. (2554). บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนในอำเภอฝาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3. ใน การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พิซซ่าเตาดิน : แนวทางพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน กรณีศึกษา
ครอบครัวสวนของพ่อ บ้านหนองชุมแสง หมู่ที่ 1 ตำบลอ่าวตง
อำเภอวังวิเศษ จังหวัดตรัง*

CLAY OVEN PIZZA: COMMUNITY PRODUCT DEVELOPMENT
GUIDELINESM CASE STUDY FATHER'S GARDEN FAMILY
BANNONGCHUMSAENG MOO1 AOTONG SUBDISTRICT WANGWISSET
DISTRICT TRANG PROVINCE THAILAND.

นฤมล ยอดชุม

Naruemon Yodchum

จิตติมา ดำรงวัฒนะ

Jittima Damrongwattana

เดโช แชน้ำแก้ว

Daycho Khaenamkaew

พงศ์ประสิทธิ์ อ่อนจันทร์

Pongprasit Onchun

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand

E-mail: chum_n19@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาวิธีการแปรรูปผลิตภัณฑ์พิซซ่าเตาดิน สภาพปัญหาแปรรูปผลิตภัณฑ์พิซซ่าเตาดิน และแนวทางพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ กรณีศึกษาครอบครัวสวนของพ่อ บ้านหนองชุมแสง หมู่ที่ 1 ตำบลอ่าวตง อำเภอวังวิเศษ จังหวัดตรัง ผลการศึกษาพบว่า 1. วิธีการแปรรูปผลิตภัณฑ์พิซซ่าเตาดิน พบว่า 1) การเตรียมอุปกรณ์ในการทำพิซซ่า การเลือกอุปกรณ์ที่มีความพร้อมใช้ และสะอาด 2) การเตรียมวัตถุดิบในการทำพิซซ่า การเลือกใช้วัตถุดิบที่สดใหม่ทุกวัน 3) การเตรียมก่อไฟในเตาดินเพื่อเตรียมอุณหภูมิที่พอต่อการเลือกใช้ฟืน และเตรียมก่อไฟให้เหมาะกับอบพิซซ่า 4) การผสมแป้งเพื่อความเที่ยงตรง และเป็นไปตามสูตร 5) การนวดแป้ง ใช้เทคนิควิธีนวดแป้งทำให้แป้งที่เรียบสวย 6) การพักแป้งใช้

* Received 20 September 2020; Revised 5 November 2020; Accepted 26 November 2020

เวลาพักแป้งที่พอดี เพื่อได้แป้งที่ดี 7) การรีดแป้งมีเทคนิครีดแป้งเพื่อให้ได้ความหนาบางของแป้งที่เหมาะสม 8) การแต่งหน้าพิซซ่าเพื่อให้ปริมาณของหน้าที่พิซซ่าพอดี และสวยงาม 9) การนำขึ้นเตาการนำอบพิซซ่าที่ต้องเฝ้าระวังเพื่อพิซซ่าที่กรอบพอดี 10) การตัดพิซซ่าเพื่อให้พิซซ่าที่ตัดได้ขนาดเท่ากันทุกชิ้น 11) การใส่บรรจุภัณฑ์ ใช้กล่องที่สามารถเก็บความร้อนได้ 12) การจำหน่ายให้กับลูกค้าการให้บริการลูกค้าสำหรับผู้ทานที่ร้าน ส่งถึงบ้าน ซื้อไปทานที่บ้าน 2. สภาพปัญหาแปรรูปผลิตภัณฑ์พิซซ่าเตาดิน พบว่า 1) ปัญหาด้านวัตถุดิบ และส่วนผสมในการทำ การจัดหาวัตถุดิบ และส่วนผสมต้องออกไปซื้อห่างสรรพค้าที่ไกลจากบ้าน 2) ปัญหาด้านการเก็บรักษา การขนย้าย และการขนส่ง วัตถุดิบของสด หมาอายุเร็ว มีกลิ่นง่ายรักษายาก และขนย้ายขนส่งต้องระมัดระวังต้องนำส่ง 3) ปัญหาด้านเครื่องชั่งที่ใช้ตรวจสอบได้เที่ยงตรง การผสมส่วนผสมทุกอย่างต้องมีการชั่งตวง มีการผิดพลาดทำให้เสียของ 4) ปัญหาด้านบำรุงรักษา และการทำความสะอาด เครื่องใช้การทำพิซซ่ามีความผิดจากเดิม และการทำความสะอาดที่ไม่ทั่วถึง 3. แนวทางพัฒนาผลิตภัณฑ์พิซซ่าเตาดิน 1) คุณลักษณะที่ต้องการ การผลิตพิซซ่าที่มีความเหมือนกันทุกอย่างไม่มีความแตกต่างกัน 2) เครื่องหมายและฉลาก การมีเครื่องหมายเพื่อให้ผู้ทานมีความปลอดภัยในการทาน 3) การพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความน่าเชื่อถือ 4) สุขลักษณะ แหล่งที่ผลิตต้องมีความสะอาด และปลอดภัยกับผู้บริโภค

คำสำคัญ : พืชเตาดิน, ผลิตภัณฑ์ชุมชน, จังหวัดตรัง

Abstract

This study Intended to Learn how to process pizza clay oven products. Problem condition of processing pizza products in clay oven and guidelines for developing pizza product standards, a case study of father's garden family Ban Nong Chumsaeng, Moo 1, Ao Tong, Wang Wise, Trang, using the qualitative research methodology. The research results were found that 1. Methods for processing pizza products in clay oven found that 1) preparation of pizza equipment, selection of ready-to-use and clean equipment 2) Preparation of ingredients in pizza making, select fresh ingredients every day 3) Preparing a fire in a clay oven to prepare the right temperature Selection of firewood And prepare a fire suitable for baking pizzas 4) Mixing the dough for precision and according to the recipe 5) Kneading the dough by kneading the dough to make the dough smooth and beautiful 6) Dough resting requires proper resting time to get a good dough. 7) Rolling dough Techniques for rolling dough to a suitable

thickness 8) Topping the pizza 9) Put in the oven to make sure the pizza has 10) Cut the pizza so that all pizzas are the same size. Use a thermos box 11) Packaging Use a box that can keep heat. 12) Sales to customers Customer service for home delivery 2. Problems of processing pizza products in clay oven found that 1) problems with raw materials. And ingredients in making Procurement of raw materials and ingredients have to go to the department store far away from home. 2) The problem of storage, handling and transportation of fresh raw materials expire quickly 3) The scale problem that can be accurately checked. All ingredients must be accurately measured. 4) Maintenance issues. And cleaning Pizza-making utensils have the same fault. And cleaning that is not thorough 3. Guidelines for development of clay turtle products 1) The beds that require the production of pizzas are not the same, everything is different, 2) Training and spotting so that the eaters are safe to measure. 4) Happiness The production site must be clean and safe with the manufacturer.

Keywords: Clay Oven Pizza, community product, Trang province

บทนำ

ในปัจจุบันนี้ความนิยมในการบริโภคพืชผักปลอดสารพิษนั้นมีเพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก จึงเป็นช่องทางที่จะขยายพื้นที่ทางการตลาดของเกษตรกรที่ทำเกษตรกรรมสามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้น แต่หากเราสามารถ นำผลผลิตเหล่านั้นมาสร้างมูลค่าเพิ่มได้ก็จะสามารถเป็นอีกช่องทางหนึ่ง เพื่อส่งเสริมการนำเอาผลผลิตทางการเกษตรของเกษตรกรในชุมชนมาพัฒนาต่อยอดเป็นการนำผลผลิตทางการเกษตรมาแปรรูป ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งปัญหาการว่างงาน โดยมีสินค้าจำนวนมากที่ล้นตลาดผลิตภัณฑ์จากชุมชน เนื่องจากประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่ไม่มีการส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐเท่าที่ควร การผลิตกับลงทุน มีผลผลิตราคาตกต่ำ ทำให้รายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ (วิณะโรจน์ ทรัพย์ส่งสุข, 2559) ซึ่งคนไทยก็ได้มีการคิดค้นออกมาได้หลายวิธี และหลากหลายรูปแบบแล้วประชาชนคนไทยบางส่วนก็ได้้นำการทำพืชชาเพื่อมาสร้างอาชีพเลี้ยงดูครอบครัว ซึ่งได้คิดค้นดัดแปลงเพื่อให้มีความแตกต่าง และเหมาะสมน่ารับประทานมากยิ่งขึ้น และโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ที่ทำให้ท่องเที่ยวเมืองนอกชวนให้อยากรับประทาน เช่น “พืชชาเตาดิน” คิดค้นสูตรขึ้นมาเองทั้ง แป้งและซอส โดยนำแป้งขนมปัง แป้งสาลี และแป้งเค้กมาผสม เพื่อให้ได้แป้งที่บางกรอบ หอมอร่อย การทำซอสก็จะนำมะเขือเทศที่ปลูกขึ้นเองในสวน และหอมใหญ่ (รัชนก บุญเจริญ, 2562) ซึ่งนำวัตถุดิบที่ปลูกเองมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์พืชชา ด้วยการมีแหล่งผลิตวัตถุดิบเป็นของตัวเอง มีการแปรรูปใช้เอง พร้อม

ทั้งสร้างตลาดด้วยการมีร้านจำหน่ายเอง เพื่อลดต้นทุนในการผลิตภัณฑ์ และการผลิตอาหารให้ได้มาตรฐานเพื่อความปลอดภัยต่อผู้บริโภคการส่งเสริม ให้ผลิตภัณฑ์แปรรูปอาหารให้เป็นที่ยอมรับ และสามารถขยายตลาดการค้าออกไปสู่ต่างประเทศ จะช่วยเพิ่มพูน รายได้ให้แก่ประเทศได้เป็นอย่างดี ซึ่งเกี่ยวกับการพึ่งตนเองเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตของครอบครัวแต่ละครอบครัวเพื่อเป็นการลดรายจ่าย และยังสามารถเพิ่มรายได้ให้ครอบครัวได้อีก (วิมล หอมยิ่ง, 2562)

สำหรับในพื้นที่บ้านหนองชุมแสง หมู่ที่ 1 ตำบลอ่าวตง อำเภอวังวิเศษ จังหวัดตรัง มีการทำสวนเกษตรของนายสุวัฒน์ นุชม่วง ได้ใช้ชื่อว่า “สวนของพ่อ” ซึ่งมีการทำพืชชาเตาดิน โดยการนำวัตถุดิบภายในสวนมาใช้ในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์พืชชา ซึ่งจะมีปัญหาในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ พืชชาในเรื่องปัญหาด้านวัตถุดิบ และส่วนผสมในการทำการใช้วัตถุดิบในที่นี้ไม่เพียงพอจึงต้องซื้อ และจะใช้ต้นทุนที่สูงขึ้น และผลผลิตในสวนไม่เพียงพอต่อความต้องการ ปัญหาเกี่ยวกับด้วยตัวแบ่งพืชชาที่เกิดเป็นปัญหาในการเก็บรักษาจะใช้แบ่งได้เพียง 7 วันเท่านั้น และการควบคุมไฟในเตาดินก่อนอบพืชชา และยังมีปัญหาที่เกี่ยวกับการทำพืชชา คือ การทำพืชชาเตาดินนั้นถ้าเกิดมีฝนตกหนักก็จะทำให้ดินชื้นน้ำดูดนน้ำเข้าไปทำให้เตาดินนั้นมีอุณหภูมิที่ไม่พอดี และไม่สามารถอบพืชชาได้ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาอย่างมาก ซึ่งนอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านการเก็บรักษา การขนย้าย และการขนส่ง และปัญหาด้านเครื่องชั่งที่ใช้ตรวจสอบได้เที่ยงตรง (มัลลิกา นุชม่วง, สัมภาษณ์เมื่อ 25 พฤษภาคม 2562)

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่อง พืชชาเตาดิน : แนวทางพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน กรณีศึกษา สวนของพ่อ บ้านหนองชุมแสง หมู่ที่ 1 ตำบลอ่าวตง อำเภอวังวิเศษ จังหวัดตรัง เพื่อทราบถึงการทำพืชชาจากเตาดินในชุมชนสภาพปัญหาในการทำพืชชาจากเตาดินในชุมชน และพัฒนาผลิตภัณฑ์พืชชาจากเตาดินในชุมชนที่สามารถเป็นอาชีพอย่างหนึ่งเพื่อเป็นรายได้พิเศษให้แก่ครอบครัวได้ได้มีรายได้เสริมเพื่อนำเงินไปใช้จ่ายในครัวเรือน เลี้ยงดูลูกหลาน และการบูรณาการต่อยอดการส่งเสริมรายได้ การทำให้เกิดสินค้ามีชื่อเสียง เป็นที่ต้องการของตลาดต่อไป

วัตถุประสงค์ของวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิธีการแปรรูปผลิตภัณฑ์พืชชาเตาดินในชุมชน กรณีศึกษา ครอบครัวสวนของพ่อ บ้านหนองชุมแสง หมู่ที่ 1 ตำบลอ่าวตง อำเภอวังวิเศษ จังหวัดตรัง
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาแปรรูปผลิตภัณฑ์พืชชาเตาดินในชุมชน กรณีศึกษา ครอบครัวสวนของพ่อ บ้านหนองชุมแสง หมู่ที่ 1 ตำบลอ่าวตง อำเภอวังวิเศษ จังหวัดตรัง
3. เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน กรณีศึกษา ครอบครัวสวนของพ่อ บ้านหนองชุมแสง หมู่ที่ 1 ตำบลอ่าวตง อำเภอวังวิเศษ จังหวัดตรัง

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้ผลิตพืชชาเตาดิน คือ ผู้ทำพืชชาในสวนของพ่อ บ้านหนองชุมแสง หมู่ที่ 1 ตำบลอ่าวตง อำเภอ่าวไทย จังหวัดตรัง จำนวน 8 คน ได้แก่ นายสุวัฒน์ นุชม่วง (ก่อไฟควบคุมไฟในเตาดิน), นายภานุพงศ์ นุชม่วง (คิดสูตร), นางสาวมัลลิกา นุชม่วง (ผสมแป้ง), นางสาวเปรมกมล นุชม่วง (นวดแป้ง), เด็กหญิงกรศิริศรี นุชม่วง (รีดแป้ง), เด็กหญิงหทัยกาญจน์ ชูชนะ (นำขึ้นเตา), เด็กหญิงวันวิสาข์ จิตรขวัญ (แต่งหน้าพืชชา), และเด็กชายกฤษณ์ ขวัญทอง (ใส่บรรจุภัณฑ์)

กลุ่ม 2 กลุ่มผู้ส่งเสริมและสนับสนุน คือ ผู้ที่ส่งเสริม และสนับสนุนการทำพืชชาจากเตาดินในชุมชน กรณีศึกษา สวนของพ่อ บ้านหนองชุมแสง หมู่ที่ 1 ตำบลอ่าวตง อำเภอ่าวไทย จังหวัดตรัง จำนวน 5 คน ได้แก่ นายอภิวิชญ์ ชูชนะ (ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 1), นายวุฒิเดช ชูจิตชื่น (นายกองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวตง), นางวลัยลิ้ม โอภาสสมณ (นักวิชาการสาธารณสุข), นางสาวเพ็ญภา สุขแสน (ลูกค้าประจำ), และนายวีรพงศ์ ศรีชัย (ลูกค้าประจำ)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์การศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีประเด็นคำถามที่กำหนด ตามขอบเขตเนื้อหาการศึกษา และการสัมภาษณ์มีลักษณะการพูดคุยแบบธรรมชาติ และเป็นกันเอง ตามเวลาความเหมาะสม และโอกาสโดยให้ผู้ตอบเล่าเรื่องต่าง ๆ ของตนเองตามประเด็นที่วางไว้

การสังเกตแบบมีส่วนร่วม เป็นการสัมภาษณ์เข้าไปที่ส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้ที่จะหาเหตุในโรงเรือน รวมถึงสภาพปัญหา และแนวทางแก้ไข

เครื่องบันทึกภาพ ขณะสัมภาษณ์มีการใช้โทรศัพท์มือถือในการถ่ายภาพ และถ่ายวิดีโอบางช่วง ในขณะที่สัมภาษณ์เพื่อเป็นการศึกษาปรากฏการณ์ต่าง ๆ

สมุดจดบันทึก ซึ่งในขณะที่สัมภาษณ์จะมีการจดบันทึกสิ่งที่เกิดขึ้นในขณะที่สัมภาษณ์ได้แก่วิธีการเพาะเห็ดนางฟ้าโรงเรือน ปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหา

การรวบรวมข้อมูล

สำรวจพื้นที่ในสวนของพ่อเพื่อศึกษาข้อมูลเบื้องต้นก่อน หลังจากนั้นจึงไปสำรวจข้อมูลเบื้องต้นของการทำพืชชาเตาดิน

สร้างความสัมพันธ์ และแนะนำตัวเบื้องต้น เพื่อนำไปสู่การปรับตัวเบื้องต้นให้เข้ากับผู้คนในสวนของพ่อ พร้อมทั้งสอบถามข้อมูล ได้แก่ วิธีการแปรรูปผลิตภัณฑ์พืชชาเตาดินในชุมชน สภาพปัญหาแปรรูปผลิตภัณฑ์พืชชาเตาดินในชุมชน แนวทางพัฒนาผลิตภัณฑ์พืชชาเตาดินในชุมชน

ประสานงานโดยการขออนุญาตจากผู้ประกอบการ หรือเจ้าของสวน เพื่อเก็บรวบรวม ข้อมูลรายละเอียดแบบเจาะจง โดยนัดวัน เวลา และสถานที่ จากนั้นผู้วิจัยได้เก็บข้อมูล และ รายละเอียดแต่ละประเด็นโดยพบปะพูดคุยกับกลุ่มเป้าหมาย พร้อมถ่ายภาพประกอบ

รวบรวมวิเคราะห์ สรุปผล ทหารปรากฏว่าขาดรายละเอียดข้อมูลส่วนใดก็ไปเก็บข้อมูล เพิ่มเติม

การวิเคราะห์ข้อมูล

หาข้อเท็จจริงกับข้อมูลที่ได้มา โดยนำข้อมูลที่เป็นความจริงนั้นมาวิเคราะห์ในเชิง พรรณนา

ผลการวิจัย

1. วิธีการแปรรูปผลิตภัณฑ์พืชชาเตาดินในชุมชน กรณีศึกษา ครอบครัวสวนของ พ่อ บ้านหนองชุมแสง หมู่ที่ 1 ตำบลอ่าวตง อำเภอสว่างวีระ จังหวัดตรัง

การเตรียมอุปกรณ์ในการทำพืชชา พบว่า อุปกรณ์ที่ต้องเตรียมในการทำพืชชา มีดังนี้ เครื่องตาชั่งแบ่ง ช้อนตวง ตะกร้าหวายใส่เครื่องปรุง ไม้รีดแบ่ง ถุงมือกันความร้อน ไม้พายเส ตนเลสตามไม้ มีดสำหรับตัดพืชชา กระปุกใส่แบ่ง กะละมังสแตนเลส ถาดสแตนเลส ถาดไม้ ทัพพี กระปุก หรือถ้วยใส่ชอส กล่องบรรจุภัณฑ์ที่ออกแบบจากสวนของพ่อ ไม้พายสำหรับเขี่ย ขี้เถ้าในเตาอบพืชชา ฟืนก่อไฟ และเตาดินสำหรับอบพืชชา ซึ่งเป็นเตาที่ก่อขึ้นด้วยดินเหนียว แดงมีฐานที่ก่อด้วยอิฐประมาณ 4 ชั้น และจะเป็นทรงรูปทรงโค้งตรงนั้นจะสร้างด้วยดินเหนียว เพราะเป็นส่วนสำหรับนำพืชชาไปอบ และจะได้รับกลิ่นหอมของดิน

การเตรียมวัตถุดิบในการทำพืชชา พบว่า การเตรียมวัตถุดิบในการทำพืชชา มีดังนี้ ส่วนของการทำแบ่งพืชชา แบ่งขนมปัง แบ่งเค้ก เกลือป่นธรรมชาติ ยีสต์ใช้เป็นยีสต์แห้งสำเร็จรูป น้ำอุ่นเป็นที่อุ่นพอดี เพื่อจะสะดวกให้การนวดให้แบ่งเข้ากัน น้ำมันมะกอกใช้ประกอบอาหาร ส่วนการทำชอสมะเขือเทศ หอมใหญ่ ใบโหระพากระเทียม น้ำมันมะกอก ชอสมะเขือเข้มข้น และส่วนวัตถุดิบในการแต่งหน้าพืชชาเครื่องปรุง ชอสพืชชา ผงออริกาโน พริกหวาน หอมใหญ่ มะเขือเทศ ชอสมะเขือเทศ ชอสพริก ปูอัด ไส้กรอก ชีส สับปะรดหั่นชิ้นเล็ก แยมหั่นเป็นชิ้น ส่วนวัตถุดิบใหม่ในบางวัน คือ เป็นเมนูแนะนำหน้าพืชชา

การเตรียมก่อไฟในเตาดินเพื่อเตรียมอุณหภูมิที่พอดี พบว่า การเลือกใช้ไม้ฟืนเป็น ไม้ยางแล้วนำไม้ฟืนที่เป็นไม้ยางมาผ่า และการก่อไฟที่ใช้การอบพืชชาจะต้องก่อไฟตั้งไว้ ประมาณ 3 ชั่วโมงจะได้ไฟเป็นถ่านแดงในเตาดินก่อไฟเพียงครั้งเดียว เพราะไฟที่อยู่ในเตาดิน จะสามารถใส่พืชชาไปอบได้ตลอด และจะใช้ฟืนที่แห้งสนิทในการก่อ เพราะจะได้กลิ่นในเตาดิน หอมเวลาอบพืชชาจะได้รับกลิ่นหอมจากเตาดิน หากใช้ฟืนที่ชื้นจะทำให้เกิดควันเยอะไปไม่มี กลิ่นหอมของดิน และไม่เหมาะในการอบพืชชา

การผสมแป้ง การผสมแป้งพิชซ่าขั้นตอนให้การผสมแป้ง คือ ผสมตามสูตรการทำแป้งพิชซ่าของสูตรครอบครัวสวนของพ่อ เริ่มจากการนำแป้งมาชั่งแป้งขนมปังรวมแป้งเค้กให้ได้ 200 กรัม แล้วนำยีสต์ใส่ลงไป 1 ช้อนชา ใส่ น้ำมัน 1 ถ้วย ใช้มือนวดเข้าด้วยกัน และใส่น้ำมันมะกอก 1 ช้อนโต๊ะลงไป นวดให้เข้ากันอีกครั้ง สุดท้ายโรยเกลือ 1/2 ช้อนชา บาง ๆ แล้วนวดให้ส่วนผสมเข้ากัน ซึ่งจะเป็นสูตรที่ครอบครัวสวนของพ่อคิดค้นขึ้นให้เป็นที่เหมาะกับการนำมาอบด้วยเตาดิน และเกิดรสชาติแตกต่าง และอร่อย

การนวดแป้ง พบว่า การนวดแป้งพิชซ่า ใช้กำลังแขน และด้วยคันแป้งไปมาเพื่อนวดแป้งให้เข้าเป็นเนื้อเดียวกันจนเนื้อแป้งมีลักษณะผิวเรียบ ใช้เวลาประมาณ 5 นาที และควรนวดให้แป้งเป็นก้อน ไม่เหลวเกินไป และไม่แข็งเกินไป และแบ่งแป้งพิชซ่าเป็นก้อน ๆ แล้วนวดให้แป้งเป็นก้อนกลมอีกที เพื่อนำไปรีดต่อในขั้นตอนต่อไป และควรเป็นแป้งที่พอดีเหมาะสำหรับใช้ออบในเตาดินได้โดยได้รับกลิ่นของเตาดินอย่างเต็มที่

การพักแป้ง พบว่า การพักแป้งพิชซ่าเลือกทำแป้งในเวลาตอนเช้า เพื่อให้การแบ่งพักใช้เวลาเช้าที่ไม่มีแสงมาก ซึ่งเป็นเวลาที่ดีเหมาะในการพักแป้ง และการพักแป้งจะวางแป้งพักไว้บนโต๊ะคลุมด้วยผ้าขาวดิบชั้น ควรพักไว้เป็นเวลา 45 นาที หรือ 1 ชั่วโมง เพื่อให้ยีสต์ทำงานจนแป้งขึ้นฟู คลุมด้วยผ้าชื้น และควรนำไปพักไว้ในที่มืด ๆ หรือพักไว้ในเตาไมโครเวฟก็ได้ พักไว้จนก้อนแป้งขึ้นฟูเป็น 2-3 เท่า ควรใช้เวลาพักแป้งที่เหมาะสมเนื้อแป้งจะสามารถไปรีดได้สะดวกไม่ติดมือ

การรีดแป้ง พบว่า การรีดแป้งพิชซ่า การรีดแป้งพิชซ่าแผ่นที่แบ่งไว้เป็นลูกกลม ๆ วางที่เรียบแล้วโรยแป้งทั่ว เพื่อจะไม่ทำให้แป้งไม่ติดมือในขณะรีดแป้ง แล้วใช้มือทับแป้งให้แบน ๆ ใช้ปลายนิ้วกดไปให้แบนลงพอประมาณ แล้วนำที่รีดแป้งกดรีดให้บางโดยใช้กำลังแขนในการออกแรงและใช้มือจับที่รีดแป้งกลิ้งไปมาให้แบนมีรูปร่างทรงกลม และให้มีความบางของแป้งที่ไม่หนาแล้วนำใส่ถาดสเตนเลสแล้วใช้ช้อนส้อมจิ้มไปให้ทั่ว ๆ แป้งพิชซ่า และจะทำให้กลิ่นหอมที่ในเตาดินเข้าไปในพิชซ่า การรีดแป้งพิชซ่าที่อบด้วยเตาดินต้องไม่รีดไม่ให้หนาจะทำให้แป้งไม่สุกได้ และจะไม่กรอบ

การแต่งหน้าพิชซ่า พบว่า การแต่งหน้าพิชซ่าอบด้วยเตาดิน ต้องเว้นขอบแป้งพิชซ่าไว้ประมาณ 1 เซนติเมตร เพราะปกป้องพิชซ่าไหม้ หลังจากนั้นใช้ซอสพิชซ่าให้ทั่วแป้ง ตามไปด้วยของคาวก่อน เช่น ปูอัด ใส่กรอกแฮม แล้วตามด้วยผัก เช่น สับปะรด มะเขือเทศ หอมใหญ่ และสุดท้ายตามด้วยชีส แต่งหน้าพิชซ่าตามเมนู ใช้ศิลปะในการแต่งหน้าพิชซ่าจัดเรียงวัตถุดิบทุกอย่างบนพิชซ่าให้สวยงามน่ารับประทาน

การนำขึ้นเตา พบว่า พบว่า การนำพิชซ่าขึ้นเตาดินเพื่ออบ ต้องใช้ไฟที่พอดี ไม่แรงไปและไม่เบา ควรตรวจดูไฟก่อนทุกครั้งที่จะนำพิชซ่าขึ้นไปอบ จากนั้นนำพิชซ่าเข้าเตาอบใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที ต้องเป็นเวลาประมาณนี้ ถ้านาน หรือน้อยกว่านี้จะทำให้พิชซ่าเตาดินไม่

สุก หรือไหม้ได้ และการนำพิซซ่าขึ้นเตาดินเป็นขั้นตอนสำคัญ ต้องเผาระวังและหันกลับให้รอบ เพื่อให้พิซซ่าทั่ว ๆ สม่าเสมอ และจะทำให้พิซซ่าไม่ไหม้ และจะได้รับกลิ่นหอมจากเตาดิน

การตัดพิซซ่า พบว่า การตัดพิซซ่าใช้มีดพิซซ่าในการตัดพิซซ่า ซึ่งจะสะดวก และง่าย ในการตัดพิซซ่าต้องใช้กำลังแขน และมือในการกดมีดตัดจะกลิ้ง และม้วนไปตามมือที่เรากด เป็นเส้นไป แล้วตัดให้เป็นลักษณะรูปดอกจันทร์ เพื่อได้สัดส่วนเท่า ๆ กัน และจะได้ทั้งหมด 8 ชิ้นต่อหนึ่งของพิซซ่าเป็นชิ้นสามเหลี่ยมเท่ากันที่ขึ้น และสวยงาม

การใส่บรรจุภัณฑ์ พบว่า การใช้กล่องกระดาษ ที่มีรูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 8 นิ้ว ซึ่งขนาดที่พอดีกับพิซซ่าจะช่วยให้พิซซ่ารักษาความสด ความชื้น และความอุ่นของพิซซ่า และมีการออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมกับทางร้าน และสินค้า คือ พิซซ่าที่อบด้วยเตาดินที่มีกลิ่นจากเตาดิน โดยออกแบบที่เขียนว่า Father's Farm Homemade Pizza หมายถึง สวนของพ่อ พิซซ่าเตาดิน ซึ่งเป็นบรรจุภัณฑ์พิซซ่า เป็นการสร้างบรรจุภัณฑ์ที่เป็นที่น่าสนใจและเป็นเอกลักษณ์ให้กับสินค้าเป็นอย่างมาก

การจำหน่ายให้กับลูกค้า พบว่า การจำหน่ายพิซซ่าเตาดินของสวนของพ่อ มีสถานที่ในสวนให้นั่งรับประทานที่สวน โดยมีการบริการสำหรับคนที่เข้ามาซื้อ หรือรับประทานที่สวน สามารถตกแต่งหน้าพิซซ่าได้เอง และบริการส่ง ในบริเวณพื้นที่ใกล้เคียง หรือลูกค้าประจำ หรือใช้วิธีการโทรสั่งใช้เบอร์ติดต่อจากหน้ากล่องพิซซ่า และทางเพจเฟซบุ๊ก ซึ่งการออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมกับทางร้าน และสื่อให้เห็นว่าเป็นพิซซ่าเตาดินที่อบด้วยเตาดินที่มีกลิ่นจากเตาดินน่าสนใจ และน่ารับประทาน

2. สภาพปัญหาแปรรูปผลิตภัณฑ์พิซซ่าเตาดินในชุมชน กรณีศึกษา ครอบครัวสวนของพ่อ บ้านหนองชุมแสง หมู่ที่ 1 ตำบลอ่าวตง อำเภอสว่างวีระ จังหวัดตรัง

ปัญหาด้านวัตถุดิบ และส่วนผสมในการทำ พบว่า เรื่องของสำหรับใช้แต่งหน้าพิซซ่า เพราะต้องใช้ของสดทุกวัน ทำให้เสียหายได้ง่าย เก็บรักษายาก เช่น แอม ไส้กรอก ปูอัด และผลไม้ที่ใช้แต่งหน้าพิซซ่า ที่เก็บผลผลิตจากสวน จะไม่พอเพราะผลผลิตไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ เครื่องที่ใช้แต่งหน้าพิซซ่าไม่พอ เครื่องปรุงของพิซซ่าบางอย่างหมด เช่น พริกไทย เกลือป่น เครื่องที่ใช้แต่งหน้าพิซซ่าไม่พอ

ปัญหาด้านการเก็บรักษา การขนย้าย และการขนส่ง พบว่า เอาไว้ในภาชนะที่ปิดสนิทได้ แทนที่จะใส่จานปกติ เพราะถ้าเราใส่ภาชนะที่ปิดไม่สนิทจะทำให้ไม่อร่อย เช่น แป้งไม่กรอบ ผักที่ใส่ในพิซซ่าจะแฉะ เป็นต้น และการขนส่ง พิซซ่าบางครั้งทำให้หน้าพิซซ่า แตกพัง ในระหว่างทางทำให้ผู้รับไม่พอใจในหน้าตาของพิซซ่า ถ้าเย็นจะไม่อร่อยการขนย้ายพิซซ่ามีปัญหาเกี่ยวกับการขนย้ายแบบจำนวนเยอะเกินไป จึงทำให้พิซซ่าพลัดเสียลงได้

ปัญหาด้านเครื่องชั่งที่ใช้ตรวจสอบได้เที่ยงตรง พบว่า เครื่องชั่งไม่ตรงทำให้การตวงคลาดเคลื่อน และทำให้ส่วนผสมพิซซ่าไม่ได้ตามปริมาณที่กำหนดไว้อาจทำให้พิซซ่าออกมา

หน้าตาที่ไม่สมบูรณ์ และสวยงามไม่สามารถเสิร์ฟลูกค้าได้ต้องทิ้ง และทำให้ขาดทุนได้ การทำพิชซ่าให้อร่อยนั้นสิ่งสำคัญ คือ เตรียมวัตถุดิบพร้อมและนำมาตรงตามความต้องการของเรา เพื่อให้พิชซ่าที่เราทำออกมามีความอร่อย

ปัญหาด้านบำรุงรักษา และการทำความสะอาด พบว่า แป้งที่เราเก็บรักษาไว้ มีอากาศ หรือลมเข้าไปในภาชนะที่เราใส่นั้นจะทำให้แป้งมีกลิ่นหืน และถ้าเรานำมาทำพิชซาก็จะทำให้มีรสชาติแปลก ๆ มีกลิ่นแปลก ๆ ให้ใส่พิชซ่าเอาไว้ในภาชนะที่ปิดสนิทได้ แทนที่จะใส่จานปกติ เพราะถ้าเราใส่ภาชนะที่ปิดไม่สนิทจะทำให้ไม่อร่อย เช่น แป้งไม่กรอบ ผักที่ใส่ในพิชซ่าจะแฉะ เป็นต้น และเก็บรักษาไม่ถูกต้องก็จะทำให้พิชซ่าเสื่อมสภาพลงเร็วขึ้น

3. แนวทางพัฒนาผลิตภัณฑ์พิชซ่าเตาดินในชุมชน ครอบครัวสวนของพ่อ บ้านหนองชุมแสง หมู่ที่ 1 ตำบลอ่าวตง อำเภอวังวิเศษ จังหวัดตรัง

คุณลักษณะที่ต้องการ พบว่า ลักษณะของพิชซ่าของทางร้านจะมีขอบที่กรอบ และเนื้อแป้งพิชซ่าที่บาง และนุ่มหอมอร่อยเหมือนกับลักษณะพิชซ่า โดยทั่วไปสามารถเลือกได้หลากหลายหน้าตามาลูกค้าต้องการ แต่จะมีความโดดเด่น คือ ทางร้านจะใช้เตาดินในการอบพิชซ่า ทำให้กลิ่น และรสชาติของพิชซ่ามีความหอมของกลิ่นเตาดิน เนื้อสัมผัสของพิชซ่าจะมีความกรอบ และบางของเนื้อแป้ง และความอร่อยของหน้า และซอสมะเขือเทศที่มีรสสัมผัสพิชซ่ามีความอร่อยกลมกล่อมหวานอร่อย และมีความนุ่มของเนื้อแป้งที่ปนอยู่กับความกรอบ แต่ไม่แข็งของเนื้อพิชซ่า ลักษณะสีของพิชซ่าควรต้องมีสีส้มที่น่ารับประทาน

เครื่องหมาย และฉลาก พบว่า มีเครื่องหมายการค้าของเราได้ สามารถทำให้ลูกค้าเชื่อถือในสินค้าของเราได้ว่าสินค้าของเรามีคุณภาพ และผ่านการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว การจำหน่ายพิชซ่าจะต้องมีเครื่องหมายสินค้า อย. เพราะได้มีการตรวจสอบคุณภาพ และทำให้ลูกค้ามั่นใจว่าร้านเราถูกสุขอนามัย ฉลากสินค้าจะเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการเป็นจุดดึงดูดของลูกค้าที่มาซื้อหรือรับประทานพิชซ่า จะให้เชื่อมั่นในตัวสินค้าว่าทานจะปลอดภัย

การพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ พบว่า หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินคุณภาพพิชซ่า คือ มีหน้าที่หลากหลายรสชาติอร่อยต้องตรงตามความต้องการของลูกค้าได้ และใช้ในการตัดสินคุณภาพพิชซ่า คือ หน้าตาของพิชซ่ามีส่วนสำคัญควรมีเนื้อสัตว์ หรือผักที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดความน่าลิ้มลอง หรือการตัดสินคุณภาพพิชซ่า คือ ใช้วัตถุดิบสดและใหม่อยู่เสมอ เพื่อให้พิชซ่าที่อร่อยได้ และการจะยกระดับสินค้าขึ้นได้ต้องมีการส่งร้องขอเครื่องหมายทางการค้า เช่น อย.หรือยกลงสินค้านี้ให้เป็นสินค้าโอท็อป และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ คือ คุณภาพที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นที่เชื่อถือ เป็นที่ยอมรับ

สัญลักษณ์ พบว่า สิ่งที่ต้องพึงตระหนักมากที่สุดคือความสะอาดของสถานที่ทำพิชซ่า และสถานที่นั่งรับประทานพิชซ่าของลูกค้าที่เข้ามารับประทานพิชซ่าภายในร้าน สถานที่ต้องไม่

อัปชั่น และปลอดภัยในการใช้บริการความปลอดภัยของสถานที่ในการนั่งรับประทานพิชซ่า ต้องไม่แออัดจนเกินไป และควรเว้นระยะห่าง เพื่อจะให้สะดวกต่อตัวลูกค้า สถานที่ที่ตั้งต้องมีความร่มรื่น เพราะจะได้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ เครื่องมือเครื่องใช้ที่ใช้สำหรับทำพิชซ่าต้องล้างทำความสะอาดให้เรียบร้อย เพื่อปราศจากเชื้อโรคต่าง ๆ และควรมีสุลักษณะ คือ ต้องทำความสะอาด สถานที่ที่ทำพิชซ่า หรืออุปกรณ์ให้สะอาด

อภิปรายผล

1. วิธีการแปรรูปผลิตภัณฑ์พิชซ่าเตาดินในชุมชน กรณีศึกษา ครอบครัวสวนของพ่อ บ้านหนองชุมแสง หมู่ที่ 1 ตำบลอ่าวตง อำเภอสว่างวีระชัย จังหวัดตรัง

การเตรียมอุปกรณ์ในการทำพิชซ่า พบว่า อุปกรณ์ที่ต้องเตรียมในการทำพิชซ่า มีดังนี้ เครื่องตาชั่งแบ่ง ช้อนตวง ตะกร้าหวายใส่เครื่องปรุง ไม้รีดแป้ง ถุงมือกันความร้อน ไม้พายเสตนเลสตามไม้ มีดสำหรับตัดพิชซ่า กระปุกใส่แป้ง กะละมังสแตนเลส ถาดสแตนเลส ถาดไม้ทัพพี กระปุก หรือถ้วยใส่ซอส กล่องบรรจุภัณฑ์ที่ออกแบบจากสวนของพ่อ ไม้พายสำหรับเขี่ยชี้เข้าในเตาอบพิชซ่า ฟืนก่อไฟ และเตาดินสำหรับอบพิชซ่า ซึ่งเป็นเตาที่ก่อขึ้นด้วยดินเหนียวแดงมีฐานที่ก่อด้วยอิฐประมาณ 4 ชั้น และจะเป็นทรงรูปทรงโค้งตรงนั้นจะสร้างด้วยดินเหนียว เพราะเป็นส่วนสำหรับนำพิชซ่าไปอบ และจะได้รับกลิ่นหอมของดิน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของเกษมสัน พิพัฒน์ศิริศักดิ์ ได้กล่าวว่า อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำพิชซ่า มีดตัดพิชซ่า ไม้พายตักกลมูนิเยมถาดพิชซ่า ตะกร้าหวายใส่เครื่องปรุง ไม้รวดแบ่ง ถาดพิชซ่ากลมูนิเยมขอบตื้น ไม้พายตักถาดพิชซ่ากลมูนิเยมตามไม้ ถาดเสตนเลส เตาดินอบ

การเตรียมวัตถุดิบในการทำพิชซ่า พบว่า การเตรียมวัตถุดิบในการทำพิชซ่า มีดังนี้ ส่วนของการทำแป้งพิชซ่า แป้งขนมปัง แป้งเค้ก เกลือป่นธรรมชาติ ยีสต์ใช้เป็นยีสแห้งสำเร็จรูป น้ำอุ่นเป็นที่อุ่นพอดิ เพื่อจะสะดวกให้การนวดให้แป้งเข้ากัน น้ำมันมะกอกใช้ประกอบอาหาร ส่วนการทำซอสมะเขือเทศ หอมใหญ่ ไบโพรพากระเทียม น้ำมันมะกอก ซอสมะเขือเข้มข้น และส่วนวัตถุดิบในการแต่งหน้าพิชซ่าเครื่องปรุง ซอสพิชซ่า ผงออริกาโน พริกหวาน หอมใหญ่ มะเขือเทศ ซอสมะเขือเทศ ซอสพริก ปูอัด ไส้กรอก ชีส สับปะรดหั่นชิ้นเล็ก แยมหั่นเป็นชิ้น ส่วนวัตถุดิบใหม่ในบางวัน คือ เป็นเมนูแนะนำหน้าพิชซ่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (ศรีสมร คงพันธ์, 2522) ได้กล่าวว่า วัตถุดิบที่ต้องใช้ในการทำแป้งพิชซ่าแป้งอเนกประสงค์ เกลือป่น ยีสต์ น้ำอุ่น น้ำตาล น้ำมันมะกอก แป้งขนมปัง และวัตถุดิบสำหรับแต่งหน้าพิชซ่า

การเตรียมก่อไฟในเตาดินเพื่อเตรียมอุณหภูมิที่พอดิ พบว่า การเลือกใช้ไม้ฟืนเป็นไม้ย่างแล้วนำไม้ฟืนที่เป็นไม้อย่างมาผ่า และการก่อไฟที่ใช้การอบพิชซ่าจะต้องก่อไฟตั้งไว้ประมาณ 3 ชั่วโมงจะได้ไฟเป็นถ่านแดงในเตาดินก่อไฟเพียงครั้งเดียว เพราะไฟที่อยู่ในเตาดินจะสามารถใส่พิชซ่าไปอบได้ตลอด และจะใช้ฟืนที่แห้งสนิทในการก่อ เพราะจะได้กลิ่นในเตาดินหอมเวลา

อบพิชชาจะได้รับกลิ่นหอมจากเตาดิน หากใช้ฟืนที่ขึ้นจะทำให้เกิดควันเยอะไปไม่มีกลิ่นหอมของดิน และไม่เหมาะในการอบพิชชา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (อรอนง นัยวิกุล, 2560) ได้กล่าวว่า การอบพิชชาด้วยเตาดินนั้น จะสามารถอบด้วยไฟที่ก่อไผ่จนพอสมควร เพื่อจะใช้ไฟที่มีอุณหภูมิพอดี และเชื้อเพลิงไฟที่อยู่ในเตาดินจะสามารถใส่พิชชาไปอบได้ตลอดเวลา

การผสมแป้ง การผสมแป้งพิชชาขั้นตอนให้การผสมแป้ง คือ ผสมตามสูตรการทำแป้งพิชชาของสูตรครอบครัวสวนของพ่อ เริ่มจากการนำแป้งมาชั่งแป้งขนมปังรวมแป้งเค้กให้ได้ 200 กรัม แล้วนำยีสต์ใส่ลงไป 1 ช้อนชา ใส่น้ำอุ่น 1 ถ้วย ใช้มือนวดเข้าด้วยกัน และใส่น้ำมันมะกอก 1 ช้อนโต๊ะลงไป นวดให้เข้ากันอีกครั้ง สุดท้ายโรยเกลือ 1/2 ช้อนชา บาง ๆ แล้วนวดให้ส่วนผสมเข้ากัน ซึ่งจะเป็นสูตรที่ครอบครัวสวนของพ่อคิดค้นขึ้นให้เป็นที่เหมาะกับการนำมาอบด้วยเตาดิน และเกิดรสชาติแตกต่าง และอร่อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (ปานแก้วตา ชุณบัณฑิต, 2551) ได้กล่าวว่า ร่อนแป้งลงในชามผสม จากนั้นโรยเกลือด้านรอบนอกของแป้งลงยีสต์ตรงกลาง แล้วคลุกเคล้าส่วนผสมให้เข้ากันจากนั้นกดตรงกลางให้เป็นหลุมลงน้ำอุ่นมาทีละน้อย พร้อมด้วยน้ำมันมะกอก คลุกส่วนผสมทั้งหมดให้เข้ากันปั้นให้เป็นก้อน

การนวดแป้ง พบว่า การนวดแป้งพิชชา ใช้กำลังแขน และด้วยดินแป้งไปมาเพื่อนวดแป้งให้เข้าเป็นเนื้อเดียวกันจนเนื้อแป้งมีลักษณะผิวเรียบ ใช้เวลาประมาณ 5 นาที และควรนวดให้แป้งเป็นก้อน ไม่เหลวเกินไป และไม่แข็งเกินไป และแบ่งแป้งพิชชาเป็นก้อน ๆ แล้วนวดให้แป้งเป็นก้อนกลมอีกที เพื่อนำไปรีดต่อในขั้นตอนต่อไป และควรเป็นแป้งที่พอดีเหมาะสำหรับใช้อบในเตาดินได้โดยได้รับกลิ่นของเตาดินอย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (สุกัญญา จันทวงศ์, 2556) ได้กล่าวว่า การนวดแป้งพิชชาควรย้ายแป้งจากชามผสมไปวางบนพื้นผิวสะอาดๆ ที่โรยผงแป้งไว้ จะเป็นแป้งไม้ หรือโต๊ะก็ได้ เลือกที่ความสูงพอดี ยืนนวดสะดวก ไม่เมื่อย ถ้าแป้งขึ้นหรือเหนียวติดมือ ให้โรยแป้งเพิ่มด้านบน

การพักแป้ง พบว่า การพักแป้งพิชชาเลือกทำแป้งในเวลาตอนเช้า เพื่อให้การแบ่งพักใช้เวลาเช้าที่ไม่มีแสงมาก ซึ่งเป็นเวลาที่ดีเหมาะในการพักแป้ง และการพักแป้งจะวางแป้งพักไว้บนโต๊ะคลุมด้วยผ้าขาวดิบขึ้น ควรพักไว้เป็นเวลา 45 นาที หรือ 1 ชั่วโมง เพื่อให้ยีสต์ทำงานจนแป้งขึ้นฟู คลุมด้วยผ้าขึ้น และควรนำไปพักไว้ในที่มืด ๆ หรือพักไว้ในเตาไมโครเวฟก็ได้ พักไว้จนก้อนแป้งขึ้นฟูเป็น 2-3 เท่า ควรใช้เวลาพักแป้งที่เหมาะสมเนื้อแป้งจะสามารถไปรีดได้สะดวกไม่ติดมือ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (ปทุม ผิวนวล, 2528) ได้กล่าวว่า เป็นก้อนกลมลงในภาชนะคลุมด้วยผ้าขาวบางชุบน้ำ แล้วปิดฝาภาชนะ พักไว้ 1 ชั่วโมงจนแป้งขึ้นฟู จึงนำมานวดอีกครั้งพร้อมแป้งนวล แล้วแบ่งออกเป็นสองก้อน

การรีดแบ่ง พบว่า การรีดแบ่งพืชชำ การรีดแบ่งพืชชำนำแผ่นที่แบ่งไว้เป็นลูกกลม ๆ วางที่เรียบแล้วรอยแบ่งทั่ว เพื่อจะไม่ทำให้แบ่งไม่ติดมือในขนาดรีดแบ่ง แล้วใช้มือทับแบ่งให้แบน ๆ ใช้ปลายนิ้วกดไปให้แบนลงพอประมาณ แล้วนำที่รีดแบ่งกดรีดให้บางโดยใช้กำลังแขน ในการออกแรงและใช้มือจับที่รีดแบ่งกลิ้งไปมาให้แบนมีรูปร่างทรงกลม และให้มีความบางของแบ่งที่ไม่หนาแล้วนำไปใส่ถาดสเตนเลสแล้วใช้ช้อนส้อมจิ้มไปให้ทั่ว ๆ แบ่งพืชชำ และจะทำให้กลิ่นหอมที่ในเตาดินเข้าไปในพืชชำ การรีดแบ่งพืชชำที่อบด้วยเตาดินต้องไม่รีดไม่ให้หนาจะทำให้แบ่งไม่สุกได้ และจะไม่กรอบ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (อภิรัตน์ อรุณินท์, 2538) ได้กล่าวว่า การรีดแบ่งพืชชำให้รอยแบ่งนวล หรือน้ำมันทาบนหินอบพืชชำ จากนั้นรีดให้บาง หรือจะรีดบนกระดาษไขก็ได้หมด ขึ้นอยู่กับเทคนิคของแต่ละคน ขนาดตามที่เรากำลังต้องการ ถ้าต้องการหนานุ่มก็ไม่ต้องรีด

การแต่งหน้าพืชชำ พบว่า การแต่งหน้าพืชชำอบด้วยเตาดิน ต้องเว้นขอบแบ่งพืชชำไว้ประมาณ 1 เซนติเมตร เพราะปกป้องพืชชำใหม่ หลังจากนั้นใช้ช้อนส้อมพืชชำให้ทั่วแบ่ง ตามไปด้วยของควาก่อน เช่น ปูอัด ไส้กรอกแฮม แล้วตามด้วยผัก เช่น สับปะรด มะเขือเทศ หอมใหญ่ และสุดท้ายตามด้วยชีส แต่งหน้าพืชชำตามเมนู ใช้ศิลปะในการแต่งหน้าพืชชำจัดเรียงวัตถุดิบทุกอย่างบนพืชชำให้สวยงามน่ารับประทาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (ปิ่นสุตา เพิ่มพิมล, 2556) ได้กล่าวว่า วางแบ่งพืชชำในถาดสำหรับอบ ทาซอสพืชชำให้ทั่วแบ่ง (เหลือขอบไว้ประมาณ 1 เซนติเมตร) วางหอมหัวใหญ่ กุ้ง ปลาหมึก แฮม และสับปะรดลงไปให้สวยงามตามขอบรอยออริกาน และซอสซาลาเดสให้ทั่ว พร้อมอบ

การนำขึ้นเตา พบว่า พบว่า การนำพืชชำขึ้นเตาดินเพื่ออบ ต้องใช้ไฟที่พอดี ไม่แรงไปและไม่เบา ควรตรวจดูไฟก่อนทุกครั้งที่จะนำพืชชำขึ้นไปอบ จากนั้นนำพืชชำเข้าเตาอบใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที ต้องเป็นเวลาประมาณนี้ ถ้านาน หรือน้อยกว่านี้จะทำให้พืชชำเตาดินไม่สุก หรือไหม้ได้ และการนำพืชชำขึ้นเตาดินเป็นขั้นตอนสำคัญ ต้องเผื่อระวังและหันกลับให้รอบเพื่อให้พืชชำทั่ว ๆ สม่ำเสมอ และจะทำให้พืชชำไม่ไหม้ และจะได้รับกลิ่นหอมจากเตาดิน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (สิริณัฐ โอวรงค์, 2558) ได้กล่าวว่า การนำพืชชำลงเตาหลังจากการแต่งหน้าพืชชำเสร็จ อบประมาณ 2-3 นาที การเอาขึ้นเตาเป็นวิธีที่ควรระมัดระวัง เพราะพืชชำจะไหม้ได้ง่าย หากเอาขึ้นด้วยอุณหภูมิที่ร้อนเกินไปไม่เหมาะเอาลงไป

การตัดพืชชำ พบว่า การตัดพืชชำใช้มีดพืชชำในการตัดพืชชำ ซึ่งจะสะดวก และง่ายในการตัดพืชชำต้องใช้กำลังแขน และมือในการกดมีดตัดจะกลิ้ง และม้วนไปตามมือที่เรากดเป็นเส้นไป แล้วตัดให้เป็นลักษณะรูปดอกจันทร์ เพื่อได้สัดส่วนเท่า ๆ กัน และจะได้ทั้งหมด 8 ชิ้นต่อหนึ่งของพืชชำเป็นชิ้นสามเหลี่ยมเท่ากันที่ขึ้น และสวยงาม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (กนกวรรณ บาหมั่น, 2562) ได้กล่าวว่า ใช้มีดตัดเป็นชิ้น ๆ ใช้วิธีโดยการวางมีด แล้วออก

แรงกดให้ขาดครึ่ง แล้วลากมีดกรีดอีกทีเพื่อให้แบ่งขาด เริ่มจากตัดแนวนอนข้ามศูนย์กลางแล้ว ตัดแนวตั้งให้เป็นตัวบวก แล้วตัดแนวเอียงเป็นตัวคูณ และจะได้แบ่งพิซซ่าเป็น 12 ชิ้นพอดี

การใส่บรรจุภัณฑ์ พบว่า การใช้กล่องกระดาษ ที่มีรูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 8 นิ้ว ซึ่งขนาดที่พอดีกับพิซซ่าจะช่วยให้พิซซ่ารักษาความสด ความชื้น และความอุ่นของพิซซ่า และมีการออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมกับทางร้าน และสินค้า คือ พิซซ่าที่อบด้วยเตาดินที่มีกลิ่นจากเตาดิน โดยออกแบบที่เขียนว่า Father's Farm Homemade Pizza หมายถึง สวนของพ่อ พิซซ่าเตาดิน ซึ่งเป็นบรรจุภัณฑ์พิซซ่า เป็นการสร้างบรรจุภัณฑ์ที่เป็นที่น่าสนใจและเป็นเอกลักษณ์ให้กับสินค้าเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (สกนธ์ ภู่งาม, 2545) ได้กล่าว เป็นกล่องโดคัทขึ้นรูป โดยใช้กระดาษลูกฟูกลอน E สีนํ้าตาลนวล (KI) ความหนาไม่เกิน 1.7 มม. เพื่อให้มีน้ำหนักที่ และแต่วิธีการผลิตจะมีขั้นตอนที่แตกต่างออกไป โดยการผลิตแบบโดคัทนั้นจะนำกระดาษลูกฟูกไปเข้าเครื่องโดคัท เพื่อบีบโดยใช้เพลทโดคัท ให้ออกมาตามแม่แบบ ซึ่งจะได้มาในรูปทรงแบบแผ่น แล้วจึงนำมาประกอบเป็นกล่อง

การจำหน่ายให้กับลูกค้า พบว่า การจำหน่ายพิซซ่าเตาดินของสวนของพ่อ มีสถานที่ในสวนให้นั่งรับประทานที่สวน โดยมีการบริการสำหรับคนที่เข้ามาซื้อ หรือรับประทานที่สวนสามารถตกแต่งหน้าพิซซ่าได้เอง และบริการส่ง ในบริเวณพื้นที่ใกล้เคียง หรือลูกค้าประจำ หรือใช้วิธีการโทรสั่งใช้เบอร์ติดต่อจากหน้ากล่องพิซซ่า และทางเพจเฟซบุ๊ก ซึ่งการออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมกับทางร้าน และสื่อให้เห็นว่าเป็นพิซซ่าเตาดินที่อบด้วยเตาดินที่มีกลิ่นจากเตาดินน่าสนใจ และน่ารับประทาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (เปรมวดี ปานเกิด, 2559) ได้กล่าวว่า กลุ่มลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นระดับบุคคลทั่วไป ควรมีจุดเด่นของสินค้าที่ลูกค้าจะรู้จักและน่าสนใจที่สุด ก็คือ ลูกค้าสามารถเลือกหน้าได้เอง

2. สภาพปัญหาแปรรูปผลิตภัณฑ์พิซซ่าเตาดินในชุมชน กรณีศึกษา ครอบครัวสวนของพ่อ บ้านหนองชุมแสง หมู่ที่ 1 ตำบลอ่าวตง อำเภอวังวิเศษ จังหวัดตรัง

ปัญหาด้านวัตถุดิบ และส่วนผสมในการทำ พบว่า เรื่องของสำหรับใช้แต่งหน้าพิซซ่า เพราะต้องใช้ของสดทุกวัน ทำให้เสียหายได้ง่าย เก็บรักษายาก เช่น แยม ไส้กรอก ปูอัด และผลไม้ที่ใช้แต่งหน้าพิซซ่า ที่เก็บผลผลิตจากสวน จะไม่พอเพราะผลผลิตไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ เครื่องที่ใช้แต่งหน้าพิซซ่าไม่พอ เครื่องปรุงของพิซซ่าบางอย่างหมด เช่น พริกไทย เกลือป่น เครื่องที่ใช้แต่งหน้าพิซซ่าไม่พอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (กนิษฐา พิพิธพันธ์, 2557) ได้กล่าวว่า วัตถุดิบส่วนใหญ่มักแช่เย็นเพื่อไม่ให้ละลาย ซึ่งอาจไม่จำเป็นต้องซื้อตู้แช่แข็งก็ได้ เพราะกินไฟ และเกินความต้องการ อาจเลือกใช้ตู้เย็นที่มีขนาดใหญ่ขึ้น มีช่องเปิด 2-3 ประตู เพื่อแยกเก็บความเย็นได้หลากหลายและมีพื้นที่เก็บใหญ่ขึ้น แต่ต้องระวังอาหารมีกลิ่น ควรแยกและเก็บให้มิดชิด เพื่อกลิ่นอาหารที่อาจเข้าไปผสมกับส่วนผสมต่าง ๆ ได้

ปัญหาด้านการเก็บรักษา การขนย้าย และการขนส่ง พบว่า เอาไว้ในภาชนะที่ปิดสนิทได้ แทนที่จะใส่จานปกติ เพราะถ้าเราใส่ภาชนะที่ปิดไม่สนิทจะทำให้ไม่อร่อย เช่น แป้งไม่ตรอบ ผักที่ใส่ในพิซซ่าจะแฉะ เป็นต้น และการขนส่ง พืชบางครั้งที่ทำให้หน้าพิซซ่า แตกพัง ในระหว่างทางทำให้ผู้รับไม่พอใจในหน้าตาของพิซซ่า ถ้าเย็นจะไม่อร่อยการขนย้ายพิซซ่ามีปัญหาเกี่ยวกับการขนย้ายแบบจำนวนเยอะเกินไป จึงทำให้พิซซ่าพลัดเสียลงได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (เครือวัลย์ สถิติรัตน์, 2547) ได้กล่าวว่า ด้านวัตถุดิบมักจะขาดแคลนวัตถุดิบในบางช่วงฤดูกาล เนื่องจากวัตถุดิบ มาจากประมงธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่แต่ สามารถชดเชยได้บ้างจากแหล่งวัตถุดิบที่เพาะเลี้ยง และปัญหาสินค้ามีสารพิษตกค้าง หรือมีเชื้อโรคปนเปื้อนจากวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตทุกขนาด ส่วนระดับสนับสนุนการตัดสินใจ ของผู้บริหาร

ปัญหาด้านเครื่องชั่งที่ใช้ตรวจสอบได้เที่ยงตรง พบว่า เครื่องชั่งไม่ตรงทำให้การตวงคลาดเคลื่อน และทำให้ส่วนผสมพิซซ่าไม่ได้ตามปริมาณที่กำหนดไว้อาจทำให้พิซซ่าออกมาหน้าตาที่ไม่สมบูรณ์ และสวยงามไม่สามารถเสิร์ฟลูกค้าได้ต้องทิ้ง และทำให้ขาดทุนได้ การทำพิซซ่าให้อร่อยนั้นสิ่งสำคัญ คือ เตรียมวัตถุดิบพร้อมและนำมาตวงตามความต้องการของเรา เพื่อให้พิซซ่าที่เราทำออกมามีความอร่อย ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ (ทิพย์วัลย์ พงษ์เจริญ, 2556) ได้กล่าวว่า เครื่องชั่งอาหารมีความไม่แน่นอนของการวัดค่าอาหารทั้งของสด และของแห้ง หรือวัตถุดิบในขนมเบเกอรี่ จึงทำให้การทำอาหารทำขนมเกิดความคลาดเคลื่อนไม่ หรือผิดพลาดไม่ตรงกับสูตรที่กำหนดขึ้นในการทำอาหาร

ปัญหาด้านบำรุงรักษา และการทำความสะอาด พบว่า แป้งที่เราเก็บรักษาไว้ มีอากาศ หรือลมเข้าไปในภาชนะที่เราใส่นั้นจะทำให้แป้งมีกลิ่นหืน และถ้าเรานำมาทำพิซซ่าก็จะทำให้มีรสชาติแปลก ๆ มีกลิ่นแปลก ๆ ให้ใส่พิซซ่าเอาไว้ในภาชนะที่ปิดสนิทได้ แทนที่จะใส่จานปกติ เพราะถ้าเราใส่ภาชนะที่ปิดไม่สนิทจะทำให้ไม่อร่อย เช่น แป้งไม่ตรอบ ผักที่ใส่ในพิซซ่าจะแฉะ เป็นต้น และเก็บรักษาไม่ถูกต้องก็จะทำให้พิซซ่าเสื่อมสภาพลงเร็วขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ (กิจจา จิตกริรมย์ และคณะ, 2559) ได้กล่าวว่า จากการประเมินความสะอาดของภาชนะสัมผัสอาหารโดยวิธีตรวจสอบการปนเปื้อนแบคทีเรียทั้งหมดและการตรวจการวางแสงบนภาชนะสัมผัสอาหารพบว่า การปนเปื้อนของภาชนะสัมผัสอาหารที่มีแนวโน้มเช่นเดียวกัน โดยพบระดับการปนเปื้อนสูงสุดในตัวอย่าง ช้อน จาน และแก้วน้ำตามลำดับการทำความสะอาดแบบธรรมดาโดยทั่วไปไม่สามารถจะกำจัดเชื้อแบคทีเรียทั้งหมดไปได้ต้องมีกระบวนการฆ่าเชื้อโดยเครื่องมือที่ผ่านความร้อน

3. แนวทางพัฒนาผลิตภัณฑ์พิซซ่าเตาดินในชุมชน ครอบครัวสวนของพ่อ บ้านหนองชุมแสง หมู่ที่ 1 ตำบลอ่าวตง อำเภอสว่างวีระชัย จังหวัดตรัง

คุณลักษณะที่ต้องการ พบว่า ลักษณะของพิซซ่าของทางร้านจะมีขอบที่กรอบ และเนื้อแป้งพิซซ่าที่บาง และนุ่มหอมอร่อยเหมือนกับลักษณะพิซซ่า โดยทั่วไปสามารถเลือกได้

หลากหลายหน้าตามที่ถูกคัดต้องการ แต่จะมีความโดดเด่น คือ ทางร้านจะใช้เตาดินในการอบพิซซา ทำให้กลิ่น และรสชาติของพิซซามีความหอมของกลิ่นเตาดิน เนื้อสัมผัสของพิซซาจะมีความกรอบ และบางของเนื้อแป้ง และความอร่อยของหน้า และซอสมะเขือเทศที่มีรสสัมผัสพิซซามีความอร่อยกลมกล่อมหวานอร่อย และมีความนุ่มของเนื้อแป้งที่ปนอยู่กับความกรอบแต่ไม่แข็งของเนื้อพิซซา ลักษณะสีของพิซซาควรต้องมีสีสนที่น่านำรับประทาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (คงศักดิ์ ศรีแก้ว, 2560) ได้กล่าวว่า การผลิตอาหารให้ได้มาตรฐานเพื่อความปลอดภัยต่อผู้บริโภค การส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์แปรรูปอาหารให้เป็นที่ยอมรับ และสามารถขยายตลาดการค้าออกไปสู่ต่างประเทศ จะช่วยเพิ่มพูน รายได้ให้แก่ประเทศได้เป็นอย่างดี

เครื่องหมาย และฉลาก พบว่า มีเครื่องหมายการค้าของเราได้ สามารถทำให้ลูกค้าเชื่อถือในสินค้าของเราได้ว่าสินค้าของเรามีคุณภาพ และผ่านการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว การจำหน่ายพิซซาจะต้องมีเครื่องหมายสินค้า ออย. เพราะได้มีการตรวจสอบคุณภาพ และทำให้ลูกค้ามั่นใจว่าร้านเราถูกสุขอนามัย ฉลากสินค้าจะเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการเป็นจุดดึงดูดของลูกค้าที่มาซื้อหรือรับประทานพิซซา จะให้เชื่อมั่นในตัวสินค้าว่าทานจะปลอดภัย

การพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ พบว่า หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินคุณภาพพิซซา คือ มีหน้าที่หลากหลายรสชาติอร่อยต้องตรงตามความต้องการของลูกค้าได้ และใช้ในการตัดสินคุณภาพพิซซา คือ หน้าตาของพิซซามีส่วนสำคัญควรมีเนื้อสัตว์ หรือผักที่หลากหลายเพื่อให้เกิดความน่าลิ้มลอง หรือการตัดสินคุณภาพพิซซา คือ ใช้วัตถุที่สดและใหม่อยู่เสมอเพื่อให้พิซซาที่อร่อยได้ และการจะยกระดับสินค้าขึ้นได้ต้องมีการส่งร้องขอเครื่องหมายทางการค้า เช่น ออย.หรือยกเลิกสินค้านี้ให้เป็นสินค้าโอท็อป และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ คือ คุณภาพที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นที่เชื่อถือ เป็นที่ยอมรับ

สุขลักษณะ พบว่า สิ่งที่ต้องพึงตระหนักมากที่สุดคือความสะอาดของสถานที่ทำพิซซา และสถานที่นั่งรับประทานพิซซาของลูกค้าที่เข้ามารับประทานพิซซาภายในร้าน สถานที่ต้องไม่แออัด และปลอดภัยในการใช้บริการความปลอดภัยของสถานที่ในการนั่งรับประทานพิซซาต้องไม่แออัดจนเกินไป และควรเว้นระยะห่าง เพื่อจะให้สะดวกต่อตัวลูกค้า สถานที่ตั้งต้องมีความร่มรื่น เพราะจะได้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ เครื่องมือเครื่องใช้ที่ใช้สำหรับทำพิซซาต้องล้างทำความสะอาดให้เรียบร้อย เพื่อปราศจากเชื้อโรคต่าง ๆ และควรมีสุนัขลักษณะ คือ ต้องทำความสะอาด สถานที่ที่ทำพิซซา หรืออุปกรณ์ให้สะอาด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (รุ่งนภา พงศ์สวัสดิ์มานิต, 2541) ได้กล่าวว่า มาตรฐานซึ่งมีข้อกำหนดเกณฑ์คุณภาพบางประการ หรือทั้งหมดที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ หรือกลุ่มผลิตภัณฑ์

ซึ่งแล้วแต่ความจำเป็นหรือความเหมาะสมในขณะนั้น ๆ โดยมาตรฐานผลิตภัณฑ์นี้จะมีข้อกำหนดที่เป็นคุณลักษณะที่ต้องการโดยตรงหรือโดยอ้อมของผลิตภัณฑ์

สรุป/ข้อเสนอแนะ

1) พืชชาควรมีลักษณะที่เด่นที่ลูกค้าจำได้ง่าย 2) เครื่องหมาย และฉลาก และควรได้รับ อย. ซึ่งจะทำให้ลูกค้ามีความน่าเชื่อถือในด้านอาหารมากยิ่งขึ้น 3) สุขลักษณะควรถูกอนามัย มีความสะอาดในทุกขั้นตอนของการผลิต 2. ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐ 2.1) ภาครัฐควรเข้ามาสนับสนุน และส่งเสริมเกี่ยวกับด้านการส่งเสริมอาชีพ 2.2) การเข้ามาขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์นี้ให้กลายเป็นรายได้สู่ชุมชน 3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป 1) ควรแนวทางส่งเสริมการทำพืชชาเตาดิน กรณีศึกษา ครอบครัวสวนของพ่อบ้านหนองชุมแสง หมู่ที่ 1 ตำบลอ่าวตง อำเภอ่าวไทย จังหวัดตรัง 2) ควรแนวทางการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชน กรณีศึกษา ครอบครัวสวนของพ่อบ้านหนองชุมแสง หมู่ที่ 1 ตำบลอ่าวตง อำเภอ่าวไทย จังหวัดตรัง

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ บาแมน. (2562). วิธีทำพืชชาமாகาโรต้า. เรียกใช้เมื่อ 16 กันยายน 2562 : <https://www.kanokwanbachmann.com/เมนูชีสแสนอร่อย/วิธีทำพืชชาமாகาโรต้า/>
- กนิษฐา พิพิธภัณฑ์. (2557). เครื่องมือ 7 ชนิด สำหรับควบคุมคุณภาพ. เรียกใช้เมื่อ 16 มิถุนายน 2562: <https://www.gotoknow.org/posts/563368>
- กิจจา จิตรภิมมัย และคณะ (2559) การประเมินความสะอาดของภาชนะสัมผัสอาหาร ในร้านอาหารตามสั่ง ในตลาดคลองเตยกรุงเทพมหานคร. วารสารความปลอดภัยและสุขภาพ. 9(32),28-36.
- คงศักดิ์ ศรีแก้ว. (2560). การบริหารจัดการคุณภาพในโรงงานอุตสาหกรรมอาหาร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพวัลย์ พงษ์เจริญ. (2556). ความแตกต่างของสารอาหารที่ได้รับในเด็กก่อนวัยเรียนที่มีภาวะโภชนาการต่างกัน. สถาบันโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บันเทิง นราภิมมัย. (2540). เครื่องมือเบเกอร์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์กรุงเทพจำกัด.
- ปทุม ผิวนวล. (2548). สูตรแป้งพืชชา. เรียกใช้เมื่อ 14 มิถุนายน 2562 : <http://www.ohhappybear.com/201407/>
- ปานแก้วตา ชุณบัตติต. (2551). วิธีทำพืชชา. เรียกใช้เมื่อ 14 มิถุนายน 2562: <https://www.Kruamoom oo.com/homemade-pizza->

- ปิ่นสุตา เพิ่มพิมล. (2556). แต่งหน้าพิซซ่า. เรียกใช้เมื่อ 15 มิถุนายน 2562: <http://pizza-kid.net/>
- เปรมวดี ปานเกิด. (2559). ส่งเสริมอาชีพ กินของไทย ใช้ของไทย. เรียกใช้เมื่อ 16 มิถุนายน 2562: <https://www.kppnews.net/2018/06/09/67387>
- ภัสสร กิจส่งแสง. (2554). อุปกรณ์ทำพิซซ่า. เรียกใช้เมื่อ 14 มิถุนายน 2562: <https://www.Thethaitool.com/>
- ระริน อุทกะพันธุ์. (2550). เศษส่วน แบ่งชิ้นเรียกพิซซ่า. นนทบุรี : สำนักพิมพ์ ดรีมพับลิชชิง จำกัด.
- รัชนก บุญเจริญ. (2562). พืชซ่า (อิตาลี: pizza). เรียกใช้เมื่อ 17 มิถุนายน 2562: <https://th.Wikipedia.org/wiki/พืชซ่า>.
- วันสนันท์ ศิริรัตน์. (2550). การแพร่กระจายนวัตกรรม : สมรรถนะของข้าราชการหลังแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- วรัชญา เผือกเดช. (2558). การศึกษาและการพัฒนาสังคม. วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม. 11(2), 26-38.
- ศรีสมร คงพันธ์. (2522). เบเกอร์เทคโนโลยีพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์กรุงสยามการพิมพ์.
- สกนธ์ ภู่งาม. (2545). จิตวิทยากับการออกแบบ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟิก.
- สิริ ฐิติ โอวรารักษ์. (2558). พืชซ่า. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.
- สุกัญญา จันทวงศ์. (2556). เตาอบพิซซ่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น. เรียกใช้เมื่อ 13 มิถุนายน 2562: <https://www.gotoknow.org/>
- อภิรัตน์ อรุณนันท. (2538). วิธีแต่งหน้าพิซซ่า. เรียกใช้เมื่อ 15 มิถุนายน 2562: <http://www.Pizzafresh.net/index.php/>
- อรอนง นัยวิกุล. (2560). พืชซ่าแบ่งบางกรอบ. เรียกใช้เมื่อ 16 มิถุนายน 2562: <https://www.Wongnai.com/recipes/ugc/1082fd88117e4a578cc4b6a027465e5f>

คำแนะนำสำหรับผู้เขียน

1. นโยบายการตีพิมพ์ในวารสารสังคมพัฒนาศาสตร์

วารสารสังคมพัฒนาศาสตร์ เป็นวารสารวิชาการของวัดสนธิ์ (นาสน) ตำบลมะม่วงสองต้น อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการค้นคว้าและนำเสนอองค์ความรู้ทางด้านวิชาการ โดยการเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์และนักศึกษา ในมิติเพื่อสนับสนุนการศึกษา การสอน การวิจัยในมหาวิทยาลัยสงฆ์รวมถึงคณะสงฆ์ไทย และสถาบันภายนอก รวมทั้งนักวิชาการและผู้สนใจ โดยเน้นสาขาวิชาเกี่ยวกับ การพัฒนาชุมชน การพัฒนาสังคม ศิลปะทั่วไปและมนุษยศาสตร์ ศาสนศึกษา ธุรกิจทั่วไป การจัดการและการบัญชี สังคมศาสตร์ทั่วไป การศึกษา รวมถึงสหวิทยาการ ด้านสังคมศาสตร์และและศาสตร์แห่งการพัฒนา โดยรับพิจารณาตีพิมพ์ต้นฉบับของบุคคลหรือองค์กร ทั้งภายในและภายนอกวัด เปิดรับบทความเฉพาะภาษาไทย ประเภทบทความวิจัย และ บทความวิชาการ

บทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารสังคมพัฒนาศาสตร์จะต้องผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อย 2 ท่าน ในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-reviewed) ผลงานที่ส่งมาจะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร ทศนะและข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวารสาร ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น มิใช่ความคิดของคณะผู้จัดทำ และไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ ทั้งนี้กองบรรณาธิการไม่สงวนลิขสิทธิ์ในการคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา ทางวารสารกำหนดออกวารสารปีละ 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - เดือนมิถุนายน ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม - เดือนธันวาคม

2. ประเภทของผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสาร สังคมพัฒนาศาสตร์

1) บทความวิจัย (Research Article) เป็นบทความที่นำเสนอการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับองค์ความรู้ สาขาวิชาเกี่ยวกับ การพัฒนาชุมชน การพัฒนาสังคม ศิลปะทั่วไปและมนุษยศาสตร์ ศาสนศึกษา ธุรกิจทั่วไป การจัดการและการบัญชี สังคมศาสตร์ทั่วไป การศึกษา รวมถึงสหวิทยาการด้านสังคมศาสตร์และและศาสตร์แห่งการพัฒนา

2) บทความวิชาการ (Academic Article) เป็นบทความวิเคราะห์ วิจัยหรือเสนอแนวคิดใหม่

3. การจัดเตรียมบทความต้นฉบับ

ผู้เขียนจะต้องจัดเตรียมบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของวารสาร โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ต้นฉบับบทความต้องมีความยาวไม่เกิน 12 หน้ากระดาษ A4 (ไม่รวมเอกสารอ้างอิง) พิมพ์บนกระดาษหน้าเดียว ใช้ตัวอักษรแบบ TH Sarabun PSK ตั้งค่าหน้ากระดาษโดยเว้นขอบบน ขอบซ้าย 1 นิ้ว และขอบขวา ขอบล่าง 1 นิ้ว กำหนดระยะห่างระหว่างบรรทัดเท่ากับ 1 และเว้นบรรทัดระหว่างแต่ละย่อหน้า การนำเสนอรูปภาพและตาราง ต้องนำเสนอรูปภาพและตารางที่มีความคมชัดพร้อมระบุหมายเลขกำกับรูปภาพไว้ด้านล่าง พิมพ์เป็นตัวหนา เช่น ตารางที่ 1 หรือ Table 1 และ ภาพที่ 1 หรือ Figure 1 รูปภาพที่นำเสนอต้องมีรายละเอียดของข้อมูลครบถ้วน และเข้าใจได้โดยไม่จำเป็นต้องกลับไปอ่านที่เนื้อความอีก ระบุลำดับของรูปภาพทุกรูปให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่อยู่ในต้นฉบับ โดยคำอธิบายต้องกระชับและสอดคล้องกับรูปภาพที่นำเสนอ

2) ชื่อเรื่องต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้ตรงกลางหน้าแรก
3) ชื่อผู้เขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พร้อมระบุชื่อสังกัดหรือหน่วยงาน
4) มีบทคัดย่อภาษาไทย จำนวน 300 - 350 คำ
5) กำหนดคำสำคัญ (Keywords) 3 - 5 คำ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
6) การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจาก หัวข้อใหญ่ 3 - 5 ตัวอักษร และหัวข้อย่อยขนาดเดียวกัน ต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ ให้เว้นระยะห่าง 1 บรรทัด

7) การใช้ตัวเลข ค่าย่อ และวงเล็บ ควรใช้ตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Student centred learning)

บทความวิจัย ให้เรียงลำดับเนื้อหาสาระ ดังนี้

1) **บทคัดย่อ (Abstract)** เสนอวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัยและผลการวิจัยโดยสรุป สั้นกะทัดรัดได้ใจความ

2) **บทนำ (Introduction)** ระบุความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาในการวิจัย และระบุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3) **วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology)** ระบุแบบแผนการวิจัย การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

4) **ผลการวิจัย (Results)** เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับ อย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปตารางหรือแผนภูมิ

5) **อภิปรายผล (Discussion)** เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด

6) **องค์ความรู้ใหม่ (ถ้ามี) (Originality and Body of Knowledge)** ระบุองค์ความรู้อันเป็นผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการวิจัย สังเคราะห์ออกมาในรูปแบบโมเดล พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างของโมเดลอย่างกระชับ เข้าใจง่าย

7) **สรุป (Conclusion)/ข้อเสนอแนะ (Recommendation)** ระบุข้อสรุปที่สำคัญและข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และประเด็นสำหรับการวิจัยต่อไป

8) **กิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี) (Acknowledgement)** (เฉพาะกรณีที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย หรือกรณีซื้อบทความมีชื่อเรื่องไม่ตรงกับงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์)

9) **เอกสารอ้างอิง (References)** ต้องเป็นรายการอ้างอิงที่มีปรากฏในบทความเท่านั้น

บทความวิชาการ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ (Abstract)
- 2) บทนำ (Introduction)
- 3) เนื้อเรื่อง (Content) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ
- 4) สรุป (Conclusion)
- 5) เอกสารอ้างอิง (Reference)

4. รูปแบบการอ้างอิงเอกสารทางวิชาการ

การอ้างอิงในบทความ เอกสารที่นำมาใช้ในการอ้างอิงควรมีที่มาจากแหล่งตีพิมพ์ที่ชัดเจน และมีความน่าเชื่อถือ สามารถสืบค้นได้ เช่น หนังสือ วารสาร หรืองานวิจัย เป็นต้น ผู้เขียนบทความจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการอ้างอิง เพื่อป้องกันความล่าช้าในการตีพิมพ์บทความ เนื่องจากบทความที่มีการอ้างอิงไม่ถูกต้อง จะไม่ได้รับการส่งต่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา จนกว่าการอ้างอิงเอกสารจะได้รับการแก้ไขให้สมบูรณ์

4.1 การอ้างอิงในเนื้อหาบทความ

รูปแบบการอ้างอิงในเนื้อเรื่องและท้ายเล่มใช้วิธีการอ้างอิงระบบนาม - ปี ตามรูปแบบของ American Psychological Association (APA) ให้ใช้ระบบตัวอักษรโดยใช้วงเล็บเปิด - ปิด แล้วระบุชื่อ - นามสกุลของผู้เขียนและปีที่ตีพิมพ์ กำกับท้ายเนื้อความที่ได้อ้างอิง ตัวอย่าง เช่น ธรรมนูญตำบล หมายถึง กติการ่วม ข้อตกลงร่วมของคนในชุมชนที่เกิดจาก สำนักของคนในตำบลที่มาอยู่ร่วมกันและสามารถกำหนดเป้าหมายอนาคตของตนเอง ตามวิถีชีวิตแห่งจิตสำนึกร่วม โดยการบูรณาการทุนชุมชนสู่การปฏิบัติ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการจัดการตนเองของตำบล การทำธรรมนูญ จึงมีองค์ประกอบส่วนระดับและกระบวนการหลายขั้นตอน มีเรียกว่า ธรรมนูญ ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือระเบียบชุมชน เป็นต้น มีหัวใจสำคัญของธรรมนูญนั้นอยู่ที่การจัดรูปแบบของอำนาจใหม่ให้เกิดปฏิบัติการเกิดการยอมรับร่วมกันในเงื่อนไข กฎเกณฑ์ และมาตรการการควบคุมต่าง ๆ (สำนักสนับสนุนสภามงคลกรมชน, 2559) นับตั้งแต่ประเทศไทยได้มีการพัฒนาประเทศ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจากอดีตถึงปัจจุบัน ทำให้วิถีชีวิตของประชากรไทยและสภาพความเป็นอยู่ของสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นมาก ส่งผลให้ประเทศชาติมีความรุ่งเรืองขึ้นตามลำดับ ทำให้ประชากรไทยมีความสุขกายและมีความพอใจกับวิถีชีวิตและสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สังคมไทยในปัจจุบันโดยทั่วไปมีความเสื่อมในด้านศีลธรรมและคุณธรรมมากยิ่งขึ้น ประชากรมีค่านิยมที่ฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือยตามกระแสบริโภคนิยมและวัตถุนิยม (พระพรหมคุณาภรณ์(ป.อ.ปยุตโต), 2556)

ในกรณีที่ต้องการอ้างอิงคำกล่าว หรือต้องการยกผลการวิจัยของนักวิจัยมายืนยัน มีรูปแบบการอ้างอิงดังนี้ คือ หลังชื่อผู้เขียน ครั้งแรก ยังไม่ต้องใส่ปี พ.ศ. แต่ให้ใส่หลังจากเนื้อความจบแล้วแทน ตัวอย่างเช่น

ดังผลการวิจัย ญัฐธิกานต์ โสภณโสธ พบว่า การเจริญเติบโตในนักเรียนอายุ 6 - 12 ปี จำนวน 1,492,089 คน จาก 76 จังหวัด นักเรียนมีภาวะอ้วน จำนวน 187,000 คน เตี้ย จำนวน 254,620 คน และผอม จำนวน 99,112 คน ซึ่งปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสุขภาพ นักเรียนที่เตี้ยและผอม จะมีสติปัญญาด้อย เรียนรู้ช้า ภูมิต้านทานโรคต่ำ ติดเชื้อได้ง่าย นักเรียนที่มีภาวะอ้วน เสี่ยงต่อการเกิดโรคเรื้อรังต่าง ๆ เช่น เบาหวาน ความดันโลหิตสูง หัวใจและหลอดเลือด เป็นต้น (ญัฐธิกานต์ โสภณโสธ, 2559)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า การกล่าวถึงชื่อครั้งแรกจะยังไม่ระบุ ปี พ.ศ. ตามหลังแต่จะมารบุ (ชื่อ-นามสกุล, ปี พ.ศ.) หลังจากเนื้อความจบแล้ว

การกรอกข้อมูลอ้างอิงระบบนาม - ปีจะต้องดำเนินการกรอกในฟังก์ชันการอ้างอิงของโปรแกรม Microsoft Word 2013 ขึ้นไป เอกสารอ้างอิงที่ใช้อ้างอิงในบทความ จะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ โดยรูปแบบของเอกสารอ้างอิง มีดังนี้

4.1.1 อ้างอิงจากเอกสารภาษาไทย

1) พระไตรปิฎกและอรรถกถาให้อ้างชื่อคัมภีร์ / เล่มที่/ ข้อที่/ เลขหน้า มาด้วย ตัวอย่าง เช่น เนื้อหาสาระเกี่ยวกับอนัตตลักขณสูตร พระพุทธเจ้าได้ตรัสกับปัญจวัคคีย์ ทั้ง 5 โดยมีใจความสำคัญของพระสูตรว่า "ภิกษุทั้งหลาย รูป เวทนา สัญญา สังขาร และวิญญาณ เป็นอนัตตาภิกษุทั้งหลาย ถ้ารูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณนี้จักเป็นอัตตาแล้วไซ้ รูป เวทนา สัญญา สังขารวิญญาณนี้ไม่พึงเป็นไปเพื่ออาพาธ และบุคคลพึงได้ในรูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณว่า "รูปเวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณของเราจะเป็นอย่างนี้ อย่าได้เป็นอย่างนั้น ภิกษุทั้งหลาย ก็เพราะรูปเวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณเป็นนัตตา ฉะนั้น จึงเป็นไปเพื่ออาพาธ และบุคคลย่อมไม่ได้ในรูปเวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณว่า "รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ของเราจะเป็นอย่างนี้ อย่าได้เป็นอย่างนั้น" (วิ.ม.(ไทย) 4/20/27) (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539) เป็นต้น

2) ผู้แต่งหนึ่งราย ให้อ้างชื่อผู้แต่งแล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), (2550)

3) ผู้แต่งสองราย ให้อ้างชื่อของผู้แต่งทั้งสองรายโดยใช้คำว่า “และ” ในการเชื่อมผู้เขียนทั้งสองแล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่พิมพ์ เช่น (พระครูวินัยธร สุริยา สุริโย (คงคาไหว) และวิเชษฐ์ สีนประสิทธิ์กุล, 2564)

4) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งรายแรกแล้วเพิ่มคำว่า “และคณะ” แล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (พระครูวินัยธร สุริยา สุริโย (คงคาไหว) และคณะ, 2564)

5) พระราชบัญญัติหรือกฎหมาย ให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติ ตามด้วย เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562, 2562)

6) ออนไลน์ ให้ระบุชื่อผู้เขียน หรือชื่อหน่วยงานหรือองค์กร หรือระบุ ชื่อเว็บไซต์ แล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (พระครูพรหมเขต คณารักษ์, 2564), หรือ (กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2564), หรือ (ไทยรัฐออนไลน์, 2564)

7) กรณีที่ชื่อผู้เขียน และปี พ.ศ. ที่ตีพิมพ์เหมือนกัน ชื่อผู้เขียนที่เป็น ภาษาไทยให้ใช้ ก ข ค ต่อท้ายปี พ.ศ. เช่น (พระครูวินัยธรสุริยา สุริโย, 2564ก), (พระครูวินัยธร สุริยา สุริโย, 2564ข), (พระครูวินัยธรสุริยา สุริโย, 2564ค)

8) กรณีที่เนื้อความเป็นเรื่องเดียวกัน หรือผลการวิจัยเหมือนกัน แต่มี ผู้อ้างอิงหลายคนให้ใช้รายการอ้างอิงที่ใกล้เคียงกับปีปัจจุบันมากที่สุด หรือให้ใช้นักวิชาการที่เป็นที่รู้จักของวงการวิชาการทั่วไปมากที่สุด ซึ่งในกรณีนี้เรียกว่า “การอ้างอิงซ้อน” การอ้างอิงซ้อน

สามารถอ้างอิงชื่อนี้ได้ไม่เกิน 3 รายการ เช่น การศึกษา คือ ความเจริญงอกงาม คนที่ได้รับ การศึกษาจะทำให้มีความเจริญงอกงามในทุกด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และความเจริญงอกงามนั้นต้องเป็นไปในทางที่ดีเป็นที่พึงประสงค์ของสังคม (Dewey, J. 1965); (พุทธทาสภิกขุ, 2549); (ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์, 2555) เป็นต้น

4.1.2 อ้างอิงจากเอกสารภาษาอังกฤษ

- 1) ถ้ามีผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่ง ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่พิมพ์ เช่น (Dewey, J., 1965)
- 2) ถ้ามีผู้แต่งสองรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งทั้งสองราย โดยใช้เครื่องหมายแอนด์ (&) คั่นกลางระหว่างนามสกุลของผู้แต่งทั้งสอง แล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่พิมพ์ เช่น (Vogler, R. & Huber, B., 2008)
- 3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งรายแรกตามด้วย et al. ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่พิมพ์ เช่น (Keller, K. L. et al., 2008)
- 4) กรณีที่ชื่อผู้เขียน และปี พ.ศ. ที่ตีพิมพ์เหมือนกัน ชื่อผู้เขียนที่เป็นภาษาอังกฤษให้ใช้ A B C ต่อท้ายปี พ.ศ. เช่น (Khongkhawai, S., 2021A), (Khongkhawai, S., 2021B), (Khongkhawai, S., 2021C),
- 5) กรณีการอ้างอิงซ้อน ให้ใช้หลักการเดียวกันกับภาษาไทย

4.2 การอ้างอิงเอกสารอ้างอิงท้ายเล่ม (หัวข้อเอกสารอ้างอิง)

(1) พระไตรปิฎก อรรถกถา

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อพระไตรปิฎกอรรถกถา.// สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

(2) หนังสือ

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อหนังสือ.// (ครั้งที่พิมพ์).// สถานที่พิมพ์.// สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

สุรางค์ จันทวานิช. (2554). การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Cronbach, L. J. (1990). Essentials of psychological testing. (5th ed.). New York: Harper Collins. Publishers.

(3) บทความในหนังสือ

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ).// ชื่อเรื่อง/ (เลขหน้าที่ย่อ).// สถานที่พิมพ์.// สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

โสภณ รัตนกร. (2527). หมายเหตุคดีตามฎีกาที่ 2405/2516 ใน แนวฎีกาวิธีพิจารณาความแพ่ง 2516-2527 พร้อมหมายเหตุท้ายฎีกา ข้อวินิจฉัยและข้อสังเกต. (หน้า 21-22). กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายวิชาการกลุ่มนิติธรรม.

(4) บทความจากวารสาร

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ชื่อวารสาร.// ปีที่/ (ฉบับที่), / เลขหน้าแรก ที่ตีพิมพ์-เลขหน้าสุดท้ายที่ตีพิมพ์.

ตัวอย่าง :

พระครูวินัยธรสุริยา สุริโย (คงคาไหว) และวิเชษฐ์ สิ้นประสิทธิ์กุล. (2564). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 กับการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมทางอาญา. วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, 6(6), 464-477.

Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607- 610.

(5) บทความในสารานุกรม

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ/ใน ชื่อสารานุกรม/ (หน้า). สถานที่พิมพ์.// สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

ประเสริฐ ณ นคร. (2562). อนุสรณ์ในการพระราชทานเพลิงศพ ศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ณ นคร ใน บทความจากสารานุกรมประวัติศาสตร์ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (หน้า 92 - 115). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานราชบัณฑิตยสภา.

(6) หนังสือพิมพ์

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (วันที่ เดือน ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ชื่อหนังสือพิมพ์, /เลขหน้า.

ตัวอย่าง :

เสกสรร กิติวิสิณ. (17 ตุลาคม 2555). หลังสู้ฟ้า - หน้าสู้ดิน. มติชน, 6.

(7) สารนิพนธ์, วิทยานิพนธ์, ดุษฎีนิพนธ์, รายงานการวิจัย

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อวิทยานิพนธ์.// ใน/ ระดับวิทยานิพนธ์ สาขา./ ชื่อมหาวิทยาลัยที่พิมพ์.

ตัวอย่าง :

วชิราวรรณ นิลเกตุ. (2553). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นกรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเตื่อ อำเภอมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย. ใน สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

บรรเจิด สอพิมาย. (2550). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นกรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในเมือง อำเภอมิมาย จังหวัดนครราชสีมา. ใน วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น. มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ธีรุตม์ สุขสกุลวัฒน์. (2563). การวิเคราะห์โมเดลทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบแบบผสมพระดับ ด้วยโมเดลทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบทางเลือกที่คำนึงถึงการเดา. ใน ดุษฎีนิพนธ์ ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลและประเมินผลการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัฐพงศ์ บุญญานุวัตร. (2552). การวิจัยการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของประชาชนเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

(8) สัมภาษณ์

รูปแบบ:

ชื่อผู้ที่ได้รับการสัมภาษณ์.// (วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์).// ชื่อเรื่องที่สัมภาษณ์.// (ชื่อผู้สัมภาษณ์)

ตัวอย่าง :

พระณัฐพงษ์ สิริสุวณโณ (จันทร์โร). (28 มีนาคม 2564). ความคิดเห็นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ
คณะสงฆ์ 2505 และที่แก้ไขเพิ่มเติม. (พระครูวินัยธรสุริยา สุริโย (คงคาไหว),
ผู้สัมภาษณ์).

(9) สื่อออนไลน์

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่เผยแพร่).// ชื่อเรื่อง.// เรียกใช้เมื่อ/ จาก แหล่งที่มาของข้อมูล (URL)

ตัวอย่าง :

กองส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน. (2564). รายงานจำนวนวิสาหกิจชุมชนที่จดทะเบียนกับกรมส่งเสริม
การเกษตร. เรียกใช้เมื่อ 10 มกราคม 2564 จาก https://smce.doae.go.th/smce1/report/select_report_smce.php?report_id
Global Entrepreneurship Research Association (GERA). (2020). GEM Thailand Report
2019-20. Retrieved December 21, 2020, from <https://www.gemconsortium.org/report/gem-thailand-report-2019-20>

(10) ราชกิจจานุเบกษา

รูปแบบ:

ชื่อกฎหมาย.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อเรื่อง(ถ้ามี).// ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่/ ตอนที่/ หน้า/ (วันเดือนปี).

ตัวอย่าง:

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พุทธศักราช 2484. (2548). ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 58 ตอนที่ 1391
(14 ตุลาคม 2548).

ตัวอย่างเอกสารอ้างอิง

เอกสารอ้างอิง

- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.(2535). พระไตรปิฎกฉบับภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 2500. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สุภาวศ์ จันทวานิช. (2554). การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โสภณ รัตนกร. (2527). หมายเหตุคดีตามฎีกาที่ 2405/2516 ใน แนวฎีกาวิธีพิจารณาความแพ่ง 2516-2527 พร้อมหมายเหตุท้ายฎีกา ข้อวินิจฉัยและข้อสังเกต. (หน้า21-22). กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายวิชาการกลุ่มเนติธรรม.
- พระครูวินัยธรสุริยา สุริโย (คงคาไหว) และวิเชษฐ์ สิ้นประสิทธิ์กุล. (2564). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 กับการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมทางอาญา. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ, 6(6), 464-477.
- ประเสริฐ ญ นคร. (2562). อนุสรณ์ในการพระราชทานเพลิงศพ ศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ญ นคร ในบทความจากสารานุกรมประวัติศาสตร์ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (หน้า 92-115). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานราชบัณฑิตยสภา.
- เสกสรร กิติวิสิณ. (17 ตุลาคม 2555). หลังกู้ฟ้า - หน้าสูดดิน. มติชน, 6.
- วชิราวรรณ นิลเกตุ. (2553). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นกรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเตื่อ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย. ใน สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บรรเจิด สอพิมาย. (2550). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นกรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในเมือง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา. ใน วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น. มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ธีรุตม์ สุขสกุลวัฒน์. (2563). การวิเคราะห์โมเดลทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบแบบผสมพหุระดับด้วยโมเดลทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบทางเลือกที่คำนึงถึงการเดา. ใน ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลและประเมินผลการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัฐพงศ์ บุญญานุวัตร. (2552). การวิจัยการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของประชาชนเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

พระณัฐพงษ์ สิริสุวณโณ (จันทร์โร). (28 มีนาคม 2564). ความคิดเห็นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ คณะสงฆ์ 2505 และที่แก้ไขเพิ่มเติม. (พระครูวินัยธรสุริยา สุริโย (คงคาไหว), ผู้สัมภาษณ์).

กองส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน. (2564). รายงานจำนวนวิสาหกิจชุมชนที่จดทะเบียนกับกรมส่งเสริม การเกษตร. เรียกใช้เมื่อ 10 มกราคม 2564 จาก https://smce.doae.go.th/smce1/report/select_report_smce.php?report_id

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พุทธศักราช 2484. (2548). ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 58 ตอนที่ 1391 (14 ตุลาคม 2548).

Browder, D. M. et al. (2001). Reviewing resources on self-determination: A map for teachers. Remedial and Special Education, 22(4), 233-244.

Cronbach, L. J. (1990). Essentials of psychological testing. (5th ed.). New York: Harper Collins. Publishers

Global Entrepreneurship Research Association (GERA). (2020). GEM Thailand Report 2019-20. Retrieved December 21, 2020, from <https://www.gemconsortium.org/report/gem-thailand-report-2019-20>

Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607- 610.

5. หลักเกณฑ์การส่งต้นฉบับบทความเพื่อได้รับการตีพิมพ์

การส่งในระบบ (Online Submission) สามารถส่งเข้าระบบออนไลน์ได้เว็บไซต์ ของวารสารสังคมพัฒนศาสตร์ได้ที่ <https://so07.tci-thaijo.org/index.php/JSSD> เมื่อส่งเข้าระบบสำเร็จให้แจ้งข้อมูลเพิ่มเติมทาง Email : suriya.sur@mcu.ac.th

6. ขั้นตอนการนำบทความลงตีพิมพ์ลงในวารสาร สังคมพัฒนศาสตร์

บทความต้นฉบับที่เสนอเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสาร ให้นำส่งในรูปแบบของไฟล์ เอกสาร *.docx ของ Microsoft Word Version 2013 หรือมากกว่า ความยาวของบทความ ต้นฉบับต้องไม่เกิน 12 หน้า (ไม่รวมเอกสารอ้างอิง) กองบรรณาธิการจะพิจารณาบทความ เบื้องต้น เกี่ยวกับความถูกต้องของรูปแบบทั่วไป ถ้าไม่ผ่านการพิจารณาจะส่งกลับไปแก้ไข ถ้าผ่านจะเข้าสู่การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อผลการประเมินผ่านหรือไม่ผ่านหรือมีการแก้ไข จะแจ้งผลให้ผู้เขียนทราบ โดยการพิจารณาบทความเพื่อลงตีพิมพ์ได้จะคำนึงถึงความหลากหลาย และความเหมาะสม

7. สิทธิของบรรณาธิการ

ในกรณีที่กองบรรณาธิการหรือผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้รับเชิญให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจประเมินบทความมีความเห็นว่าควรแก้ไข กองบรรณาธิการจะส่งคืนเพื่อให้เจ้าของบทความแก้ไข โดยจะยึดถือข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจประเมินเป็นเกณฑ์หลัก และหรือขอสงวนสิทธิ์ที่จะพิจารณาไม่ตีพิมพ์ ในกรณีที่รายงานการวิจัย บทความทางวิชาการหรือบทความวิจัยไม่ตรงกับแนวทางของวารสารสังคมพัฒนศาสตร์หรือไม่ผ่านการพิจารณาของกองบรรณาธิการหรือผู้เชี่ยวชาญ เมื่อบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ผู้เขียนจะได้รับลิงค์วารสารฉบับที่นำบทความลงตีพิมพ์ พร้อมกับหนังสือรับรองการตีพิมพ์บทความในวารสารสังคมพัฒนศาสตร์

ตัวอย่างการเตรียมต้นฉบับบทความวิจัย

บทความวิจัย (12 pt)

ชื่อบทความ (ไทย) (20 pt)

ชื่อบทความ (อังกฤษ) (18 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน (ไทย) (14 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน (อังกฤษ) (12 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด (ไทย) (14 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด (อังกฤษ) (12 pt)

E-mail: (12 pt)

บทคัดย่อ (18 pt) (300 - 350 คำ)

(16.pt).....ระบุวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และผลการวิจัยที่พบตาม
วัตถุประสงค์ สั้น ๆ ได้ใจความ.....

.....
.....
.....
.....

คำสำคัญ: 3 - 5 คำ

Abstract (18 pt)

.....(16.pt) แปลเนื้อความให้ตรงตามบทคัดย่อภาษาไทย.....

.....
.....
.....
.....
.....

Keywords: 3 - 5 words

บทนำ (18 pt) (ไม่ควรเกิน 4 ย่อหน้า)

- (16 pt) 1. กล่าวถึงความเป็นมา โดยกว้าง ๆ พร้อมอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล
-
2. กล่าวถึงสภาพปัญหาปัจจุบันที่เกิดขึ้น (อ้างอิงงานวิจัยหรือทฤษฎีมารองรับ) พร้อมอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล
-
3. กล่าวถึงสภาพปัญหาของประชากรกลุ่มตัวอย่างหรือสภาพปัญหาของพื้นที่ที่ต้องการศึกษา (พร้อมอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล)
-
4. สรุปความเป็นมาทั้งหมดชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการวิจัยและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
-

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (16 pt)

1. (16 pt)
2. (16 pt)
3. (16 pt)

วิธีดำเนินการวิจัย (18 pt)

(16 pt) ระบุรูปแบบของการวิจัย, ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง, วิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง, การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ, การเก็บรวบรวมข้อมูล, การวิเคราะห์ข้อมูล

.....

..... กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ, วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล, การวิเคราะห์ข้อมูล

.....

.....

.....

.....

.....

ผลการวิจัย (18 pt)

(16 pt).....นำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาพที่ 1 (ชื่อภาพ) (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 1 (ชื่อตาราง) (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

อภิปรายผล (18 pt)

(16 pt.) เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอธิบายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด

[illegible]

องค์ความรู้ใหม่ (18 pt) (ถ้ามี)

...(16 pt)....ระบอบองค์ความรู้ใหม่เป็นผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการวิจัย...สังเคราะห์ออกมาในรูปแบบโมเดล...พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างของโมเดลอย่างกระชับ...เข้าใจง่าย.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สรุป/ข้อเสนอแนะ (18 pt)

...(16 pt)....สรุปผลการวิจัยทั้งหมด...สั้น ๆ...กะทัดรัดได้ใจความ...พร้อมข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย...และการนำผลการวิจัยไปใช้...รวมถึงเสนอแนะแนวทางในการวิจัยครั้งต่อไป

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิตติกรรมประกาศ (18 pt) (ถ้ามี) (ให้ใส่เฉพาะกรณีที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยหรือกรณีซื้อบทความมีชื่อเรื่องไม่ตรงกับงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์)

...(16 pt) ตัวอย่าง เช่น ขอขอบคุณทุนสนับสนุนวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ปีงบประมาณ 2559 และข้อมูลจากโครงการวิจัยย่อย เรื่องสภาพปัญหาและความต้องการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในบริบทภาคใต้ตอนล่าง.....

เอกสารอ้างอิง (18 pt)

(16 pt)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตัวอย่างการเตรียมต้นฉบับบทความวิชาการ

บทความวิชาการ (12 pt)

ชื่อบทความ (ไทย) (20 pt)

ชื่อบทความ (อังกฤษ) (18 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน (ไทย) (14 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน (อังกฤษ) (12 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด (ไทย) (14 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด (อังกฤษ) (12 pt)

E-mail: (12 pt)

บทคัดย่อ (18 pt) (300 - 350 คำ)

(16 pt)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คำสำคัญ: 3 - 5 คำ

Abstract (18 pt)

(16 pt)

.....

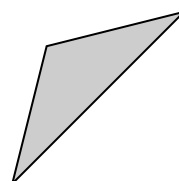
.....

.....

.....

.....

Keywords: 3 - 5 words

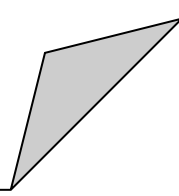
บทนำ (18 pt)

.....(16 pt).....

.....(16 pt).....

(16 pt)

สรุปล (18 pt)

(16 pt).

110.00

เอกสารอ้างอิง (18 pt)

.....(16 pt).

118. p17